Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης:
ΕΜΜΑΝ. Α. ΚΙΟΥΠΑΚΗΣ
Σιθωνίας 1
ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
«ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ»
ΜΟΥΛΑΓΙΑΝΝΗ - ΚΑΖΟΥΡΗ
Ὁδὸς Αἰόλου 70
(Στοὰ Δημητρακοπούλου)

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ
4
ΜΑΡΤΙΟΥ
1959

Γραφεῖα: ΡΟΥΖΒΕΛΤ ('Ακαδημίας) 60 — Τηλ. 613.859 | ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ | Περίοδος Β' — 'Αριθ. φύλλου 193 (288)

ΗΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΤΗΣ 18 ΦΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1959

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑΣ ΚΑΙ Η ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΕΛΚΥΣΙΝ ΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΜΑΣ. ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΣΥΣΠΕΙΡΩΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΝΟΜΙΜΟΝ ΗΓΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΩΡΙΣΘΗΣΑΝ ΔΙΑ ΤΗΝ 21 ΚΑΙ 22 ΜΑΡΤΙΟΥ

Τὴν 18ην Φεβρουαρίου 1959 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 5 μ. μ. συνῆλθεν ἡ τακτικὴ Γεν. Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου τῶν 'Υπαλλήλων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Ταμείων Τίτλων τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος παρισταμένου ὡς Δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ κ. Θεοτικοῦ.

Περὶ ὥραν 5.30 μ.μ. διαπιστωθείσης τῆς κατὰ νόμον ἀπαρτίας, ὁ Πρόεδρος τῶν Συνελεύσεων κ. Π. Σπυρόπουλος καλεῖ ὡς Γραμματεῖς τοὺς συναδέλφους κ.κ. Μιχ. 'Αθανασιάδην καὶ Φιλ. Κατσοῦλον καὶ κηρύσσει τὴν ἔναρξιν τῆς Συνεδριάσεως.

'Ο Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως πρὸ τῆς ἀναγνώσεως τῆς ἡμερησίας διατάξεως παρακαλεῖ τοὺς συναδέλφους, ὅπως τηρήσουν τὴν Συνέλευσιν εἰς πολιτισμένον ἐπίπεδον, ἀποφύγουν διακοπὰς τῶν ἀγορητῶν, συνιστᾶ δὲ εἰς τοὺς ἀγορητάς, ὅπως εἶναι σύντομοι, μὴ ἐκφεύγουν τῶν θεμάτων τῆς Συνελεύσεως, μὴ θίγουν προσωπικὰ θέματα ὡς καὶ θέματα ἅτινα διέλαβον ἕτεροι ὁμιληταὶ εἰς τοὺς λόγους των.

Μεθ' ὃ ἀναγιγνώσκει τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἔχουσαν οὕτω:

1. Ἔκθεσις πεπραγμένων ἐτους 1958.

2. Ἔγκρισις ἀπολογισμοῦ ἔτους 1958 καὶ προϋπολογισμοῦ ἔτους 1959.

3. Ἔκθεσις ἐλεγκτῶν καὶ ἀπαλλαγὴ Διοικ. Ἐπιτροπῆς.

4. Ἐκλογὴ πενταμελοῦς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

5. Τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Καταστατικοῦ.

Προτάσσεται τὸ 4ον θέμα καὶ ἡ Συνέλευσις ἐκλέγει ὡς τακτικὰ μέλη τῆς πενταμελοῦς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς τοὺς κ.κ. Π. Κοτσώνην, Γ. Λαμπρινόπουλον, Ε. Ἀποστόλου, Β. Στεργίου, Στεφ. Μυτιληναῖον, ὡς ἀναπληρωματικὰ δὲ τοὺς κ. κ. Διον. Σταματελάκην καὶ Θ. Παπαγιαννόπουλον.

Ἀκολούθως δίδεται ὁ λόγος εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Δ.Ε. τοῦ Συλλόγου κ. Γ. Καραπάνον.

Κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ: Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, πρὶν εἰσέλθομεν εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν κρίνω ἐπιβεβλημένον νὰ τονίσω ὅτι ἡ Γεν. Συνέλευσις συνέρχεται εἰς μίαν στιγμὴν, καθ' ἣν ὅλα τὰ ἀπασχολοῦντα ὑμᾶς ζητήματα ἔχουν τοποθετηθῆ καλῶς ὑπὸ τοῦ Συλλόγου, αἱ συναντώμεναι ὅμως ἀντιδράσεις δυσχεραίνουν τὴν ὁμαλὴν πορείαν καὶ ἐπιβραδύνουν τὴν ἐπίλυσίν των. Δεδομένου δὲ ὅτι τὰ βασικώτερα ζητήματά μας, ἤτοι: Τὸ Οἰκονομικόν, τὸ Ἀσφαλιστικόν, ἡ ἀνασύνθεσις τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ ἡ Ἔνταξις εὑρίσκονται εἰς ὃ σημεῖον ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν πεπραγμένων ἀναφέρομεν, καλῶ τὴν Συνέλευσιν, ὅπως ἐγκρίνη ψήφισμα πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης, τοὺς Ὑπουργοὺς Συντονισμοῦ, Ἐμπορίου καὶ Ἐργασίας, ὡς κάτωθι:

ΨΗΦΙΣΜΑ

Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς 18ης Φεβρουαρίου 1959.

Π ρ ὸ ς

Τὴν Διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, κ.κ. Ὑπουργὸν Ἐργασίας, Ὑπουργὸν Συντονισμοῦ καὶ Ὑπουργὸν Ἐμπορίου.

Ἡ ἐτησία τακτικὴ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος συνελθοῦσα τὴν 18ην Φεβρουαρίου 1959,

Δ ι α π ι σ τ ώ σ α σ α

1ον. Τὰς παρουσιαζομένας δυσχερείας εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης.

2ον. Τὸν ὑποκαίοντα κίνδυνον κατὰ τῆς αὐτοτελείας τῶν ἀσφαλιστικῶν αὐτοῦ ὀργανισμῶν. Καὶ

3ον. Τὴν βραδύτητα καὶ ἀβεβαιότητα περὶ τὴν ἐπίλυσιν τῶν πλείστων ἐκ τῶν λοιπῶν αἰτημάτων **αὐτοῦ, ἐκφράζει διὰ τοῦ παρόντος Ψηφίσματος:**

1ον. Τὴν βαθεῖαν ὀδύνην του πρὸς πάντα ἁρμόδιον διὰ τὴν ἐπιδεικνυομένην ἀδιαφορίαν ἔναντι τῆς οἰκτρᾶς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τοῦ ὁποίου αἱ ἀποδοχαὶ περικοπεῖσαι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1953 κατὰ 35—40% ἐξακολουθοῦν νὰ παραμένουσι εἰς τὰ αὐτὰ χαμηλὰ ἐπίπεδα παρὰ τὰς ληφθείσας εἰς τὸ πρόσφατον καὶ ἀπώτερον παρελθὸν ὑποχρεώσεις καὶ παρὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προϋποθέσεων διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς αὐτοῦ θέσεως.

Ἡ παρέλκυσις τοῦ αἰτήματος τῆς οἰκονομικῆς αὐτοῦ ἐνισχύσεως ἀποτελεῖ σαφῆ ἔνδειξιν τῆς διαθέσεως ἐπανορθώσεως, ἔστω καὶ μερικῶς τῶν ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως τῶν Τραπεζῶν καὶ ἐντεῦθεν αὐξανομένων εἰς βάρος του ζημιῶν.

2ον. Τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ὅπως μέχρις ἐσχάτων ὑπεραμυνθῆ τῆς αὐτοτελείας τῶν ὑποδειγματικῶς λειτουργούντων Ἀσφαλιστικῶν αὐτοῦ Ὀργανισμῶν καὶ τὴν ἀξίωσίν του ὅπως διασφαλισθοῦν μονίμως καὶ ἀναμφισβητήτως οἱ πόροι τοῦ Ταμείου Συντάξεων, τοὺς ὁποίους ἀλόγιστος Κρατικὴ ἐνέργεια κατὰ τὸ παρελθὸν ἐξηνέμισεν.

3ον. Τὴν πικρίαν καὶ ἀπογοήτευσίν του, διότι παρὰ τὴν ἀντίθετον δήλωσιν καὶ ὑπόσχεσιν τὰ πλεῖστα τῶν λοιπῶν βασικῶν αἰτημάτων διακρίνει ἀβεβαιότης καὶ βραδύτης περὶ τὴν ἐπίλυσίν των. Κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς τοιαύτης καταστάσεως εἶναι ἡ λίαν ἀνησυχητικὴ καθυστέρησις τῆς διενεργείας τῶν προαγωγῶν ἀνωτέρων βαθμῶν καὶ ἡ ἐρήμην τῶν ἐκπροσώπων τῶν ἐργαζομένων ἐπιχειρουμένη τροποποίησις τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Ἐ κ δ η λ ώ ν ε ι

Τὴν πίστιν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου πρὸς τὴν ἑκάστοτε διὰ τῆς ἐλευθέρας βουλήσεως αὐτῶν ἐκλεγομένην ἡγεσίαν του, περιξ τῆς ὁποίας εὑρίσκεται πάντοτε συσπειρωμένον, διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν δικαίων ἐπιδιώξεών του.

Κ α ὶ ἐ ν τ έ λ λ ε τ α ι

Τὴν ἀπερχομένην Δ.Ε. μέχρι παραδόσεως τῶν καθηκόντων της εἰς τὴν διάδοχον αὐτῆς, ὡς καὶ τὴν μέλλουσαν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου, ὅπως διὰ παντὸς νομίμου μέσου ἀναλάβουν ἔντονον ἀγῶνα διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνακούφισιν τοῦ Προσωπικοῦ, τὴν ὑπεράσπισιν τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων του καὶ τὴν ἐπίλυσιν παντὸς ἐκκρεμοῦντος αἰτήματός του.

'Ο Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως

Οἱ Γραμματεῖς

Ἡ Συνέλευσις ἐγκρίνει ὁμοφώνως τὸ ὡς ἄνω ψήφισμα.

Τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου τῆς Δ.Ε. κ. Καραπάνου ἡ Συνέλευσις ἀποφασίζει ὅπως γίνῃ ἀμέσως συζήτησις ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς Δ.Ε., καθ' ὅσον ἡ σχετικὴ ἔκθεσις ἐτέθη ἐγκαίρως ὑπ' ὄψιν τῶν μελῶν διὰ τῆς «Τραπεζιτικῆς»

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΛΟΓΟΔΟΣΙΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ: Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Τσουδερός.

'Ο κ. Τσουδερὸς εὐχαριστεῖ τὸν κ. Μελισσαρόπουλον διὰ τὴν εἰς αὐτὸν παραχώρησιν τῆς σειρᾶς ὁμιλίας, λόγῳ ἀρχαιότητος εἰς τὸ Προεδρικὸν ἀξίωμα.

Τῇ προτάσει τοῦ κ. Τσουδεροῦ τηρεῖται ἑνὸς λεπτοῦ σιγή, εἰς μνήμην τῶν συναδέλφων θυμάτων τῆς Δοδώνης, ὡς καὶ ὅλων τῶν νεκρῶν συναδέλφων κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος. Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Τσουδερὸς ἐκφωνεῖ τὸν λόγον του.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΛ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΥ

κ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ: κ. Συνάδελφοι, πάλιν ἐγὼ ἐπὶ σκηνῆς καὶ θ' ἀπορεῖτε μὲ τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν ἐπιμονήν μου. Ἴσως νὰ νομίσατε ὅτι εἴχατε ἀπαλλαγῆ καὶ ἀπὸ μένα. Ἀλλὰ, κ. Συνάδελφοι, ὅσοι πρεσβεύουν ἀρχάς, ὅσοι πιστεύουν ἰδέες, δὲν παραιτοῦνται ποτέ. Ἐπιμένουν καὶ ἀγωνίζονται. Ἀγωνίζονται μέχρις ὅτου ἐπικρατήσουν αἱ ἰδέαι των ἢ ἀφανισθοῦν οἱ ἴδιοι.

Ἐγὼ λοιπόν, κ. Συνάδελφοι, πιστεύω εἰς τὸν Συνδικαλισμόν. Πιστεύω τὸν Συνδικαλισμὸν ὡς μίαν Κοινωνικὴν ἀνάγκην, Πιστεύω τὸν Συνδικαλισμὸν ὡς μίαν δύναμιν, Καὶ εἶναι ὁ συνδικαλισμὸς μία δύναμις ποὺ καταλλήλως χρησιμοποιουμένη, ἐπιδεξίως χειραγωγουμένη, ἀποβαίνει ἀγαθοποιὸς καὶ ἀντιθέτως καταστροφή.

Δὲν θέλω νὰ σᾶς κουράσω διὰ νὰ σᾶς ἀπαριθμήσω παλαιὲς ἀλλὰ καὶ πρόσφατες, εὐστοχες ἐνέργειες διαφόρων συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων τῆς χώρας μας αἵτινες ὑπῆρξαν εὐεργετικώτατες διὰ τὰ συμφέροντα τῶν μελῶν των, ἀλλὰ καὶ ἄστοχες τοιαῦτες, αἵτινες ἀπέβησαν καταστρεπτικαί.

Οἱ παλαιότεροι ἐξ ὑμῶν θὰ ἐνθυμοῦνται καὶ ἰδικάς μας ἀντενδεικνυομένας συνδικαλιστικὰς ἐνεργείας, αἱ ὁποῖαι εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα Συλλογικάς μας περιπετείας καὶ ὀλεθρίας συνεπείας διὰ τὰ ἐπαγγελματικά μας συμφέροντα. Ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ νομισθῆ ὅτι τὴν στιγμὴν αὐτὴν κάνω κριτικὴν ἢ καταλογίζω εὐθύνας καὶ πρὸ πάντων κακὴν πρόθεσιν. Εἰς τοὺς εὐγενεῖς ἀγωνιστὰς μόνον τιμαὶ ὀφείλονται.

Ἀνέγνωσα, κ. Συνάδελφοι, ὅπως θὰ ἀνεγνώσατε καὶ σεῖς εἰς τὴν ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων τῆς ἀπερχομένης Δ.Ε. καὶ ἐκράτησα σημείωσιν ὡρισμένων περικοπῶν αὐτῆς.

Δὲν νομίζω ὅτι ἦτο ἀνάγκη ν' ἀραδιάσῃ τόσα ἐπιχειρήματα ἡ ΔΕ γιὰ νὰ μᾶς δικαιολογήσῃ τὴν Συλλογικήν της ἀπραξίαν. Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ἢ τοὐλάχιστον δὲν ἀμφέβαλλον ἐγὼ διὰ τὴν πτωχείαν τῆς Συλλογικῆς δράσεως. Ἀλλὰ καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ἐπίσης διὰ τὰς καλάς, διὰ τὰς ἀγνὰς προθέσεις τοὐλάχιστον τοῦ κ. προέδρου τῆς Δ.Ε. καὶ τινων μελῶν αὐτῆς. Ἔχων ὅμως ὑπ' ὄψιν μου τὴν ἀνεπιτυχῆ σύνθεσιν τῆς Δ.Ε. καὶ τὴν ἐν πολλοῖς ἀνεπάρκειαν αὐτῆς, δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι ἐκ τῶν πεπραγμένων της κατώρθωσε νὰ μὴν μᾶς ἀπογοητεύσῃ.

Εἶπον ὅτι ἐκράτησα σημείωσιν ὡρισμένων περικοπῶν τῆς ἐκθέσεως τῶν πεπραγμένων καὶ θὰ ἀκολουθήσω εἰς τὴν τακτικὴν τὸν Ἀντιπρόεδρον τῆς Δ.Ε. καὶ φίλον κ. Διλιντᾶν, νὰ παραθέσω δηλαδὴ τὰ ὅσα κατὰ καιροὺς κατεμαρτύρουν ἐναντίον μου τινὰ τῶν σημερινῶν μελῶν τῆς Δ.Ε., ἰδίως ὁ ἴδιος ὁ κ. Διλιντᾶς καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς κ. Μαυρουλίδης καὶ τὰ ὁποῖα σήμερον ἐκεῖνοι ἐν τῇ ἐκθέσει των ἀποδίδουν εἰς τὰς ἐπικρατούσας γενικῶς δυσμενεῖς συνδικαλιστικὰς συνθήκας καὶ ἰδικώτερον εἰς τὰς ἐν τῇ Τραπέζῃ τοιαύτας.

Εἰς τὸ πρῶτον μέρος λοιπὸν τῆς ἐκθέσεως περὶ γενικῆς καταστάσεως ἐπικαλοῦνται σειρὰν ἀντεργατικῶν Νόμων τοῦ 1953, 1954, 1955 οἵτινες ἀφαιροῦν—ὅπως λέγουν—τὰς ἐλπίδας καὶ καθιστοῦν ἀπιθάνους σχεδὸν τὰς δυνατότητας βελτιώσεως τῶν ἀποδοχῶν μας, ἔστω καὶ κατὰ τὸ πρῶτον μέρος, δηλαδὴ τῆς ἐπανακτήσεως τῶν περικοπέντων.

Ἀλλὰ τοὺς Νόμους αὐτοὺς δὲν τοὺς ἐνεθυμοῦντο ὅταν ἡμεῖς εἴχομεν τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου; Δὲν τοὺς ἤξεραν; Ἢ μήπως δι' ἡμᾶς δὲν ἐλειτούργουν ἢ δὲν ἔπρεπε νὰ λειτουργήσουν οἱ Νόμοι αὐτοὶ τότε; Καὶ ἀναφέρεται ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ αὐτὸ κεφάλαιον:

«Νησίδες ἐντὸς τῆς ἀντεργατικῆς ταύτης πλημμυρίδος ἵστανται ὡρισμέναι πρωτοβάθμιοι καὶ δευτεροβάθμιοι ἐργατοϋπαλληλικαὶ Ὀργανώσεις...

Μεταξὺ τῶν Ὀργανώσεων τούτων περιλαμβάνεται καὶ ἡ Ὁμοσπονδία μας...

Αὐτὰ τὰ λέγει ἡ ἔκθεσις. Ἐκατηγορήθην λοιπὸν κάποτε ἀπὸ τὸν ἀγαπητὸν κ. Μαυρουλίδην μ' ἕνα δημοσίευμά του εἰς τὴν Ἐφημερίδα ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΑΓΩΝ:, ὑπὸ τὸν τίτλον «Πανταχοῦ ἀπών». Ἦταν ἀκριβῶς τότε ποὺ ἦσαν περὶ τὸ τέλος των αἱ διεξαγόμεναι συνεννοήσεις διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς ΟΤΟΕ. Τοῦ ἔδωσα καὶ τότε τὴν ἀπάντησιν, ἀλλὰ τώρα τοῦ δίδεται ἐπισήμως.

Σᾶς διαβάζω σχετικὴν περικοπὴν τοῦ λόγου τοῦ Προέδρου τῆς ΟΤΟΕ κ. Ἀλευρᾶ εἰς τὸ 1ον ΠΑΝΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ.

«Τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀποτελεῖ καθῆκον νὰ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι ἡ σύνεσις καὶ ἡ μετριοπάθεια τῶν τότε διοικήσεων καὶ τῶν δύο Συλλόγων ὑπὸ τὸν κ. Τσουδερὸν καὶ τὸν κ. Γκιτάκον, συνέβαλον ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῆς ὁμαλότητος καὶ τῆς σημερινῆς ἀγαθοποιοῦ συνυπάρξεως».

Αὐτὰ εἶπεν ὁ κ. Ἀλευρᾶς εἰς τὸ ΠΑΝΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ Συνέδριον.

Ὅπως ἀναφέρεται εἰς τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐκθέσεως τῆς Δ. Ε. ἡ δρᾶσις τοῦ Συλλόγου εἰς τὸν Ὁμοσπονδιακὸν καὶ Πανεργατικὸν τομέα, ἀμέσως ἀπὸ τὴν συγχώνευσιν διεῖδομεν κίνδυνον ἐξουδετερώσεως τοῦ Συλλόγου μας καὶ τότε μᾶς ἐγεννήθη ἡ σκέψις τῆς Ὁμοσπονδιώσεώς μας, ὅπως ἄλλωστε καὶ εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ 1955 σᾶς ἀνέλυσα.

Πρωτοστατήσαμε λοιπὸν εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς ΟΤΟΕ παραμερίσαντες προσωρινῶς τὰς γνωστὰς διενέξεις μας καὶ καταπνίξαντες τὸ πικρὸν παράπονόν μας ἐναντίον τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν.

Διὰ τῆς ἱδρύσεως τῆς ΟΤΟΕ πράγματι καὶ τὸν Σύλλογόν μας κατωχυρώσαμεν ἀλλὰ καὶ ἐδημιουργήσαμεν, τοὐλάχιστον, τὴν ἐντύπωσιν γενικῶς ὅτι ἡ Τραπεζιτικοὶ συνηνώθημεν.

Τότε λοιπὸν ὁ κ. Μαυρουλίδης μᾶς ἔγραφε πὼς ἀπουσιάζομεν ἀπὸ παντοῦ. Δὲν εἴχομεν νομίζω ὅμως ὑποχρέωσιν νὰ κατατοπίσωμεν τὸν κ. Μαυρουλίδην ἐπὶ τῶν συλλογικῶν μας ἐνεργειῶν.

Τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἐκθέσεως τῆς Δ.Ε. ΕΙΔΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΗ, θὰ ἠδυνάμην ὁλόκληρον νὰ ἀντικρούσω διὰ τῶν ἀντιθέτων ἀπόψεων πολλῶν μελῶν τῆς λογοδοτούσης σήμερον Δ.Ε. τὰς ὁποίας κατὰ καιροὺς εἴτε δι' ἀνακοινώσεων, εἴτε διὰ δελτίων πληροφοριῶν εἴτε διὰ δημοσιευμάτων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις μὲ κατηγορηματικότητα καὶ αὐθεντικότητα διετύπωναν καὶ διεκήρυττον.

Σέβομαι ὅμως, κ. Συνάδελφοι, τὴν ὑπομονήν σας καὶ στέκομαι μόνον εἰς τὸ ἑξῆς σημεῖον τῆς ἐκθέσεως.

«Ἔχομεν ὅλοι πεῖραν ὅτι διοικητικὴ μεταβολή, δηλαδὴ ἡ ἀλλαγὴ τῶν ὑπευθύνων εἰς νευραλγικὰς θέσεις προσώπων, σημαίνει πίστωσιν χρόνου διὰ τὰ νέα πρόσωπα, ἡ ὁποία ὅμως δι' ἡμᾶς καὶ τὰ ζητήματά μας εἶναι ἀπώλεια χρόνου. Μὲ τὸν σκοπὸν ὅπως ἡ ἀπώλεια αὐτὴ τοῦ χρόνου εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέρα καὶ ἀνώδυνος. ἡ Δ. Ε. ἐπεσκέφθη τὸν νῦν Διοικητὴν πρὸ ἀκόμη τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του καὶ τοῦ ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν ζωτικωτέρων ζητημάτων τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης ἐνημερώσασα αὐτὸν κατὰ τὸ δυνατόν. Ὁ κ. Χέλμης ἦλθεν ὡς Διοικητὴς καὶ ἐζήτησε τὴν ἀναμενομένην πίστωσιν χρόνου. Τὴν ἀλλαγὴν τοῦ Διοικητοῦ ἠκολούθησε μετὰ δίμηνον καὶ ἡ ἀλλαγὴ στελεχῶν εἰς τὰς Δ)σεις τῆς Διοικήσεως, μὲ πραγματικὴν κοσμογονίαν εἰς τὴν ἐνδιαφέρουσαν ἡμᾶς ἁρμοδίαν Δ)σιν τῆς Τραπέζης. Ἦτο φυσικὸν καὶ οἱ ἀναλαβόντες νέα καθήκοντα νὰ ζητήσουν τὴν σχετικὴν πίστωσιν χρόνου».

Αὐτό, κ. Συνάδελφοι, ἀπετέλεσε τὴν κυριωτέραν καὶ βαρυτέραν κατηγορίαν των ἐναντίον μου κατὰ τὸ παρελθόν, ὅπως ἐνθυμεῖσθε! Γ ι α τ ὶ ν ὰ δ ώ σ ω π ί σ τ ω σ ι ν χ ρ ό ν ο υ ε ἰ ς τ ὸ ν κ. Κ υ ρ ι α κ ό π ο υ λ ο ν.

Δὲν θὰ ἐπεκταθῶ εἰς τὸ μέρος αὐτό. Σᾶς παρακαλῶ μόνον κ. Συνάδελφοι, νὰ συγκρίνετε τὰς τότε συνθήκας πρὸς τὰς σημερινάς, «βάλετε τὸ χέρι στὶς καρδιές σας» καὶ κρίνατέ μας ἀντικειμενικά.

«Πεπραγμένα τοῦ Συλλόγου» εἶναι τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐκθέσεως τῆς Δ.Ε. Ἀνάγλυφος προβάλλει εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἡ ἀδεξιότης, ἡ ἀπειρία, ἡ ἄγνοια ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ τούτων θάρρος τῆς Δ.Ε. τοῦ Συλλόγου. Μὲ ἀπεραντολογίας φροντίζει νὰ καλύψῃ τὴν ἀπραξίαν της ἡ Δ. Ε. Μὲ παραθέσεις διαφόρων κειμένων προσπαθεῖ νὰ ἀποδείξῃ δραστηριότητα, Εἰς μάτην ὅμως δυστυχῶς δι' ἡμᾶς κ. Συνάδελφοι. Τὴν διαβεβαιοῦμεν εἰλικρινῶς ὅτι, θὰ ἦτο ἀπείρως συμφερότερον δι' αὐτήν, νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν παράγραφον τοῦ μέρους τῆς ἐκθέσεώς της, «συμπεράσματα καὶ προοπτικαὶ» ποὺ λέγει:

«Ὑπεσχέθημεν ὅμως σκληρὰν ἐργασίαν, ἄκαμπτον ἐμμονὴν εἰς τὰ δικαιώματά μας, συνέπειαν εἰς τὴν γραμμήν μας καὶ τιμιότητα πρὸς τὸ καθῆκον μας. Ἡ τήρησις τῆς τοιαύτης ὑποσχέσεως ἀφίεται εἰς τὴν ὑμετέραν κρίσιν».

Ἡμεῖς τοὐλάχιστον διαπιστοῦμεν τὴν τήρησιν τῆς ὑποσχέσεώς των, κ. Συνάδελφοι, καὶ δὲν μποροῦμε παρὰ νὰ τοὺς συγχαρῶμεν. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅμως ὅτι, θὰ ἦτο συμφερότερον δι' αὐτὴν νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἀνωτέρω παράγραφον ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς ὅλους ὠφελιμώτερον διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους: Εἰς τὰ καθέκαστα κεφάλαια τῶν πεπραγμένων των καταπιάνονται μετ' ἀδαοσύνης καὶ προχειρότητος μὲ τὸν ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ, μὲ τὴν ΕΝΤΑΞΙΝ, μὲ τὴν ΗΘΙΚΗΝ ΚΑΘΑΡΣΙΝ καὶ ἄλλα καὶ περιπίπτουν εἰς ὀλέθρια σφάλματα.

Ἡ ἐπανένταξις, λέγουν, ἀμελετήτως, νὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ ἰσχύοντος ὀργανισμοῦ. Τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐκείνου τοῦ ὁποίου ἐν συνεχείᾳ ζητοῦν τὴ ἀναμόρφωσιν, τὸν συγχρονισμόν, τὴν κατάργησιν.

Εὐτυχῶς ὅμως ἡ Διοίκησις ἢ ἡ Διεύθυνσις Διοικητικοῦ, πλείονά γνωρίζουσα τούτων δὲν ἐδέχθη τὸ αἴτημά των καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 1)59 ἐγκυκλίου της ὑποκαθιστᾶ μὲν δυστυχῶς, τὸν Σύλλογον, ἀλλ' ἐπιλαμβάνεται ὅμως π ρ ῶ τ ο ν τῆς τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ ἀνακοινοῖ τὴν συγκρότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν αὐτοῦ. Οὐδὲν κακὸν ἀμιγὲς καλοῦ, βλέπετε.

Καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὸ αἴτημα «ΗΘΙΚΗ ΚΑΘΑΡΣΙΣ». Διὰ τὴν ὕπαρξιν τοῦ βασικοῦ τούτου αἰτήματός μας, φταίω ἀποκλειστικῶς ἐγώ, κ. Συνάδελφοι. Εὐθύνομαι διὰ τὸ αἴτημά μας τοῦτο ἐξ ὁλοκλήρου μόνον ἐγώ. Ἰδοὺ τὸ ἔγκλημά μου, ἀναφωνῶ. Ἥμαρτον κ. Συνάδελφοι, ἥμαρτον..

Εὑρέθην τότε πρὸς ἑνὸς τραγικοῦ διλήματος.

Α σ φ α λ ι σ τ ι κ ὸ ν θ έ μ α, εἶναι ἄλλο κεφάλαιον τῶν πεπραγμένων τοῦ Συλλόγου. Σᾶς εἶναι γνωστὴ ἐκ διαφόρων ἀνακοινώσεων τοῦ Συλλόγου τῶν Συνταξιούχων, ἡ ἐπὶ τούτου θέσις τῆς Λογοδοτούσης Δ.Ε. καὶ κρίνω περιττὸν νὰ σᾶς κουράσω. Εἶναι ἄλλωστε ἕνα θέμα ποὺ οὔτε μὲ τοὺς μὲν, οὔτε μὲ τοὺς δὲ συμφωνοῦμε. Εἴμεθα μὲ δύο λέξεις ὑπὲρ τῆς συνενώσεως ὅλων τῶν Ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν τῶν Τραπεζιτικῶν, εἰς ἕνα Τραπεζικὸν ΙΚΑ. Μόνον ἔτσι θὰ ἀντιμετω-

πισθῆ ὁ κατὰ καιροὺς ἀναφαινόμενος κίνδυνος.

Ἂς τὸ σκεφθοῦν καλά, οἱ πλούσιοι συγγενεῖς μας.

Ἡ ΣΤΕΓΑΣΙΣ ΜΑΣ, ἄλλο ζωτικὸν αἴτημά μας ἤρχισεν ὡς ἴδωμεν νὰ ἀπασχολῇ σοβαρῶς τὴν Διοίκησιν, τὰ ποσὰ καὶ ὁ χρόνος ἐξοφλήσεως τῶν χορηγουμένων δανείων κρίνονται οὐχὶ εὐεργετικά. Μελετᾶται ὅμως, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ καὶ ἡ Δ.Ε. ἡ βελτίωσις τῶν ὅρων χορηγήσεώς των.

Εἰς τὸ αἴτημα τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν ἀποδοχῶν μας, δὲν νομίζω νὰ νομίζῃ ἡ Δ.Ε., ὅτι δὲν εἴμεθα ἀπολύτως σύμφωνοι. Εἰς τὴν τακτικὴν τῆς προβολῆς καὶ τῆς διεκδικήσεως αὐτοῦ εἶναι ποὺ διαφωνοῦμε. Αὐτό, ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ εἴπω ὅτι εἶναι ὑπόθεσις ποὺ πρέπει νὰ συζητηθῇ ἐν στενῷ, ἐν στενοτάτῳ οἰκογενειακῷ κύκλῳ. Καὶ ἀπὸ τὴν οἰκογένειάν μας καὶ μόνον πρέπει νὰ προβληθῇ. Τὰ ἐπιχειρήματά μας δὲν συμπίπτουν μὲ τὸν εὐρύτερον κύκλον τῆς οἰκογενείας μας, κ. Συνάδελφοι, Ἐλπίζω ν' ἀντιλαμβάνεσθε τί θέλω νὰ πῶ... Καὶ ἐρχόμεθα εἰς τοὺς ἡρωικοὺς μάρτυρας τῆς Τραπέζης μας, «τὰ ἐπαρχιακά μας Ὑποκαταστήματα».

Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς ἀναγνώσω μίαν περικοπὴν τοῦ κεφαλαίου τοῦ μέρους τούτου τῆς ἐκθέσεως.

«Σκοπὸς ἐπίσης τῆς Δ.Ε. ἦτο καὶ ἡ δι' ἐπισκέψεων ἐπικοινωνία μετὰ τῶν ἐπαρχιῶν πρὸς δημιουργίαν ἀμέσου ἀντιλήψεως τῶν συνθηκῶν. Δυστυχῶς λόγῳ φόρτου ἐργασίας τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου δὲν ἐπραγματοποιήθη τοῦτο εἰ μὴ εἰς ἐλάχιστα ὑποκαταστήματα».

Σέβομαι τὴν Συνέλευσίν σας καὶ τὸν ἱδρῶτα τῶν συναδέλφων μας τῶν ἐπαρχιακῶν ὑποκαταστημάτων εἶδεμὴ εἶχον ὑποχρέωσιν νὰ δώσω τὴν κατάλληλον ἀπάντησιν εἰς τὴν Δ.Ε.

Ἀλλὰ καὶ ἡ τελευταία περικοπὴ τοῦ κεφαλαίου ἔχει τὸ γοῦστο της. Σᾶς παρακαλῶ ἀκοῦστε την καὶ αὐτήν.

«Γενικῶς εἰς τὸν εὐαίσθητον τοῦτον τομέα—Συλλογικῆς μερίμνης ἡ Δ.Ε. ἤνοιξε τὴν ὀρθὴν ὁδὸν ἀντιμετωπίσεως τῶν ζητημάτων τῶν ἐπαρχιακῶν συναδέλφων. Τὸ ἔργον δὲν ἐτελείωσε. Χρειάζονται πολλαὶ προσπάθειαι ἀκόμη ἵνα ὁ ἐπαρχιακὸς συνάδελφος βαδίσῃ ἱκανοποιητικῶς τὴν ὁδὸν ταύτην διὰ νὰ ἐξισωθῇ μὲ τὸν συνάδελφόν του τοῦ Κέντρου. Ἡ Δ.Ε. θὰ παραδώσῃ τὸ εἰς τὸν τομέα τοῦτον ἐπιτευχθὲν ἔργον εἰς τοὺς διαδόχους της, ὄχι μόνον μὲ τὴν ἐντολὴν τῆς συνεχίσεώς του ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν σοβαρὰν προειδοποίησιν τοῦ κινδύνου τῆς ὑποτροπῆς.

Ἀλλ' ἡμεῖς, κ. Συνάδελφοι, καὶ ἰδιαιτέρως Συνάδελφοι τῶν Ὑποκαταστημάτων προειδοποιοῦμεν τὸν κίνδυνον μιᾶς ἄλλης—ὑποτροπῆς.

Διὰ τὰ λοιπὰ ἐπαγγελματικὰ ζητήματα λέγει ἡ Δ.Ε. ὅτι ἐκκρεμοῦν παρὰ τῇ Δ)σει προσωπικοῦ καὶ ἀναφέρει ἐνδεικτικῶς, θέμα Πτυχιούχων, Αὔξησιν ἐπιδομάτων διαχειριστῶν χρηματικοῦ, ἐπίδομα ἀνθυγιεινῆς ἐργασίας, ἄρσιν προσωρινότητος εἰς προσληφθέντας ἀπὸ τοῦ 1954 καὶ ἐντεῦθεν, βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν ἐκ μετατάξεως προερχομένων ταμιακῶν κλπ.

Τώρα νὰ εἴμεθα δίκαιοι, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τακτοποιηθοῦν ὅλα, θὰ ἔμεναν καὶ μερικὰ ἐκκρεμῆ.

Τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐκθέσεως: Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΤΟΜΕΑ:

Εἶναι γεγονὸς ὅτι ὁ ἀνώτατος Συνδικαλιστικός μας Ὀργανισμός, ἡ ΓΣΕΕ δηλαδή, νοσεῖ καὶ νοσεῖ βαρύτατα. Ἔχω ζήσει ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν κατάστασιν καὶ ἔχω σχηματίσει ἰδίαν ἀντίληψιν. Δὲν εἶναι ὅμως τῆς παρούσης ἡ ἐξέτασις τοῦ θέματος τούτου. Περιορίζομαι νὰ εἴπω ὅτι μέλη τινὰ τῆς Δ.Ε. καὶ θὰ ὀνομάσω τιμητικῶς τὸν κ. Διλιντᾶν καὶ τὸν κ. Μαυρουλίδην ἔχουν συμβάλλει ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών των διὰ δημοσιευμάτων καὶ ἄλλων ἐκδηλώσεων εἰς τὴν ἐξυγίανσιν τῆς ΓΣΕΕ. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ ἐπέλθῃ πλήρης ἴασις αὐτῆς, διότι ἄνευ ὑγιοῦς καὶ καλῶς συγκροτημένου ἀνωτάτου Συνδικαλιστικοῦ Ὀργανισμοῦ, θὰ ἀπειλούμεθα κατὰ καιροὺς μὲ παρόμοια κατὰ τῶν ἀσφαλιστικῶν μας Ὀργανισμῶν Κυβερνητικὰ μέτρα, χωρὶς νὰ εἴμεθα εἰς θέσιν ν' ἀντιδράσωμεν ἀποτελεσματικῶς.

Τέταρτον μέρος: ΤΑ ΕΝΔΟΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ. Πρέπει νὰ δηλώσω εἰς τὴν Συνέλευσίν σας ὅτι οὐδέποτε ἠσχολήθην μὲ τὴν διαχείρισιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Συλλόγου καὶ δὲν εἶμαι ἐξ ἐκείνων ποὺ ἔχουν τὴν γνώμην ὅτι ὁ Σύλλογος πρέπει νὰ σχηματίζῃ περιουσίαν. Πολλοὶ μοῦ εἶπον ὅτι τὰ ἐφετεινὰ ἔξοδα τοῦ Συλλόγου εἶναι ηὐξημένα. Δὲν μ' ἐνδιαφέρει ἀπήντησα. Θέλω νὰ πιστεύω ὅτι καμμιὰ Δ.Ε. δὲν θὰ διαχειρισθῇ ἀλογίστως τὰ ἱερὰ αὐτὰ χρήματα.

Καίτοι ἐκατηγορήθημεν ἡμεῖς παρὰ μελῶν τῆς Λογοδοτούσης Δ.Ε. δι' ἀλογίστους δαπάνας, δὲν μνησικακοῦμεν. Θὰ ποῦμε ὅμως τὸ παράπονό μας. Ἐκατηγορήθημεν, ὅπως ξέρετε, διότι εἴχομεν προσλάβει εἰς τὸν Σύλλογον τὸν ἀπολυθέντα μετὰ τὴν συγχώνευσιν Γεν. Γραμματέα τοῦ Συλλόγου κ. Δ. Τσακίρογλου καὶ τοῦ κατεβάλλομεν ἕνα συμπλήρωμα τῆς προώρου συντάξεώς του.

Ἐκατηγορήθημεν, ἐπαναλαμβάνω, διατί; Διὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ Γ. Γραμματέως τοῦ Συλόγου μας, τὸν ὁποῖον ἀπέλυσεν ὁ Ἠλιάσκος μόνον καὶ μόνον διὰ τὸν ἀγῶνα του ἐναντίον τῆς συγχωνεύσεως. Ἒ! λοιπόν, οἱ κατήγοροί μας ἐπανέλαβον τὸ ἔγκλημά μας. Ἐνίσχυον οἰκονομικῶς διὰ τῆς ΟΤΟΕ τὸν Γ. Γραμματέα ἄλλου Σωματείου τὸν κ. Τσακίρην ποὺ στὸ κάτω-κάτω, τοὐλάχιστον ἔτσι ἐνεφανίσθη, ἀπελύθη δι' ἀσχέτους πρὸς τὸν Συνδικαλισμὸν λόγους. Ἀναφέρω τὸ γεγονὸς οὐχὶ πρὸς κατηγορίαν, ἀλλ' ὡς ἀσυνέπειαν τῶν κατηγόρων μας.

Τὸ Κατάστημα τοῦ Συλλόγου, ἡ Λέσχη μας δηλαδή, ἔχει φορέσει τὰ καλά της πράγματι τώρα. Ἐνθυμοῦμαι ὅμως ὅταν εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ 1955 συνεζητεῖτο τὸ θέμα περὶ μειώσεως τῆς εἰσφορᾶς μας ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου εἶπον ὅτι δὲν συμφωνῶ εἰς τὴν μείωσιν τῆς εἰσφορᾶς, διότι ὁ Σύλλογός μας διῆλθε μίαν οἰκονομικὴν κρίσιν καὶ πρέπει νὰ συνέλθῃ. Καὶ ἔφερα παράδειγμα τὴν Λέσχην, ἡ ἐπίπλωσις τῆς ὁποίας — εἶπον — χρήζει ριζικῆς ἀνακαινίσεως. Τί ἦταν νὰ τὸ πῶ;! Μοῦ ἐπετέθησαν φωνάζοντες πῶς εἶναι ἐντροπὴ νὰ ὁμιλῶμεν δι' ἐπίπλωσιν τῆς Λέσχης ὅταν εἰς τὸ σπίτι μας δὲν ἔχομεν καρέκλα νὰ καθίσωμεν. Τότε, βλέπετε, ἦτο μιὰ δημοκοπικὴ ἐκδήλωσις καὶ ἡ μείωσις τῆς εἰσφορᾶς, καὶ δυστυχῶς ἔπιασε. Δὲν μποροῦσα ὅμως νὰ προβλέψω ἐγὼ τότε τὴν ἐκ δραχμῶν 200.000 ἀκατανόητον δι' ἐμὲ εἰσφορὰν τῆς Τραπέζης; Διότι θὰ ἤμουν ἀφελὴς νὰ μὴν συμφωνήσω εἰς τὴν μείωσιν τῆς εἰσφορᾶς. Πρέπει ὅμως νὰ σᾶς τονίσω ὅτι, τοιούτου εἴδους προσφοραὶ κρίνονται ἀσύμφοροι διὰ συνδικαλιστικὰς ὀργανώσεις, διὰ λόγους εὐνοήτους.

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ἀπὸ ἀπόψεως ἐμφανίσεως ἀλλὰ καὶ ὕλης δὲν ὑστερεῖ. Δυνάμεθα ὅμως νὰ τὴν κατηγορήσωμεν διὰ παραλείψεις καθηκόντων της, καὶ πρὸ πάντων διὰ τὸ ἑξῆς.

Ἐπανέκτησε τὸ ἵδρυμά μας τὸν ἔντιμον καὶ ἔνδοξον τίτλον του. Καὶ ὁ Ἡμερήσιος τύπος βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ χαράξῃ λίγες γραμμὲς γι' αὐτό. Ἡ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ μας δὲν βρῆκε δύο λέξεις, δὲν βρῆκε δύο λόγια, κατάλληλα νὰ ἐξάρῃ τὸ γεγονός. Καὶ ὅμως, εἶχε καθῆκον. Εἶχε ὑποχρέωσιν. Ἀλλὰ καὶ μέγιστον συμφέρον.

Ἐπίσης δυνάμεθα νὰ καταλογίσωμεν εἰς τὴν συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν μεροληπτικὴν διάθεσιν. Ἐπιστολαὶ συναδέλφων ἐκ τῆς ΑΘΗΝΩΝ, αἵτινες ἐκρίνετο σκόπιμον νὰ δημοσιευθοῦν, δὲν ἐδημοσιεύθησαν. Τὴν πληροφορίαν περὶ προσφυγῆς τοῦ Συλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς ΑΘΗΝΩΝ εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ τίτλου τῆς Τραπέζης μας, ἀνεγνώσαμεν εἰς τὸν ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΟΝ ΑΓΩΝΑ, ἐνῷ ἦτο γνωστὴ εἰς τὴν Συντακτικὴν Ἐπιτροπήν. Λόγους σκοπιμότητος ἴσως ἐπικαλεσθοῦν. Ναί, ἀλλὰ ἡ εἰλικρίνεια σώζει.

Ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἐκθέσεως «συμπεράσματα καὶ προοπτικαὶ» διαβάζω μίαν παράγραφον καὶ τελειώνω. Ἀφοῦ ὁμιλοῦν περὶ ἀνυπαρξίας θεαματικῶν ἀποτελεσμάτων γίνεται λόγος περὶ δημιουργίας προόδων καὶ προϋποθέσεων διὰ τὴν ἐπίλυσιν μελλοντικῶς τῶν ζητημάτων μας καὶ συνεχίζουν:

«Οὕτω οἱ μέλλοντες νὰ μᾶς διαδεχθοῦν θὰ δυνηθοῦν εὐκολώτερον ἡμῶν νὰ προωθήσουν τὴν ἐπίλυσιν τῶν περισσοτέρων ἐκ τούτων».

Καὶ ἐρωτῶ τὴν Συνέλευσίν σας: Ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία γι' αὐτό;

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, κατ' ἔτος εἰς τὰς παραμονὰς ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Συλλόγου μας καταβάλλεται προσπάθεια ἑνιαίας ἐμφανίσεώς μας. Κατ' ἔτος καὶ νέα στοιχεῖα καθιστῶντα ἀναγκαίαν τὴν συνένωσίν μας προστίθενται εἰς τὰ παλαιά. Δυστυχῶς οὔτε πέρυσι καίτοι συνήλθομεν κατ' ἐπανάληψιν καὶ διεπιστώθη ἡ ἀνάγκη τῆς ἑνότητός μας καὶ ἐπῆλθε συμφωνία εἰς τὰ ἐπὶ μέρους θέματα, δὲν ἐπετεύχθη πάλιν ἡ περιπόθητη ἀλλὰ καὶ ἐπιβεβλημένη ἑνότης μας καὶ πρέπει νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, οὐχὶ ἐξ ὑπαιτιότητός μας.

Ἐφέτος εἰς τὸ μέρος τῆς ἐκθέσεώς της, «συμπεράσματα καὶ προοπτικαὶ» ἡ Δ.Ε. ἀφίνει νὰ διαφανῇ ὅτι προσανατολίζεται πλέον πρὸς τὴν ἀνάγκην αὐτήν. Θέλω νὰ εἶμαι αἰσιόδοξος. Ἂν παρ' ἐλπίδα καὶ ἐφέτος ποὺ τείνομεν νὰ συνεννοηθῶμεν μὲ ἄλλα Σωματεῖα, μὲ τὰ ὁποῖα—ἂς μὴ κρυβώμαστε—μᾶς χωρίζει, ἂν μὴ τι ἄλλο τοὐλάχιστον ἕνα κακὸ παρελθόν, δὲν συνεννοήθημεν ἐμεῖς, οἱ ὁμογάλακτοι ἀδελφοὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τότε ἂς ἀναλογισθῶμεν ἕκαστος τὰς εὐθύνας του καὶ ἂς πράξῃ, ὅ,τι τὸ καθῆκοντου ὡς ὑπαλλήλου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τοῦ ἐπιβάλλει. Ἕκαστος διὰ τῶν πράξεών του, γράφει τὴν ἱστορίαν του.

(Χειροκροτήματα)

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Κ. ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

κ. Κ. Μελισσαρόπουλος: Ἀνεγνώσαμεν μετὰ προσοχῆς, παρὰ τὸ μέγα μῆκος της, τὴν Ἔκθεσιν Πεπραγμένων 1958 τῆς Δ.Ε. καὶ συγχαίρομεν τοὺς ἀποτελοῦντας αὐτήν, διὰ τὴν πίστιν τὴν ὁποίαν ἔχουν εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἀνέλαβον, τὴν αὐτοπεποίθησιν, τὴν ὁποίαν δὲν διστάζουν νὰ ἐπιδεικνύουν καὶ τὰς πράγματι ἀγαθὰς προθέσεις των.

Κατὰ τοῦτο ἡμεῖς διαφέρομεν αὐτῶν: Ὅτι προθύμως καὶ εὐχαρίστως ἐπαινοῦμεν τὰ ἐπαινετά. Ἐνῷ ἐκεῖνοι καὶ τὰ ἐπαινετὰ ψέγουν, ὅταν εἰς ἄλλους ὀφείλονται.

Ἀλλ' ἐὰν ἐπαινοῦμεν τὰ ἐπαινετὰ ἔχομεν ὄχι μόνον τὸ δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ τὸ καθῆκον νὰ ψέξωμεν τὰ ψεκτέα. Καί, δυστυχῶς, τὰ ψεκτέα εἶναι κατὰ πολὺ περισσότερα τῶν ἐπαινετῶν. Ἂς ἑτοιμασθοῦν, λοιπόν, νὰ ὑποστοῦν τὴν κριτικήν μας.

Ἐὰν αἱ προθέσεις τῶν μελῶν τῆς Δ.Ε. ὑπῆρξαν καὶ εἶναι ἄριστοι, τὰ ἀποτελέσματα ὅμως τῶν προθέσεων καὶ προσπαθειῶν των ἀπεδείχθησαν πενιχρά, ἵνα μὴ εἴπωμεν ἀνύπαρκτα. Διότι περὶ ἀνυπάρκτων, δυστυχῶς, πρόκειται. Ὅπως, ἄλλωστε καὶ ἡ ἰδία Δ.Ε. ὁμολογεῖ καὶ παραδέχεται. Τί κρῖμα, ποὺ εἴχαμεν δηλώσει ὅτι: «Θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς ἐὰν ἐπιτύχουν, διότι τοῦτο θὰ σημαίνῃ ὅτι εἶναι πλέον ἄξιοι ἡμῶν ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τῶν κοινῶν συμφερόντων». (Τραπεζιτικὴ 8.3.58).

Ἡμεῖς, σκληρῶς ἀγωνισθέντες, εἴχομεν κατηγορηθῆ, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιτευγμάτων μας κατὰ τὸ 1957 δὲν ἦτο ἐπαρκής. Καὶ βεβαίως δὲν ἦτο, οὔτε ἰσχυρίσθημεν ποτὲ ὅτι ἐπετύχαμεν περισσότερα ἀπὸ μικρὸν ποσοστὸν ἐκείνων, τὰ ὁποῖα οἱ ὑπάλληλοι δικαιούμεθα, κατὰ θεῖον καὶ ἀνθρώπινον δίκαιον. Ἐν τούτοις, κατὰ τὸ 1957, μολονότι ὁ Σύλλογος ἀντιμετώπιζε διπλασίας δυσκολίας ἐκείνων τοῦ 1958, ἡμεῖς, οἱ κατηγορηθέντες διὰ πενιχρὰ ἀποτελέσματα, εἴχομεν ἐπιτύχει συγκεκριμένως τὰ κάτωθι:

1.—Δύο (2) δεκαπενθήμερα, ἕνα κατὰ Ἰούνιον καὶ ἄλλο ἕνα περὶ τὴν λῆξιν τῆς θητείας μας.

2.—Καταβολὴν διαφορῶν ἑπταμήνου ἐκ προαγωγῶν καὶ ἐντάξεως 1953.

3.—Τὸ 10% εἰς τοὺς μισθοδοτουμένους ἄνω τῶν δραχμῶν 3.000.

4.—Τὴν ἐπανάκτησιν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Γεν. Συμβουλίου τῆς Τραπέζης, τῆς μετὰ διετίαν καὶ τριετίαν προσαυξήσεως εἰς τοὺς Ὑπολογιστὰς καὶ Λογιστάς.

5.—Εἰδικὰ ἐπιτεύγματα ὡρισμένων ὁμάδων.

6.—Πανηγυρικὴν ἀναγνώρισιν ὑπὸ τοῦ τότε Διοικητοῦ κατὰ τὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Τραπέζης, ὅτι οἱ μισθοὶ τοῦ Προσωπικοῦ, ὑπολειπόμενοι κατὰ 30%, πρέπει νὰ βελτιωθοῦν, καὶ ρητὴν ὑπόσχεσίν του, παρόντος τοῦ κυρίου Ὑποδιοικητοῦ, εἰς τὴν Δ.Ε. τοῦ Συλλόγου, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ δικαία καὶ ὀφειλομένη αὔξησις θὰ κλιμακωθῇ εἰς μίαν τριετίαν, διὰ προσαυξήσεως 10% καθ' ἕκαστον ἔτος.

Αὐτὰ εἴχομεν ἐπιτύχει ἡμεῖς καὶ ἐκρίθησαν πενιχρά!

Ποῖαι εἶναι αἱ ἐπιτεύξεις τῆς Δ.Ε. τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ ὑπὸ κρίσιν ἔτος 1958;

Εἶναι ἡ ἀποτροπὴ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ παρ' ἡμῶν ἐκμαιευθέντος δεκαπενθημέρου καὶ ἡ ἀνασύνθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς Προαγωγῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἤδη παρίσταται καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ ἑτέρου Σωματείου, τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης.

Μήπως εἶναι καὶ ἄλλο τι καὶ μοῦ διαφεύγει; Ἄ! ναί! Εἶναι καὶ ἡ συμμετοχὴ εἰς τὰ ἀσφάλιστρα. Ἀλλ' ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ταύτης εἶναι ὁμολογουμένως ἀθῷος ὁ Σύλλογος, πληροφορηθεὶς τὸ θέμα ἐκ τῆς σχετικῆς ἐγκυκλίου τῆς Διοικήσεως.

Ἐν τούτοις, ἐὰν ἀνατρέξετε εἰς τὰ Πρακτικὰ τῆς περυσινῆς Γενικῆς Συνελεύσεως, θὰ ἴδετε ὅτι οἱ ἀποτελοῦντες τὴν σημερινὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἦσαν τότε πλήρεις ἀπαιτήσεων. Ὁ φίλος μου κ. Σπῦρος Διλιντᾶς—διότι εἶναι φίλος μου, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι ὡς ὁμὰς ὑφίστανται τὴν κριτικήν μου, ὡς ἄτομα εἶναι φίλοι μου, τοὺς ὁποίους ἐκτιμῶ καὶ ἀγαπῶ, καὶ ἐλπίζω ὅτι καὶ αὐτοὶ μοῦ κάνουν τὴν τιμὴν νὰ μὲ θεωροῦν φίλον των—ὁ φίλος μου λοιπόν, ὁ Διλιντᾶς, ὁ Κέης, ὁ Μαυρουλίδης, ὁ Παπαχρήστου ὁ πηδήσας πέρυσι ἀπὸ τὸ ἑδώλιον τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὴν ἕδραν τοῦ κατηγόρου καὶ ὁ σημερινὸς Πρόεδρος κ. Καραπᾶνος, παρεπονοῦντο ὅλοι, πέρυσι διὰ τὴν ἀπώλειαν πολυτίμου χρόνου ἄνευ λύσεως τῶν θεμάτων μας.

Ποῦ εἶναι αἱ λύσεις τὰς ὁποίας αὐτοὶ ἐπέτυχον;

Ἀλλ' ἐὰν ἡ Δ. Ε. ἀπέτυχε παταγωδῶς εἰς τὸν τομέα ἐπιτυχιῶν τῶν ἐπαγγελματικῶν ἐπιδιώξεων, μήπως ἐπέτυχεν εἰς ἄλλους τομεῖς; π.χ. εἰς τὸν τομέα τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Συλλόγου;

Παρέλαβε Σύλλογον ζωτικὸν καὶ μὲ γόητρον, τοῦ ὁποίου ἡ ὕπαρξις ἦτο αἰσθητὴ εἰς τὴν Διοίκησιν, εἰς τὸ Προσωπικόν, εἰς τοὺς Ὑπουργούς, εἰς τοὺς Ἀρχηγοὺς τῶν Κομμάτων, εἰς τὴν κοινὴν γνώμην, εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Τραπέζης. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κατεῖχε τὴν ἕδραν τοῦ Προέδρου τῆς ΟΤΟΕ, τὴν ὁποίαν ὁ νῦν Πρόεδρος κατώρθωσε ν' ἀνταλλάξῃ μὲ τὴν ἕδραν τοῦ Β΄ Ἀντιπροέδρου!

Ἐρωτῶ ὅλους Ὑμᾶς, ὑπάρχει κανεὶς ἐξ Ὑμῶν, ὁ ὁποῖος σοβαρῶς νὰ φρονῇ ὅτι ὁ Σύλλογος, ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἡγεσίαν του, ἔχει κερδίσει εἰς γόητρον, εἰς ἐμφάνισιν, εἰς αἴσθησιν τῆς παρουσίας του;

Αἱ ὄντως ἀγαθαὶ προθέσεις τῶν Μελῶν τῆς Δ.Ε. ἔχουν ἀναιτίως διαβληθῆ, ὡς ἀποβλέπουσαι εἰς ἀλλοτρίους σκοπούς. Καὶ δυστυχῶς ἡ συκοφαντία ἔχει καταστῆ πιστευτὴ καὶ καθιστᾷ ἀπιστεύτως δύσκολον τὴν ἐπιτυχίαν τῶν προσπαθειῶν τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου. Ἀπέτυχον, ὄχι διότι δὲν εἶχον τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν, ἀλλὰ διότι τοὺς ἔλλειπε τῶν πραγμάτων ἡ πεῖρα καὶ ἡ ὀρθὴ τακτική. Ἀνέλαβον ἔργον ἀνώτερον τῶν δυνάμεών των καὶ φυσικὸν ἦτο νὰ ἀποτύχουν. Λαμπροὶ εἰς δευτερεύοντας ρόλους, δὲν κάνουν ὡς πρωταγωνισταί!

Ἀλλ' ὅστις ἀποτυγχάνει εἰς κοινωφελὲς ἔργον, πρέπει νὰ ἀποσύρεται ἀπὸ τὸ προσκήνιον, ἀναμένων εὐνοϊκωτέρας συνθήκας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀποτυχούσης τακτικῆς του.

Ὁ συνδικαλισμὸς δὲν εἶναι θεωρία ὑπερβατὴ καὶ ἱεραποστολική. Ἔχει ἐπιδιώξεις κατ' ἐξοχὴν πρακτικάς. Εἶναι ἄσκησις πολιτικῆς. Καὶ πολιτικὴ εἶναι ἡ ἐξασφάλισις τῶν περισσοτέρων δυνατῶν ἐπιτευγμάτων ὑπὸ τὰς ἑκάστοτε ὑφισταμένας συνθήκας. Ἐφ' ὅσον αἱ συνθῆκαι μεταβάλλονται καὶ ἡ τακτικὴ ἐπιβάλλεται νὰ μεταβάλλεται καὶ νὰ προσαρμόζεται εἰς τὰς περιστάσεις. Ἄλλαι περιστάσεις ἐπιβάλλουν ἐπίδειξιν πυγμῆς καὶ ἄλλαι εὐέλικτον διπλωματίαν. Ὅποιος εἶναι μονοκόμματος δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι πολιτικός, οὔτε συνδικαλιστής. Ἐκεῖ ὅπου δὲν χωρεῖ εὐελιξία, ἀλλὰ ἐπιβάλλεται μονολιθικότης, εἶναι ἡ περιοχὴ τῆς ἠθικῆς. Εὐτυχῶς τοιοῦτον θέμα, ἀντιθέτως πρὸς ἄλλα Σωματεῖα, δὲν ἀπασχολεῖ τὸν Σύλλογον Ὑπαλλήλων Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Ὀλίγας λέξεις διὰ τὸ ζήτημα τῶν σχέσεων μετὰ τῶν ἀδελφῶν Συλλόγων τῶν ἐν τῇ Τραπέζῃ ἐργαζομένων.

Ἡ Δ.Ε. τοῦ Συλλόγου ἦλθεν εἰς συμφωνίαν μετὰ τῶν ἄλλων Συλλόγων, κατὰ Σεπτέμβριον 1958, ὅπως καταρτισθῇ κοινὴ Συντονιστικὴ Ἐπιτροπή. Ὀρθὴ ἡ ἐνέργεια. Ἀλλ' ἀπὸ μονολιθικῆς συνδικαλιστικῆς ὀρθοδοξίας ἐλαυνόμενος ὁ ἡμέτερος Σύλλογος, ἀπεμπόλησε τὸ κεκτημένον δικαίωμά του νὰ ἐκπροσωπῇ ντὲ φάκτο τὴν μεγίστην ἀναλογίαν τῶν ἐργαζομένων, δεχθεὶς νὰ συμμετέχῃ ὁ Σύλλογός μας εἰς τὴν Συντονιστικὴν Ἐπιτροπὴν ἰσοτίμως μὲ τὸν Σύλλογον Τραπέζης Ἀθηνῶν, μὲ τὸν Σύλλογον Εἰσπρακτόρων Ἐθνικῆς καὶ μὲ τὸν Σύλλογον Βοηθητικοῦ Προσωπικοῦ. Ἰσότιμοι καὶ οἱ 4 Σύλλογοι, παρὰ τὸν μεγάλως ποικίλοντα ἀριθμὸν τῶν μελῶν των!!

Κατὰ τὸ 2ον ἄρθρον τοῦ Πρακτικοῦ «Ἡ συμμετοχὴ τῶν Συλλόγων εἰς τὴν Συντονιστικὴν Ἐπιτροπὴν θεωρεῖται καὶ εἶναι ἰσότιμος καὶ διὰ τοὺς 4 Συλλόγους ἀδιακρίτως». Καὶ κατὰ τὸ 6ον ἄρθρον «Οἱ καθ' ἕκαστον Σύλλογοι μετὰ τὴν πραγματοποιηθεῖσαν σήμερον συγκρότησιν τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως παύσουν ἐφ' ἑξῆς ἐπιδιώκοντες ἢ τοποθετοῦντες μονομερῶς ζητήματα, ἐκτὸς τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς».

Βεβαίως οἱ ἄλλοι Πρόεδροι εὐφυῶς συνεφώνησαν εἰς τὴν ἰσοτιμίαν. Ἀλλ' ὁ ἰδικός μας; Γιατί ἐξεχώρισεν τὸ προνόμιον τοῦ προβαδίσματος; Ἔναντι τίνων ἀνταλλαγμάτων; Ἡ πᾶν ἄλλο ἢ λεόντειος αὐτὴ συμφωνία, δημιουργεῖ εὐλόγους ἀνησυχίας διὰ τὴν συναλλακτικὴν ἐπιδεξιότητα τῶν διοικούντων τὸν Σύλλογον.

Κατόπιν τῆς λογικῆς καὶ ἐνδεδειγμένης ἐπαναφορᾶς τοῦ τίτλου τῆς Τραπέζης μας εἰς τὴν παλαιὰν καὶ διεθνῶς γνωστὴν ὀνομασίαν «Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος», δὲν ὑπάρχει πλέον λόγος διττῆς ἐκπροσωπήσεως τοῦ προσωπικοῦ. Αἱ φυλετικαὶ διακρίσεις αὐτομάτως αἴρονται. Μία Τράπεζα, ἑνιαῖον Προσωπικόν, ἕνας Σύλλογος, κοινὰ Ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα. Καὶ ἐμεῖς ἐπικροτοῦμεν τὴν ἑνότητα. Βεβαίως ἡ συγχώνευσις τοῦ προσωπικοῦ εἰς ἕνα Σύλλογον εἶναι κατὰ πολὺ ἁπλουστέρα τῆς συγχωνεύσεως τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων. Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἀκόμη τῶν Συλλόγων ἡ συγχώνευσις, ἀπαιτεῖ λεπτοὺς χειρισμούς, ὥστε νὰ μὴ ζημιωθῇ τὸ γόητρον καὶ τὰ συμφέροντα τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου μας, ἀλλ' οὔτε καὶ τῶν ἐπιδόξων μελῶν του. Ἔχει τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν πεῖραν ἡ σημερινὴ Δ.Ε. νὰ τοὺς διεξαγάγῃ ἐπιτυχῶς καὶ ἐπὶ δικαίας καὶ ἀμεροληπτου βάσεως;

Μία ἄλλη οὐσιώδης παράλειψις τῆς Δ.Ε. τοῦ Συλλόγου εἶναι ἡ ἑξῆς: Ὁ νέος Διοικητὴς τῆς Τραπέζης μας, ὁμιλῶν κατὰ τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν Θεσσαλονίκης, πρὸς τοὺς Διευθυντὰς καὶ Ὑποδιευθυντὰς τῶν Καταστημάτων τῆς Β. Ἑλλάδος, ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τὴν ὁποίαν ὠνόμασε «Δημιουργὸν τῆς Οἰκονομικῆς Προόδου τῆς Χώρας» προσθέσας ἐπὶ λέξει, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἀποτελεῖ ἕνα ἀνεκτίμητον ἐθνικὸν κεφάλαιον, τὸ ὁποῖον πολλάκις μέχρι τοῦδε ἠγνοήθη. Ἡ ἀξία του οὐχὶ σπανίως ὑπετιμήθη καὶ οὐχὶ σπανίως ἐπίσης συνήντησε τὴν ἀγνωμοσύνην καὶ τὴν κακὴν μεταχείρισιν». Καὶ περαιτέρω: «Εὐτυχῶς ἔγινεν ἀντιληπτὴ πλέον ἡ σημασία τοῦ Ἐθνικοῦ μας Ἱδρύματος καὶ αἱ δυσάρεστοι συνέπειαι ἀπὸ τὴν πρόσκαιρον εὐτυχῶς παραγνώρισίν του». Καὶ περαιτέρω: «Τὸ Προσωπικὸν τῆς Τραπέζης πρέπει νὰ γνωρίζῃ—καὶ τὸ τονίζω ὅλως ἰδιαιτέρως— ὅτι θὰ εὕρῃ εἰς ἐμὲ καὶ τὰς παρ' ἐμοὶ Ὑπηρεσίας, στοργὴν καὶ δικαιοσύνην. Θὰ κάμω πᾶν τὸ δυνατόν, διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν δικαίων ζητημάτων τοῦ προσωπικοῦ».

Θὰ διερωτηθῇ εὐλόγως καθένας ἐξ ὑμῶν, πῶς ἀξιοποίησεν ἡ Δ.Ε. τοῦ Συλλόγου τὰς λαμπρὰς ταύτας ἐπαγγελίας τοῦ Διοικητοῦ; Νὰ σᾶς πῶ ἐγώ, πῶς τὰς ἀξιοποίησεν. Ἄκουσον, ἄκουσον! Ἐκάλυψε διὰ τῆς ἀγνοίας της τὰς δηλώσεις ταύτας, αἱ ὁποῖαι ἀποκαθιστοῦσαν τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰς τὸ ὑψηλὸν βάθρον της καὶ ὑπέσχοντο τόσον πολλὰ εἰς τὸ Προσωπικόν της ἀρνηθεὶς εἰς αὐτὰς τὴν τιμὴν νὰ τὰς ἀναδημοσιεύσῃ εἰς τὴν «Τραπεζιτικὴν» ἐκ τῆς «Ναυτεμπορικῆς» τῆς 10)9)58, εἰς τὴν ὁποίαν ἐδημοσιεύθησαν.

Διότι ἡ νῦν Δ.Ε. τοῦ Συλλόγου δὲν ἀποβλέπει τόσον εἰς τὸ νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν ὑπάλληλον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν παλαιὰν αἴγλην του, ὅσον εἰς τὸ νὰ τοῦ δημιουργήσῃ τὴν αἴσθησιν ὅτι εἶναι ἕνας ἁπλὸς γραφιάς, ἀνεπαρκῶς ἀμειβόμενος. Ἔτσι ὅμως, θὰ ἐπιτύχῃ, ἴσως, ὥστε ὁ ὑπάλληλος νὰ κραυγάζῃ. Δὲν θὰ ἐπιτύχῃ, ὅμως, ὥστε ὁ ὑπάλληλος νὰ ἀνυψωθῇ ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς. Ἡμεῖς ὅμως φρονοῦμεν, ὅτι ὁ ὑπάλληλος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πρέπει νὰ ὑψωθῇ, καὶ ὑλικῶς ἀναμφιβόλως, ἀλλὰ συνάμα καὶ ἠθικοπνευματικῶς. Νὰ ἀποτελέσῃ καὶ πάλιν τὴν πνευματικὴν ἀριστοκρατίαν τοῦ ὑπαλληλικοῦ κόσμου, καὶ συνεπῶς τὴν πρωτοπορίαν του εἰς ἀγῶνας ὑλικῆς ἀνόδου, ἀλλὰ καὶ πολιτιστικῆς ἀνυψώσεως.

Φοβοῦμαι ὅμως μήπως ὁμιλοῦμεν Κινέζικα διὰ μερικούς. Ἂς προσγειωθοῦμεν, ὅθεν, καὶ ἂς ἐρωτήσωμεν τὴν Δ.Ε. τοῦ Συλλόγου:

1.— Ἐνῷ, ἀποτυχοῦσα εἰς τὰ διαβήματά της πρὸς τὸν τότε Διοικητήν, μὲ τὸν ὁποῖον δὲν κατώρθωσε νὰ ἔλθῃ οὔτε εἰς ἐπαφὴν εἶχε διατυμπανίσει ὡς πανάκειαν τὴν προβολὴν τὴν ὁποίαν θὰ ἔκανε τῶν θεμάτων τοῦ Προσωπικοῦ εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Τραπέζης, τί οὐσιαστικῶς ἔκαμε κατ' αὐτήν; Κατώρθωσε νὰ προκαλέσῃ κάποιαν αἴσθησιν; Ἢ μήπως ἔπεσεν ἀδόξως εἰς τὸ κενὸν ἡ ἀσθενὴς προσπάθειά της, ἡ δὲ ὑπεράσπισις τῶν δικαίων τοῦ Συλλόγου περιῆλθεν εἰς ἀναρμοδίους; Διατί δὲν ἐτήρησε διὰ τῆς Τραπεζιτικῆς, λεπτομερῶς ἐνήμερον τὸ Προσωπικὸν ἐπὶ τῶν διαμειφθέντων κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν τῶν Μετόχων Ἀπριλίου 1958;

2.—Τί γνώμην ἔχει διὰ τὸ θέαμα, τὸ ὁποῖον ἐπαρουσίασεν εἰς τὸν τότε Ὑπουργὸν Ἐργασίας καὶ νῦν Διοικητὴν τοῦ Ι.Κ.Α., ὅστις δικαίως ἐξέφρασε τὴν ἀπορίαν του: «Ἀπεργήσατε χωρὶς νὰ ἔχετε ἐνημερώσει τὸν Ὑπουργὸν Ἐργασίας ἐπὶ τῶν θεμάτων, διὰ τὰ ὁποῖα κατήλθατε εἰς ἀπεργίαν;»

3.—Διατί ἐγκατέλειψε τὸ ἐπίδομα γλωσσομαθῶν, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐγκριθῇ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας καὶ διὰ τὸ ὁποῖον εἶχον ἀρχίσει οἱ σχετικοὶ διαγωνισμοί; Τί ἔγινεν ἡ χρονικὴ προώθησις, κατὰ περίπτωσιν, τῶν καθυστερησάντων λόγῳ ἀσθενείας; Τί ἔγινεν ἡ ἐφαρμογὴ νέου συστήματος καταρτισμοῦ φύλλων ποιότητος διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἀκριβοδικαίας κρίσεως κατὰ τὰς προαγωγάς; Ὅλα αὐτὰ εἶχον ἐγκριθῇ; Διατί δὲν ἐπραγματοποιήθησαν; Διατί ἐγκατελείφθησαν; Διατί ἐρρίφθησαν εἰς τὴν λήθην; Τί ἔγινε διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν πατροπαραδότων ἀργιῶν κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτάς, διὰ τὴν ὁποίαν εἴχομεν καὶ τοῦ Μακαριωτάτου τὴν ὑποστήριξιν;

4.—Ἡμεῖς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν ἔνταξιν. Ἐπιτύχομεν μόνον νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν ὑποσκέλισιν τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς ὑπὸ τοὺς συναδέλφους των τῆς Ἀθηνῶν. Ἀφίσαμεν δὲ τὴν δόξαν τῆς ἐπιλύσεως τοῦ θέμα-

τος τῆς ἐντάξεως εἰς τὴν σημερινὴν Δ. Ε., ἡ ὁποία ἐπηγγέλθη τὴν ἐπίλυσίν του, ἄνευ χρονικῆς καθυστερήσεως, καθὼς καὶ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ θέματος τῶν ἐργασίμων ὡρῶν εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ Καταστήματα. Τὴν ἐρωτῶμεν: Τί οὐσιαστικὸν ἐπέτυχεν ἐπὶ τῶν δύο τούτων οὐσιωδῶν θεμάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστήριξε κυρίως τὴν προεκλαγικήν, πέρυσι, προπαγάνδα της; Ὄχι τί ζητᾶ, ἀλλὰ τί ἐπέτυχεν;

Ἡ Ἔκθεσις πεπραγμένων τῆς Δ.Ε. ὁμιλεῖ καὶ περὶ Σχεδίου τοῦ Συλλόγου πρὸς ὑποβολήν, περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τοῦ ὁποίου ἀναφέρει 14, κατ' ἀρχήν, κύρια χαρακτηριστικά. Αὐτὰ εἶναι προφανῶς τὰ «Φιλολογικὰ πεπραγμένα» τῆς Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου. Ἀλλὰ ἐμεῖς δὲν εἴμεθα κριτικοὶ φιλολογικῶν δοκιμίων καὶ περιοριζόμεθα ἐν προκειμένῳ νὰ συγχαρῶμεν τὴν Δ. Ε. διὰ τὴν γλαφυρότητα τῶν ἐν σχεδίῳ σχεδίων της.

Ὡς πρὸς τὸ συνταξιοδοτικόν, πλὴν τῆς ἡμαρτημένης ἐκείνης ἀνακοινώσεως, ἥτις ἀνέγραφεν ὅτι τὸ Συνταξιοδοτικὸν δὲν ἐνδιαφέρει τὸν Σύλλογον τῶν ἐργαζομένων, αἱ προσπάθειαι —λέγω— τῆς Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου μοῦ ὑπενθυμίζουν τὴν φυλὴν ἐκείνην τῶν πρωτογόνων ἰθαγενῶν, ἡ ὁποία ἑκάστην αὐγὴν προσεύχεται εἰς τὸν Θεόν της διὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου, βεβαία ὅτι χάρις εἰς τὰς προσευχάς της ἀνατέλλει ὁ Ἥλιος. Παρομοίως συνετέλεσεν ἡ Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου μας εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου περὶ Ταμείου Συντάξεως.

Συνεπῶς ἡ Ἔκθεσις τῆς Δ. Ε., δὲν μᾶς λέγει τί ἐπέτυχεν ὁ Σύλλογος, ἀλλὰ διατί ἀπέτυχε, καὶ μᾶς παρηγορεῖ ὅτι ἤνοιξε δρόμους διὰ μελλοντικὰς ἐπιτυχίας.

Καὶ ἐνθυμοῦμαι μίαν φράσιν ἀπὸ τὴν περυσινὴν προεκλογικὴν Ἀνακοίνωσίν μας. Ἐγράφομεν τότε: «Ἂς κριθῆ ἀπὸ τοὺς συναδέλφους ποῖοι εἶναι οἱ μᾶλλον ἐνδεδειγμένοι, ὄχι ἁπλῶς νὰ προβάλλουν αἰτήματα —αὐτὸ εἶναι πολὺ εὔκολον— ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιτυγχάνουν τὴν πραγματοποίησίν των. Ἐν τούτοις, οἱ τότε ἀντίπαλοι καὶ νῦν λογοδοτοῦντες, ὑπέσχοντο τὴν ἄμεσον ἐπίλυσιν τῶν τεθέντων μὲν ὑφ' ἡμῶν, κατ' αὐτοὺς δὲ χρονισάντων ζητημάτων.

Ποῖα ἐξ αὐτῶν ἔλυσαν;

Τέλος, ἂς ἐρωτήσωμεν τὴν Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου, διατὶ ἐγκατέλειψε τὸ κεφαλαιῶδες αἴτημα «ἴσης μεταχειρίσεως», ἢ μᾶλλον τὸ αἴτημα «Νὰ μὴ ὑπολειπώμεθα τῶν συναδέλφων μας τῶν ἄλλων Τραπεζῶν, αἵτινες ἀπέρρευσαν ἐκ τῆς Ἐθνικῆς»; Δὲν εὑρίσκει λοιπὸν ἡ Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου ὅτι τὸ αἴτημα τοῦτο φέρει ἐν αὐτῷ τὴν δικαίωσίν του καὶ ὅτι εἶναι θεωρητικῶς ἀπρόσβλητον; Διατί τὸ ἐγκατέλειψε; Διατί δὲ τὸ προέβαλε; Μὲ τί τὸ ἀντκατέστησε; Καί, τέλος πάντων, εἰς ποῖα σημεῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἡμεῖς ἀπετύχαμεν, αὐτὴ ἔσχεν ἐπιτυχίας;

Δὲν ἀποτελεῖ ἐπιτυχίαν ἡ ἀπεργία. Ἡ ἀπεργία εἶναι ἡ ἐσχάτη διέξοδος, ὅταν ἡ διπλωματία ἀποτυγχάνει. Ὁ πόλεμος δὲν ἀποτελεῖ σκοπόν, παρὰ διὰ τοὺς ἀποτυχημένους δικτάτορας. Εὐτυχεῖς εἶναι οἱ λαοὶ οἱ ὁποῖοι κερδίζουν, ὄχι τὸν πόλεμον, ἀλλὰ τὴν Εἰρήνην. Ἡμεῖς, κάμνοντες τὴν κριτικήν μας, δὲν ἀποβλέπωμεν εἰς τὸ νὰ κερδίσωμεν τὰς ἐκλογάς, ἀλλὰ νὰ ἑνωθῶμεν μετὰ τῶν ἀντιπάλων μας, εἰς ἀρραγὲς μέτωπον. Διότι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον νομίζομεν ὅτι ἐπιβάλλεται, εἶναι ἡ ἑνότης τοῦ Προσωπικοῦ. Πρέπει νὰ γνωρίζουν καλῶς πάντες οἱ μετὰ τοῦ Συλλόγου διαπραγματευόμενοι, ὅτι ἡ Δ. Ε. τοῦ Συλλόγου ἀπολαμβάνει τῆς ἐμπιστοσύνης ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ, καὶ ὄχι 100 ἐπάνω ἢ 100 κάτω ἀπὸ τὸ ἥμισυ τοῦ συνόλου. Τότε ὁ Σύλλογος καθίσταται ἰσχυρός. Εἰς ἐμὲ προσωπικῶς τίποτε δὲν ἔχει νὰ μοῦ προσθέση ἀπὸ ἀπόψεως γοήτρου ὁ τίτλος τοῦ Προέδρου, τὸν ὁποῖον ἄλλωστε ἔχω τιμηθῆ νὰ φέρω. Καὶ εἶναι πλέον καιρὸς νὰ ἀποχωρήσω τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχω συμπληρώσει ἔτη παρὰ ἓν τεσσαράκοντα. Πῶς, ὅμως, εἶναι δυνατὸν νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν ἕνωσιν τῶν Συλλόγων, ἐὰν πρῶτον δὲν πραγματοποιήσωμεν τὴν ἐν Συλλόγῳ μας ἕνωσιν; Ὁ Σύλλογος διὰ νὰ εἶναι ἰσχυρὸς πρέπει νὰ συγκεντρώνη ὅλας τὰς δυνάμεις τοῦ προσωπικοῦ. Καὶ ὅταν ἡ ἀσπρόμαλλη πεῖρα καὶ ὁ ἐπιδέξιος χειρισμὸς συμβαδίζουν μὲ τὴν ὁρμὴν καὶ τὴν πίστιν, μόνον τότε ἐπιτυγχάνονται τὰ ἄριστα ἀποτελέσματα. Αὐτὴ εἶναι ἡ φωνὴ τῆς φρονήσεως καὶ τῆς λογικῆς, καὶ αὐτὴν ἐθεώρησα καθῆκον μου νὰ φέρω ἐνώπιόν σας. Ζητῶ συγγνώμην ἐὰν σᾶς ἐκούρασα.

Ὅσον ἀφορᾶ τὸν Ἀπολογισμόν, ἔχω νὰ παρατηρήσω ὅτι εἰς τὰ ἔξοδα διαχειρίσεως, ἐν σχέσει μὲ τὸ παρελθὸν ἔτος, βλέπομεν αὐξήσεις. Εἰς τὴν μισθοδοσίαν Προσωπικοῦ ἑστιατορίου δρχ. 53.300 ἀντὶ 17.500. Εἰς τὰ ἔξοδα ἑστιατορίου 18.300 ἀντὶ 3.400. Εἰς τὰ Ταχ)κὰ - Τηλ)κὰ 15.300 ἀντὶ 10.400, μὲ τὰς ὁποίας ἡμεῖς εἴχομεν ταχυδρομήσει καὶ 10.000 ἀντίτυπα τῶν τευχῶν περὶ ΟΧΟΑ καὶ συζητήσεων τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν Τραπεζιτικῶν καὶ ἐργατικῶν ζητημάτων.

Εἰς τὰ βοηθήματα - φιλοδωρήματα 11.900 ἀντὶ 2.900. Εἰς τὰ ἔξοδα καὶ Ψυχαγωγίας 28.500 ἀντὶ 18.300, μὲ τὰς ὁποίας ἡμεῖς εἴχομεν ἑορτάσει καὶ τὴν 40ετηρίδα τοῦ Συλλόγου, μὲ ἄφθονον μάλιστα ζυθοποσίαν, ἡ ὁποία εἶχε τότε σκανδαλίσει τὸν φίλτατον Σπ. Διλιντᾶν. Πάντως τὰ οἰκονομικὰ εἶναι δευτερευούσης σημασίας.

Ὡς πρὸς τὴν τροποποίησιν τοῦ Καταστατικοῦ ἐπιφυλάσσομαι νὰ λάβω ἐκ νέου τὸν λόγον. (Χειροκροτήματα).

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Κ. ΚΑΤΣΙΑΜΠΑ

κ. Κ. Κατσιάμπας: Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δ.Ε. τὸν κ. Καραπάνον καὶ πολλὰ μέλη τῆς Δ.Ε. τρέφω βαθεῖαν ἐκτίμησιν καὶ αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ εἴπω ὅτι κατέβαλον ὁμολογουμένως προσπαθείας διὰ νὰ ἐπιλύσουν τὰ δύσκολα ζητήματα, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐνδιαφέρουν καὶ μᾶς ἀπασχολοῦν.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῆς ἐκτιμήσεως τὴν ὁποίαν τρέφω πρὸς τὰ μέλη τῆς Δ.Ε. αἰσθάνομαι τὸ καθῆκον νὰ ἀρχίσω μίαν κριτικὴν καὶ νὰ θέσω τοὺς δακτύλους μου ἐπὶ τῶν τύπων τῶν ἥλων καὶ νὰ εἴπω μερικὰ πράγματα διὰ νὰ μορφώσωμεν ἀντίληψιν μὲ τὴν ἐλπίδα ὄχι νὰ φθείρω τὴν σημερινὴν Δ.Ε. καὶ τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα τὴν ἀπαρτίζουν ἀλλὰ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ αὐστηρὰ καὶ ἀντικειμενική, ὅπως νομίζω κριτικὴ θὰ κάνη τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἀπαρτίζουν τὴν Δ.Ε. ἢ μᾶλλον διὰ νὰ εἶμαι πλέον σαφὴς τὴν Συντονιστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Νέας Κινήσεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν πλειοψηφίαν εἰς τὴν Δ.Ε., νὰ ἀνανήψη καὶ νὰ ἀντιληφθῆ ὅτι αἱ περιστάσεις ἐπιβάλλουν τὴν συνένωσιν τῶν δυνάμεων τοῦ προσωπικοῦ ἐὰν θέλωμεν νὰ προχωρήσωμεν εἰς λύσεις τῶν ζητημάτων.

κ. Συνάδελφοι, κατ' ἀρχὴν ἐκφράζω τὸ παράπονον πρὸς τὴν Δ. Ε. διότι διένειμε τὴν ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ μόλις προχθές, ἐνῷ κατὰ τὸ καταστατικὸν ἔπρεπε νὰ διανεμηθῆ εἰς τὰ μέλη 5 ἡμέρες πρὸ τῆς Συνελεύσεως. Καὶ τοῦτο εἶχε τὴν ἑξῆς δυσχέρειαν δι' ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι εἴμεθα ἀπησχολημένοι σοβαρῶς μὲ τὴν ἐργασίαν μας, ὅτι κατεβάλαμεν μεγάλην προσπάθειαν διὰ νὰ ἀναγνώσωμεν καὶ μελετήσωμεν τὴν ἔκθεσιν πεπραγμένων τῆς Δ.Ε., ἡ ὁποία εἶναι πολυσέλιδος.

Κατὰ συνέπειαν, κ. Συνάδελφοι δὲν πρόκειται νὰ ἀκούσετε ἀπὸ ἐμέ ἕναν καλλιεπῆ λόγον ἀλλὰ θὰ παρακολουθήσω κατὰ κεφάλαια τὴν Δ.Ε. εἰς τὴν ἔκθεσιν πεπραγμένων της καὶ θὰ σχολιάσω οὐσιαστικῶς τὰ θέματα.

Τὸ πρῶτον κεφάλαιον τῆς ἐκθέσεως πεπραγμένων τῆς Δ.Ε. ἀναφέρεται εἰς τὴν γενικὴν κατάστασιν. Καὶ λέγει:

«Μετὰ τὴν νομισματικὴν μεταρρύθμισιν, ἡ ὁποία τὸν πλοῦτον τῆς πάντοτε εὐνοουμένης τάξεως ηὔξησεν τοὺς δὲ μισθοὺς τῶν ἐργαζομένων ἐμείωσεν κάτω τοῦ ἡμίσεος...»

Διαβάζω κ. Συνάδελφοι αὐτὴν τὴν περικοπήν, διαβάζω παρα κάτω μίαν ἄλλην περικοπὴν καὶ προσέξατε παρακαλῶ διότι ἔχει μεγάλην σημασίαν τοῦτο ὡς πρὸς τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν λαμβάνει ἡ Δ.Ε. καὶ τὰς δυνατότητας τὰς ὁποίας ἔχει ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτῆς διὰ νὰ λύη ζητήματα.

. . Ἀναφερομένη ἡ Δ.Ε. εἰς τὸν Νόμον ὁ ὁποῖος προβλέπει τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων τῶν ἐργαζομένων διὰ τῆς Διαιτησίας εἰς τὸν Ν. 3239)55.

«Αἱ ἀνωτέρω ὡς καὶ ἄλλαι νομοθετικαὶ διατάξεις ἄγουν τὸν κλάδον μας εἰς μαρασμόν, συνεργοῦντος δὲ καὶ τοῦ ὀλεθρίου παράγοντος τῆς ἀνεργίας ὁλόκληρον τὴν ἐργατοϋπαλληλικὴν τάξιν εἰς τὴν ἐξόντωσιν».

Ἀναφέρω ἀπὸ μίαν ἄλλην ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ τὴν ἑξῆς περικοπήν:

«Οὕτω ἐνῷ ἀπὸ μιᾶς πλευρᾶς παλαιότερον Τράπεζαι κύρους ὡς ἡ ΕΘΝΙΚΗ ἐδόθησαν ὡς ἀντάλλαγμα εἰς μίαν κερδοσκοπικὴν κλίκα ἐνῷ ἡ κατάστασις αὕτη εὗρε ὡς διάδοχον τὴν εὔνοιαν ἄλλων συγκροτημάτων μὲ τὰ σκάνδαλα τῆς ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς 8.000 τόννων βάμβακος τοῦ μονοπωλίου τοῦ καπνοῦ κλπ. . .

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ 1.5.58.

Ὅπως βλέπετε κ. Συνάδελφοι, ἡ Δ.Ε. δὲν περιορίζεται εἰς τὸ νὰ κρίνη ὡρισμένα Νομοθετήματα ἢ ὡρισμένα Κυβερνητικὰ μέτρα ὡς πρὸς τὴν ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν ἔχουν ἐπὶ τῶν ζητημάτων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης, ἀλλὰ μεταπηδᾶ καὶ κρίνει τὰ Νομοθετικὰ ἔργα καὶ μέτρα καὶ πράξεις καὶ εἰς ἄλλους τομεῖς, ἤτοι ἀσκεῖ, οὕτως εἰπεῖν, μίαν πολιτικήν, χωρὶς νὰ τὸ θέλη. Ἀλλά, κ. Συνάδελφοι, τὸ Καταστατικὸν τοῦ Συλλόγου εἰς τὸ ἄρθρον 16 ὁρίζει: Οὐδὲν ζήτημα πολιτικῆς φύσεως δύναται ν' ἀποτελέση θέμα ἐπισήμου συζητήσεως τῆς Συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου τῶν μελῶν αὐτῆς ἢ Συνεδριάσεως τοῦ Δ.Σ. Δὲν μπορεῖ ν' ἀποτελέση θέμα ἐπισήμου συζητήσεως τῆς Συνελεύσεως αὐτῆς, διότι ἐὰν εὑρίσκετο κάποιος ἄλλος καὶ ἔλεγε, ὅτι ναὶ μὲν ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς δραχμῆς ἔβλαψε τοὺς ἐργαζομένους ἀλλὰ γενικώτερα ὠφέλησε καὶ ἄρχιζε νὰ ἀναπτύσση τὰ θέματα, ἡ Συνέλευσις θὰ μετεβάλλετο εἰς μίαν Συνέλευσιν πολιτικὴν καθαρῶς καὶ θὰ εἴχαμε διαπληκτισμοὺς καὶ θὰ παρεβλάπτοντο τὰ γενικώτερα συμφέροντα. Διότι δὲν συμφέρει, κ. Συνάδελφοι, νὰ πέρνωμε πολιτικὸν χρῶμα, διότι ὁ Σύλλογος θὰ παρουσιασθῆ εἰς τοὺς Κυβερνῶντας, εἰς τοὺς ἁρμοδίους Κυβερνητικοὺς παράγοντας διὰ νὰ λύση ζητήματα καὶ ὅταν ἔχει δημιουργηθῆ μία ἀτμόσφαιρα δυσμενὴς διὰ τὸ Σύλλογον, ἐκ τῶν προτέρων, ἀντιλαμβάνεσθε ποίας ὑποδοχῆς θὰ τύχη.

Αὐτὸ εἶναι ἕνα λάθος τὸ ὁποῖον παρημπόδισε τὴν δρᾶσιν τοῦ Συλλόγου.

Κατόπιν ἀναφέρεται, εἰς τὴν γενικὴν κατάστασιν, εἰς τὴν τὴν Ἡγεσίαν τοῦ Συνδικαλιστικοῦ μας κινήματος. Νομίζω κ. Συνάδελφοι, ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα πολὺ προσεκτικοὶ εἰς τὰς ἐκφράσεις. Σήμερα ὑπάρχει μία ἡγεσία τοῦ Συνδικαλιστικοῦ κινήματος, ἔχει καὶ τὰς ἀντιπολιτεύσεις της, πάντως ὅμως εἶναι αὐτή, εἶναι ἕνα δεδομένον. Δὲν μποροῦμε ἐμεῖς παρὰ τὰς οἱασδήποτε ἀντιλήψεις ποὺ ἔχομεν, ἐὰν πράττη καλῶς ἢ κακῶς, νὰ ἐρχώμεθα καὶ νὰ τὴν ἐπικρίνωμεν δημοσίᾳ καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ νὰ πηγαίνωμε καὶ νὰ τοὺς λέμε: Βοηθῆστε μας, διότι ἔχομεν ἀνάγκην.

Αὐτὰ τὰ πράγματα πρέπει ν' ἀποφεύγωνται. Τίποτε δὲν θὰ ἔβλαπτε ἐὰν δὲν ἀνεφέροντο εἰς τὴν ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ. Ἐνῷ τώρα ποὺ ἀνεφέρθησαν μᾶς ζημιώνει. Διότι μὲ τί πρόσωπο, ἐὰν παραμείνη ἡ σημερινὴ Διοίκησις τῆς Γεν. Συνομοσπονδίας, καὶ χρειασθοῦμε τὴν ἐνίσχυσίν της καμμιὰ φορὰ θὰ πάη ὁ Σύλλογος νὰ τὴν ζητήση;

Ἐν συνεχείᾳ ἀναφέρεται ἡ ἔκθεσις εἰς τὴν κατάστασιν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ. Παρέχει λοιπὸν ἐξηγήσεις διὰ τὴν μὴ ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων τοῦ προσωπικοῦ. Ἀνεξαρτήτως τῶν ἐξηγήσεως ὅμως ἕνα εἶναι τὸ γεγονὸς τὸ ὁποῖον παραδέχεται καὶ ἡ Δ.Ε., ὅτι τὰ σοβαρὰ ζητήματα τοῦ προσωπικοῦ παραμένουν ἀκόμη ἄλυτα καὶ ἀναμένουν τὴν λύσιν των.

Εἰς τὸ θέμα τοῦ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ καὶ τῆς ΕΝΤΑΞΕΩΣ γράφει ἡ ἔκθεσις πεπραγμένων:

Ἡ νῦν Διοίκησις τῆς Τραπέζης ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου ἐδέχθη ὅτι πράγματι ὁ ἰσχύων Ὀργανισμὸς χρήζει ριζικῆς τροποποιήσεως ἤδη δὲ ὡς ἀνεκοινώθη καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1)59 Ἐγκυκλίου, συνεκροτήθη Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν σχετικὴν ἐργασίαν.

Πραγματικῶς τὸ νὰ συντάσσεται ὁ Ὀργανισμὸς ἐρήμην ἐκπροσώπων τοῦ προσωπικοῦ εἶναι πολὺ κακὸ καὶ νομίζω ὅτι θὰ πρέπει οἱ ἁρμόδιοι νὰ τὸ σκεφθοῦν αὐτὸ τὸ θέμα, ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅμως ὅτι ἀποτελεῖ καὶ καμμίαν ἐπιτυχίαν τῆς Δ. Ε., τὸ νὰ κατορθώση νὰ μὴν εἶναι μέσα εἰς τὴν Ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία κρίνει καὶ συντάσσει τὸν Ὀργανισμόν. Τοὐναντίον ἀποτελεῖ κάποιαν ἀδυναμίαν τῆς Δ.Ε. νὰ μπορέση νὰ προωθήση τὰ ζητήματα καὶ νὰ πλησιάση τοὺς ἁρμοδίους.

Εἰς τὸ Ἀσφαλιστικὸν θέμα ὡμίλησεν ὁ κ. Μελισσαρόπουλος. Νομίζω καὶ ἐγὼ ὅτι ἡ Δ.Ε. εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ εἶχε διαφορὰς ἀντιλήψεων μὲ τὸν Σύλλογον τῶν Συνταξιούχων. Ἀντικειμενικῶς ὅμως κρίνων τὰ πράγματα, λέγω ὅτι ἡ ἀπεργία, τὴν ὁποίαν ἔκαμε τότε ἡ Δ. Ε. ἴσως δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ γίνη καθ' ὃν τρόπον ἔγινε, διότι ἔπρεπε νὰ παράσχη τότε πίστωσιν χρόνου, ἀλλὰ νομίζω ὅτι ὠφέλησε διὰ τὸ συνταξιοδοτικὸν καίτοι τὸ θέμα, βεβαίως θὰ ἔβαινε πρὸς τὴν λύσιν του, ὅμως ἐπετάχυνε τὴν λύσιν του, διὰ νὰ εἴμεθα δίκαιοι.

Τὸ θέμα τῆς στεγάσεως τοῦ προσωπικοῦ λέγει εἰς τὴν ἔκθεσιν πεπραγμένων ἡ Δ.Ε.

«Ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης ἔχει συστήσει Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν μελέτην τοῦ θέματος.»

Κύριοι Συνάδελφοι, πρώτην φορὰν ἀντιμετωπίζεται αὐτὸ τὸ θέμα καὶ ὅπως ἔχω καὶ πληροφορίας διότι καὶ ἐγὼ ἀνήκω στὸ Στεγαστικὸ Συνεταιρισμὸ καὶ ἐνδιαφέρομαι διὰ τὴν στέγασιν, τὸ θέμα τοῦτο, ἐὰν τὸ χειρισθῆ καλῶς ἡ μέλλουσα Δ.Ε., θὰ λάβη μίαν καλὴν λύσιν, θὰ πάρη μίαν ὤθησιν.

Ἀναφέρεται ἡ Δ.Ε. εἰς τὴν συμπαράστασιν τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον διέτρεξαν τὰ Ταμεῖα Ὑγείας ἐκ τῶν ηὐξημένων ἀμοιβῶν τὰς ὁποίας ἐζήτουν οἱ Ἰατρικοὶ Σύλλογοι. Νομίζω ὅμως ὅτι ἡ συμπαράστασις αὐτὴ τὴν ὁποίαν ἔδωσεν ὁ Σύλλογος ἀποτελεῖ μίαν παράδοσιν δι' ὅλους τοὺς Συλλόγους διότι καὶ τὸ 1951 καὶ 1953, ὅταν ἀνέκυψε τὸ θέμα τοῦ Ἰατρικοῦ Κώδικος καὶ ἤμουν Δ)ντὴς τότε τοῦ Ταμείου Ὑγείας καὶ οἱ τότε Σύλλογοι ὅλοι ἀπὸ κοινοῦ ἐκινήθησαν διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὰ Ταμεῖα Ὑγείας.

Ὡς πρὸς τὰς ἀποδοχὰς τοῦ προσωπικοῦ, γνωρίζετε ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὸ σημεῖον τῶν ἐπαγγελιῶν. Βεβαίως ἐλύθη ἕνα θέμα, τὸ θέμα τῆς αὐξήσεως κατὰ 15% εἰς τοὺς ἔχοντας τὸν βαθμὸν τοῦ Λογιστοῦ Β΄ καὶ κάτω συναδέλφους ἐπὶ τῇ συμπληρώσει διετίας. Ἐν συνεχείᾳ ὅμως ἔγινε 7%. Αὐτὸ ὅμως τὸ θέμα νομίζω ὅτι καὶ ἀπὸ τὴν προηγουμένην Δ.Ε. εἶχε προωθηθῆ. Πάντως αὐτὸ ἀποτελεῖ μίαν πρόοδον.

Ἐπίσης πρόοδον ἀποτελεῖ ἡ ἐνσωμάτωσις τῶν δι' Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων αὐξήσεων εἰς τὸν ὀργανικὸν μισθὸν καὶ ἡ διαμόρφωσις οὕτω τοῦ νέου, μετὰ τυχὸν προσαυξήσεων, βασικοῦ μισθοῦ, ἐφ' ὧν ὁ ὑπολογισμὸς τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων καὶ τῆς πολυετίας, ὡς τοῦτο ἐφαρμόζεται εἰς τὰς λοιπὰς Τραπέζας καὶ Ὀργανισμούς.

Ἡ Δ.Ε. τέλος ἐκφράζει τὴν ἰδέαν τῆς ἑνότητος τοῦ Προσωπικοῦ.

κ. Συνάδελφοι, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθεια. Πέρυσι καὶ πρὸ πέρυσι ἡ ἑνότης τοῦ προσωπικοῦ δὲν ἐπραγματοποιήθη, ὄχι διότι ὑπῆρχε διαφωνία ὡς πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις, οὔτε διότι ὑπῆρχε διαφωνία ὡς πρὸς τὴν τακτικήν, τὴν ὁποίαν ἔδει νὰ ἀκολουθήση ἡ ἑνιαία ἐκπροσώπησις τοῦ προσωπικοῦ.

Ἐκεῖ ποὺ ὑπῆρχε διαφωνία, ἦταν τὸ θέμα τοῦ Προέδρου τῆς Δ.Ε. Αὐτὰ ὅμως ἐλέχθησαν καὶ εἰς τὴν περασμένην Γεν. Συνέλευσιν, πάντως ὅμως νομίζω, ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀποτελέσουν ἀνυπέρβλητον ἐμπόδιον διὰ νὰ πραγματοποιηθῆ ἡ ἑνιαία ἐμφάνισις τοῦ προσωπικοῦ ὅταν μάλιστα ἐπιδιώκεται ἡ ἑνοποίησις τῶν δύο συλλόγων τῶν ἐκ τῆς Ἐθνικῆς καὶ τῶν ἐκ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν προερχομένων.

Ὡς εἶναι γνωστὸν ἡ Δ.Ε. ἀπαρτίζεται κατὰ πλειοψηφίαν ἀπὸ τὴν Συντονιστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Νέας Κινήσεως. Εἰς τὴν ἔκθεσιν πεπραγμένων λέγεται ὅτι ἐτέθησαν αἱ βάσεις διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων τοῦ προσωπικοῦ μελλοντικῶς. Νομίζω ὅτι αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα μπορεῖ νὰ τὸ ἐπικαλεσθῆ, καὶ νὰ εὐσταθῆ, ὁ Πρόεδρος τῆς Δ.Ε. ὁ κ. Καραπάνος καί τινα ἄλλα μέλη τῆς Δ.Ε., τὰ ὁποῖα τώρα εἰσῆλθον εἰς τὸ Δ.Σ. Δὲν δύναται ὅμως, κ. Συνάδελφοι, νὰ τὸ ἐπικαλεσθῆ ἡ Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Νέας Κινήσεως, ἡ ὁποία ἐπὶ μίαν τριετίαν διευθύνει οὐσιαστικῶς τὸν Σύλλογον, διότι διέθετε πάντοτε τὴν πλειοψηφίαν.

Συνεπῶς αὐτὰ τὰ λέγομεν διὰ νὰ μὴ παραπλανηθῆ τὸ προσωπικὸν ἄλλην μίαν φοράν, δὲν τὰ λέγομεν διὰ νὰ ἐπικρίνωμεν τοὺς νέους, οἱ ὁποῖοι ἀπαρτίζουν τὴν Συντονιστικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Νέας Κινήσεως. . .

κ. Ε. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ἡ Νέα Κίνησις ἀφ' ἧς στιγμῆς συμμετέσχε εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου ἔπαυσε νὰ ὑφίσταται. Τοῦτο τὸ γνωρίζομεν καλῶς ὅλοι ἀκόμα περισσότερον ἐμεῖς ποὺ ἀποτελούσαμε τὸ Συμβούλιον, ὡς καὶ ὁ κ. Παππᾶς καὶ ὁ κ. Μελισσαρόπουλος, ὁ ὁποῖος ἔκανε ὅ,τι ἤθελε.

κ. Κ. ΚΑΤΣΙΑΜΠΑΣ: Ἀπαντῶ εἰς τὸν κ. Παναγιωτόπουλον. Μάλιστα ὁ κ. Παναγιωτόπουλος καὶ ἄλλα μέλη μετεῖχον τοῦ προηγουμένου Δ. Σ. καὶ φυσικὰ δὲν εἶχον ἀνάγκην τῶν ὑπαγορεύσεων τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Νέας Κινήσεως, ἐν τούτοις ὅμως ἡ Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Νέας Κινήσεως, ἡ ὁποία ἀπήρτιζε τὴν πλειοψηφίαν τοῦ Συμβουλίου ἐκείνου καὶ τῶν ἄλλων εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐνήργει διὰ προσυνεννοήσεων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπειδὴ ἀπετέλει τὴν πλειψηφίαν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, διὰ τοῦτο δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ πῆ σήμερα, μετὰ τρία χρόνια, ὅτι ἔθεσε τὰς βάσεις τῶν ζητημάτων διὰ νὰ ἐπιλυθοῦν μελλοντικῶς, ἔπρεπε νὰ τὰ εἶχε ἐπιλύση, ὅπως εἶχε τὴν ἀξίωσιν νὰ τὰ ἐπιλύση μέσα εἰς ἕνα τετράμηνον ὁ κ. Τσουδερός.

Κατόπιν τούτων, κ. Συνάδελφοι, νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ ἐκφρασθῆ ἡ εὐχὴ ὑπὸ ὅλων ὅπως βαδίσουν οἱ Συνδικαλισταὶ εἰς μίαν ἕνωσιν καὶ εἰς ἕνα ἑνιαῖον ψηφοδέλτιον διὰ νὰ ἐκπροσωπηθοῦν καλλίτερα τὰ συμφέροντα τοῦ προσωπικοῦ καὶ πραγματοποιηθοῦν αἱ ἐπιδιώξεις του. (Χειροκροτήματα).

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΚΩΝ. ΠΑΠΠΑ

κ. Κ. ΠΑΠΠΑΣ: κ. Συνάδελφοι, ἡ ἀπερχομένη Δ.Ε., διὰ τοῦ μακροσκελοῦς ἀπολογισμοῦ της προσπαθεῖ, ὡς ἦτο ἐξ ἄλλου πολὺ φυσικόν, νὰ ὑπερασπισθῆ κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον τὴν θέσιν της. Ὁ ὅλος ἀπολογισμός της, καλλιεπέστατος, ἦτο πλήρης κενολόγων ἐπιχειρημάτων καὶ νομίζω ὅτι στερεῖται ὡρισμένων πραγματοποιήσεων, τὰς ὁποίας εἶχεν ὑποσχεθῆ προγραμματικῶς καὶ κατὰ τρόπον μάλιστα ἔντονον. Ἡ Δ.Ε. δὲν ἐξεμεταλλεύθη, παρὰ τὴν καλήν της θέλησιν, τῆς εὐκαιρίας ἡ ὁποία τῆς ἐδόθη λόγῳ τῆς μεταπολιτεύσεως τῆς Διοικήσεως ἐν τῇ Τραπέζῃ.

Τὰ προηγούμενα Συμβούλια εἶχαν συναντήσει μίαν ἄρνησιν ἐκ μέρους τοῦ τότε Διοικητοῦ κ. Κυριακοπούλου, ὁ ὁποῖος διαρκῶς ἐπεκαλεῖτο τὴν παροιμίαν ὅτι ἐὰν δὲν χορταριάση τὸ χωράφι δὲν θὰ μπορέσωμε νὰ φᾶμε καὶ κατὰ συνέπειαν ὑπῆρξεν φειδωλότατος, μέχρις ὅτου οἱ ἀριθμοὶ τὸν πείσουν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ θέσις τῆς Τραπέζης ἤρχισε νὰ μεταβάλλεται ἐπὶ τὸ καλλίτερον. Κατὰ συνέπειαν ἡ τότε περίοδος ὑπῆρξεν δυσχερεστάτη διὰ τὰ προηγούμενα Δ. Συμβούλια.

Ἤδη ὅμως ἀνεφάνη καὶ διεπιστώθη τοιαύτη καλλιτέρευσις τῶν οἰκονομικῶν τῆς Τραπέζης, οὕτως ὥστε ἐδίδετο πλέον ἡ δυνατότης μὲ ἕναν καλὸν χειρισμὸν εἰς τὴν Δ.Ε. νὰ ἔχη ὡρισμένας πραγματοποιήσεις. Δυστυχῶς κατεχομένη ἀπὸ μίαν ὁρμὴν καὶ ἀπὸ μίαν ἐπιθυμίαν προβολῆς ἰσχύος προτοῦ ἀκόμα συνέλθη εἰς Σῶμα κατῆλθε εἰς ἀπεργίαν μὲ αἴτημα, τὸ ὁποῖον νομίζω, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ στρέφεται κατὰ τῆς Διοικήσεως. Διότι ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τότε εἶχε ἐγκρίνει τὸ 15θήμερον, ἀσχέτως τώρα ἐὰν ἄλλοι παράγοντες καὶ μάλιστα ἐκ τῆς συναδελφικῆς οἰκογενείας, ἐννοῶ ἄλλα Σωματεῖα ἠξίωσαν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἐφ' ὅσον πήραμε ἐμεῖς, ἔπρεπε νὰ πάρουν καὶ αὐτοί.

Νομίζω, καὶ ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ θὰ ἤθελα νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν τῆς Συνελεύσεως, νὰ δῆτε κατὰ ποῖον τρόπον ἀσκεῖται ὁ ὀρθόδοξος Συνδικαλισμός, εἰς τὸν ὁποῖον τὰ πλεῖστα μέλη τῆς σημερινῆς Δ.Ε. πιστεύουν.

Ἡ ἀπερχομένη Δ.Ε. περιέπεσε σὲ βασικὰ λάθη τακτικῆς. Ἀπαλλοτριώσασα ἕνα δικαίωμα προβαδίσματος τὸ ὁποῖον εἶχε ὁ Σύλλογός μας ἀνέκαθεν ἔναντι τῶν ἄλλων Σωματείων ἐν τῇ Τραπέζῃ ἠθέλησεν ἐν ἰσοτιμίᾳ νὰ συστήση μίαν συντονιστικὴν ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία κατὰ μίαν ἐπιστολήν, ὁ ὁποία περιῆλθεν εἰς χεῖρας μου ἔλεγε, ὅτι ἀναλαμβάνεται ἡ ἀνάληψις ὑποχρεώσεως, ὅπως ἕκαστος Σύλλογος παύση ἐφεξῆς νὰ ἐπιδιώκη ἢ τοποθετῆ μονομερῆ ζητήματα ἐκτὸς τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς. Νομίζω ὅτι ἦτο μέγα σφάλμα ὅλοι μαζὶ καὶ δεδομένου ὅτι τὸ Σωματεῖο τὸ δικό μας ἔχει εἰδικὰ θέματα, ἐκ τῶν ὁποίων καὶ μερικὰ δὲν λέγονται δημοσίως, ἦτο ἄσκοπον αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἔκαμε ἡ Δ. Ε. νὰ πᾶμε ὅλοι χεράκι-χεράκι καὶ νὰ προσπαθοῦμε νὰ προωθήσουμε θέματα τὰ ὁποῖα ἦσαν κάπως ἔξω ἀπὸ τὰς δικάς μας ἐπιδιώξεις.

Παρ' ὅλον ὅτι τὰ περισσότερα μέλη τῆς σημερινῆς Δ.Ε. εἶχαν κατηγορήσει τὰ προηγούμενα Συμβούλια, ὅτι ἐνήργουν κατὰ τρόπον μονομερῆ χωρὶς νὰ ἔχουν τὴν ἐντολὴν καὶ ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα μέλη, ἐν τούτοις παρεσπόνδησαν πρὸς τὴν συμφωνίαν αὐτὴν καὶ παρουσιάσθη τὸ φαινόμενον ὄχι μόνον νὰ κατηγορηθοῦν προφορικῶς, ἀλλὰ καὶ ἐγγράφως. Ὁ Σύλλογος τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν διὰ μιᾶς ἐπιστολῆς του, οὔτε λίγο οὔτε πολύ, ἔγραφε μέσα, ὅτι κινεῖ τὴν ὑποψίαν του ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Συλλόγου μας.

Δὲν ξέρω ἐὰν ὁ κ. Πρόεδρος εἰς τὸ θέμα αὐτὸ ἀπήντησε καταλλήλως. Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ θέμα ὑπῆρξεν σοβαρόν, διότι εἰς τὰς μετέπειτα ἐκραγείσας ἀπεργίας, ὁ Σύλλογος τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ δὲν ἦλθε μαζί μας καὶ διὰ πρώτην φορὰν νομίζω εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Τραπέζης τὸ μισὸ προσωπικὸν ἀπεργοῦσε καὶ τὸ μισὸ δὲν ἀπεργοῦσε.

Ἡ Δ.Ε. ἐπεδίωξε τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἦσαν γενικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ γενικῶς ἐβασίζοντο εἰς τὸν οἰκονομικὸν τομέα, νὰ τὰ θέτη διὰ τῆς ΟΤΟΕ. Ἔχετε ὑπ' ὄψιν τὰς τελευταίας δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐργασίας, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν παρουσίασιν τῆς ΟΤΟΕ ἰσχυρίσθη, ὅτι οἱ Τραπεζιτικοὶ εἶναι οἱ καλλίτερον ἀμοιβόμενοι ὑπάλληλοι. Βεβαίως ὁ κ. Ὑπουργὸς εἶμαι βέβαιος ὅτι οὐδέποτε ἐπληροφορήθη ὅτι οἱ Τραπεζιτικοὶ ἔχουν διάφορον μεταξύ τους μισθολόγιον.

Μπορεῖ — καὶ ἀσφαλῶς — θὰ εἶχε ὑπ' ὄψιν του τὸ μισθολόγιον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ τὸ μισθολόγιον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀφίσταται πολὺ ἀπὸ τὸ δικό μας. Ἤθελα νὰ ἤξερα ἡ Δ.Ε. ἐστράφη πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν γιὰ νὰ πληροφορήση τὸν κ. Ὑπουργόν, ὅτι ἐμεῖς εἴμεθα πάρα πολὺ κάτω ἀπὸ τὸ μισθολόγιον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος; Σφάλμα τακτικῆς ὑπῆρξεν καὶ τὸ νὰ θέτωμε θέμα αὐξήσεως: Τὸ θέμα αὐξήσεως νομίζω δὲν ἔπρεπε νὰ τεθῆ ἔτσι διότι σήμερα εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ ἐπικρατοῦν κλίμα εἶναι οἱ μισθοὶ καὶ τὰ ἡμερομίσθια νὰ παραμείνουν εἰς τὰ αὐτὰ ἐπίπεδα. Μποροῦσε ὅμως ἡ Δ.Ε. νὰ ἀξιώση τὸ νὰ μὴ ὑπολειπώμεθα. Δηλαδὴ ἕνα αἴτημα τὸ ὁποῖον εἶχε τεθῆ ἀπὸ καιροῦ καὶ τὸ ὁποῖον δὲν τὸ ἐξεμεταλλεύθη διότι τὸ νὰ μὴ ὑπολειπώμεθα, θὰ πῆ ἐπιστροφὴ ὅλων αὐτῶν, τῶν ὁποίων ἡ συγχώνευσις μᾶς εἶχε ἀφαιρέσει. Καὶ ἐὰν ἐτίθετο κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ ἐπεδιώκετο ἡ ἐπίλυσις τοῦ θέματος, νομίζω ὅτι δὲν θὰ εἶχε αὐτὴν τὴν ἐντύπωσιν, ἡ ὁποία εἶναι ἀντιπαθὴς εἰς τοὺς κυβερνῶντας, περὶ αὐξήσεων. Τὸ νὰ μὴν ὑπολειπώμεθα εἶναι κάτι τὸ ὁποῖον μπορούσαμε κατὰ τρόπο σιωπηρὸν ἢ μὲ διαφόρους ἐνδοτραπεζιτικὰς μεθόδους νὰ τὸ πάρωμε χωρὶς νὰ γίνη θόρυβος καὶ χωρὶς νὰ ἀντιληφθῆ ὁ ἔξω κόσμος ὅτι πραγματικὰ ἔγινε μία αὔξησις.

Ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα, κ. Συνάδελφοι, ἐπληροφορήθην ὅτι κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν συζητήσεων περὶ τῶν Γερμανικῶν πιστώσεων, τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου της θέλον νὰ ἐξυπηρετήση τὸν Διοικητήν της καὶ ἐπειδὴ εὑρισκόμεθα τότε εἰς παραμονὰς ἀπεργίας, ἔκανε τότε μίαν στροφήν: Ἐπῆγε εἰς τὴν Διαιτησίαν διὰ νὰ μὴν ὑποχρεωθῆ νὰ ἀπεργήση, διότι ὁ Ἀνδρεάδης τῆς ἔδωσε τὴν ἐντολὴν ὅτι ἡ Τράπεζα πρέπει ἀκριβῶς εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν καθ' ἣν στιγμὴν εἶχαν προηγηθῆ προπομποὶ εἰς τὴν Γερμανίαν νὰ προλάβουν τοὺς δικούς μας γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ προσπορισθοῦν ἐργασίες, γιὰ τὴν Τράπεζά τους καὶ περιωρίσθη, καθ' ἣν στιγμὴν ἐμεῖς ἀπεργούσαμε, νὰ κάνη διαλέξεις καὶ μάλιστα κατὰ μίαν δήλωσιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως της, ὅτι αἱ διαλέξεις αὐτὲς ἀξίζουν περισσότερον ἀπὸ ἀπεργίας.

Εἰς τὸν ἀπολογισμόν της ἡ Δ.Ε. ἐπικαλεῖται τὸ δυσμενὲς ἐν τῇ Τραπέζῃ πνεῦμα διὰ τὰ ζητήματα τοῦ προσωπικοῦ. Νομίζω ὅτι ἄλλος Σύλλογος, ὁ Σύλλογος τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ κατώρθωσε καὶ ἔλυσε μερικὰ θέματά του. Κατὰ συνέπειαν πῶς δι' αὐτὸν δὲν ἴσχυσαν αἱ δυσμενεῖς αὐταὶ συνθῆκαι ἐν τῇ Τραπέζῃ;

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ λόγῳ ἀναφορᾶς τοῦ κ. Παππᾶ εἰς πληροφορίαν σκοποῦσαν νὰ ἐκθέση τὸν Σύλλογον ὡς δῆθεν ἀναμιγνυόμενον εἰς πολιτικὰς ἐνεργείας, δημιουργεῖται εἰς ὀξύτατον τόνον ἐπεισόδιον μεταξὺ τοῦ κ. Ἰατρίδη (Ὑπ)τος Πειραιῶς) καὶ τοῦ κ. Παπαχρήστου

(μέλους τοῦ Δ.Σ.) ἐνῶ ὁ Πρόεδρος Συνελεύσεων καὶ τὰ μέλη τῆς Δ.Ε. προσπαθοῦν ν' ἀποκαταστήσουν τὴν τάξιν. Ταύτης ἀποκαθισταμένης ὁ λόγος δίδεται πάλιν εἰς τὸν κ. Παππᾶν.

κ. Κ. ΠΑΠΠΑΣ: Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ δηλώσω ἐκ τῶν ὑστέρων, ὅτι ἡ ἐρώτησις, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλα εἰς τὴν Δ.Ε. ὑπῆρξεν ἀτυχὴς κατὰ τοῦτο: Διότι ἐφ' ὅσον ὁ κ. Πρόεδρος διέψευσε τὴν ἀφορῶσαν τὸν Σύλλογον κατηγορίαν, τὸ θέμα ἔπρεπε νὰ παραμείνῃ ἐκεῖ, εἰς τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ κ. Προέδρου καὶ μόνον.

κ. Γ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ (Πρόεδρος Δ. Ἐπιτροπῆς): Κύριοι Συνάδελφοι. Οὐδέποτε ἀνεμίχθημεν καὶ οὐδέποτε θὰ ἀναμιχθῶμεν εἰς ζητήματα ἔχοντα χρῶμα κομματικόν. Ἀσκοῦμεν μόνον τὸ Συνδικαλιστικόν μας καθῆκον, ὡς τὸ ἀντιλαμβανόμεθα καὶ ὅσον αἱ δυνάμεις μας τὸ ἐπιτρέπουν... (Χειροκροτήματα).

Σεβόμενος τὴν θέλησιν τῆς Συνελεύσεως, δίδω τέρμα εἰς τὸ ἀτυχὲς γεγονός, μολονότι ἐθίγημεν ἀδίκως. Πιστεύσατε ἀκραδάντως, ὅτι ἐφ' ὅσον ἐκπροσωπῶμεν τοὺς συναδέλφους μας, δὲν θὰ πράττωμεν ἄλλο τι εἰ μὴ μόνον νὰ ἐκπληρῶμεν τὸ πρὸς αὐτοὺς καθῆκον μας (Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

κ. Κ. ΠΑΠΠΑΣ: Ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ἀπολογισμοῦ, κ. Συνάδελφοι, δὲν θὰ ἤθελα νὰ σᾶς κουράσω διότι οἱ προλαλήσαντες νομίζω, ὅτι ἀνέπτυξαν ὅλας τὰς πλευρὰς τοῦ θέματος, θὰ ἤθελα ὅμως νὰ ἀπασχολήσω τὴν Συνέλευσιν μὲ ἕνα ἐρώτημα, ὄχι ἀτυχὲς ὡς τὸ προηγούμενον, τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβάλω εἰς τὸν κ. Πρόεδρον. Τὸ Σωματεῖον τῶν συναδέλφων τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν κατέθεσε ἀγωγὴν κατὰ τῆς Τραπέζης διὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ τίτλου της. Ἐπικαλούμενον ὅτι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ τίτλου δημιουργεῖ δαπάνας, ὡς ἐπληροφορήθην, διὰ τὴν Τράπεζαν, ὑπολογιζομένας εἰς 100.000 δραχμάς.

Διερωτήθην λοιπὸν καὶ λέγω ὅτι ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὅτι ἡ ἀπόφασις ἡ δικαστικὴ εἶναι ὑπὲρ τῶν ἀπόψεων τοῦ Σωματείου αὐτοῦ δὲν θὰ δημιουργηθοῦν ἄλλων 100.000 δρχ. δαπάνη προκειμένου νὰ μπῇ τὸ καὶ ΑΘΗΝΩΝ; Νομίζω ὅτι τὸ ἐπιχείρημα εἶναι ἀφελὲς ἀλλοῦ τείνει. Ἐλέχθη εἰς τοὺς διαδρόμους, ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ Νομικὸν ἐπιχείρημα. Τὸ οὐσιαστικὸν ὅμως εἶναι ὅτι ὁ Σύλλογος τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν προσφεύγει εἰς τὸ Δικαστήριον διὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ τίτλου, διότι θέλει νὰ κατοχυρώσῃ τὰ δικαιώματά του ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀσφαλιστικὰ Ταμεῖα. Καὶ πάλιν διερωτῶμαι καὶ λέγω, ὅτι, ἐφ' ὅσον ἀνεξαρτήτως τίτλου, ἡ Τράπεζα εἶναι ἓν καὶ τὸ αὐτὸ Νομ. Πρόσωπον παρέχον τὴν αὐτὴν κατοχύρωσιν εἰς ὅλους τοὺς ἀσφαλιστικοὺς ὀργανισμοὺς τοῦ Προσωπικοῦ της, πρὸς τί ἡ προσφυγή;

Ὑποπτεύομαι Κύριοι, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν εἰς τὴν ὁποίαν παρίστατο καὶ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις τῆς ἀλλαγῆς τοῦ τίτλου, εἰς οὐδεμίαν δήλωσιν τότε προέβη, ἀλλὰ ἐκ τῶν ὑστέρων ἐδημιούργησε τὸ θέμα αὐτό, φοβοῦμαι μήπως εἶναι ὁδηγίαι ἀπὸ τοὺς πρόποδας τοῦ Λυκαβηττοῦ.

Ἤθελα νὰ ἤξερα λοιπόν: Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δ. Ε. ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ἔλαβε καμμίαν θέσιν ἢ ὄχι; Κατὰ τὴν δευτερολογίαν του θὰ μᾶς τὸ πῇ.

Διότι τὸ θέμα, κ. Συνάδελφοι εὑρίσκεται καὶ κάπου ἀλλοῦ. Εὑρίσκεται καὶ εἰς τὸ ἑξῆς σημεῖον. Οἱ συνάδελφοι οἱ προερχόμενοι ἐκ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν καὶ μὲ τοὺς ὁποίους καθημερινῶς ἔχομεν ἐπαφάς, νομίζω ὅτι οὐδεμίαν ἀνησυχίαν ἐξέφρασαν διὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ τίτλου καὶ ὅτι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ τίτλου μᾶλλον τοὺς ἱκανοποίησε διότι ἔσβυσε τελείως ἀπὸ τὴ μνήμη τους τὸ παρελθὸν τῆς παλαιᾶς ὑποδουλώσεως τὴν ὁποίαν εἶχον εἰς τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν. Κατὰ συνέπειαν, ἐὰν ὁ Σύλλογος τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν προέβη εἰς αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν δὲν ἀπηχεῖ τὰς ἀνησυχίας τῶν μελῶν του, ἀλλὰ κάπου ἀλλοῦ τείνει. Ἐπειδὴ δὲ εἰς ἡμᾶς τοὺς προερχομένους ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης νομίζω ὅτι εἰς τὸ θέμα αὐτὸ ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε πάρει μίαν θέσιν.

Εἰς τὸν ἀπολογισμὸν της ἡ Δ. Ε. ἀναφέρει περὶ ὡραρίου ἐπαρχιῶν. Τὸ αἴτημα αὐτὸ τῶν Ὑποκαταστημάτων, γιατὶ λίγο πολὺ καὶ ἐμεῖς ἔχομε κάνει σὲ Ὑποκαταστήματα καὶ ξέρομε ὑπὸ ποίους καταθλιπτικοὺς ὅρους ἐργάζονται οἱ Συνάδελφοί μας ἔξω καὶ ἐπειδὴ πολλὲς φορὲςκατὰ τὴν περιοδείαν ὅταν ἤμουν εἰς τὸν Σύλλογον τὸ εἶχα διαπιστώσει αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, εἶναι συμπαθέστατον καὶ πρέπει πάντοτε νὰ ἀποτελῇ μία ἀπὸ τὰς κυριωτέρας ἐπιδιώξεις τῆς Δ. Ε.

Ἀλλὰ βλέπω ὅμως ὅτι τὸ θέμα αὐτὸ τὸ συνδέει πάλιν μετὰ τῶν ἄλλων Τραπεζῶν. Ἔχω ὑπ' ὄψιν μου ὅτι ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ὁ κυριώτερος συναγωνιστής μας, δὲν μπορεῖ νὰ δείξῃ κατανόησιν εἰς τὸ θέμα αὐτὸ καὶ οὔτε μαζὺ μὲ τὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν μπορεῖ νὰ ἐπιλυθῇ τὸ θέμα αὐτό. Ἀπόδειξις ὅτι ἐδῶ εἰς τὸ Κεντρικὸν της ἐργάζεται μισὴ ὥρα πάρα πάνω ἀπὸ μᾶς, κατὰ συνέπειαν πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀφήσῃ τὰ Ὑποκαταστήματά της νὰ περιορίσουν τὸ ὡράριόν των σὲ 39 ὧρες ἑβδομαδιαίως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν, θὰ ἤθελα νὰ πῶ δύο λόγια διότι κατὰ τὸ παρελθὸν ἀναμιχθεὶς καὶ ἐγὼ εἰς τὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ Ἑστιατορίου καὶ ἐν γένει τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Συλλόγου εἶχα κατηγορηθῆ ὡς διαλυτής. Τὸ ἴδιο ἔγινε καὶ εἰς τὸν Συνεταιρισμόν. Σᾶς πληροφορῶ ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὴν τσέπην μου εὑρίσκεται μία πρόσκλησις τοῦ ἀνακριτοῦ εἰς τὸν ὁποῖον πάλιν παραπέμπεται τὸ Δ. Σ. τοῦ Συνεταιρισμοῦ διότι οἱ ὁρκωτοὶ Λογισταὶ στὸν ἔλεγχον τὸν ὁποῖον ἔκαναν εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν διεπίστωσαν μίαν ἄνευ προηγουμένου λεηλασίαν τῆς περιουσίας μας. Τὸ πόρισμα αὐτὸ ἀποτελούμενον ἀπὸ 60 περίπου σελίδες καὶ τὸ ὁποῖον ἔχει μέσα θέμαματα, τὰ ὁποῖα παρ' ὅλον ὅτι καθήσαμε καὶ ἐμεῖς εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν 6 μῆνες καὶ προσπαθήσαμε νὰ βροῦμε κάποιαν ἄκρη δὲν τὰ πιάσαμε. Τὰ βρῆκαν οἱ ὁρκωτοὶ λογισταὶ καὶ διεβίβασαν ὅλο τους τὸ πόρισμα εἰς τὸν Ὑπουργὸν ὁ ὁποῖος παρέπεμψε τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα.

Τότε ἐκατηγορήθημεν ὅτι ἐβάλαμε εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου τοὺς τέως συναδέλφους μας ἐμφορούμενοι ἀπὸ συνδικαλιστικὸν μῖσος.

(Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διακόπτεται ὑπό τινος ἀκροατοῦ ὁ ὁποῖος τοῦ παρατηρεῖ ὅτι ξεφεύγει τοῦ θέματος).

κ. Κ. ΠΑΠΠΑΣ: Θὰ καταλήξω εἰς τὸ ἑστιατόριον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ἴδιο ἐπεδίωξα νὰ κάμω καὶ εἰς τὴν Λέσχην. Ἔβλεπα ὅτι γίνεται μία διαρροὴ μεγάλη. Κατορθώσαμε εὑρόντες τὸν κατάλληλον ἄνθρωπον νὰ ἰσορροπήσωμε τὰ ἔξοδα μὲ τὰ ἔσοδα τοῦ Ἑστιατορίου. Ὁ κ. Διλιντάς, ὁ ὁποῖος εἶνεν ἀσχοληθῆ εἶχεν ὑποστηρίξει ἐπανειλημμένως ὅτι τὸ Ἑστιατόριον μπορεῖ νὰ λειτουργήσῃ χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀνοίγματα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει μὲ μίαν λελογισμένην παρακολούθησιν ἐκ μέρους τοῦ κ. Θεοδωράκη τὸ κατορθώσαμε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Σήμερα ὅμως πάλι βλέπω εἰς τὸν Ἀπολογισμὸν ὅτι τὸ Ἑστιατόριον παρουσιάζει πάλιν ἄνοιγμα: Καὶ ἐρωτῶ, κ. Συνάδελφοι, μπορεῖ εἰς βάρος τῆς κοινῆς περιουσίας νὰ γίνεται αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ λυθῇ... Βεβαίως πιστεύω καὶ αὐτὸ τὸ ὁποῖον εἶπεν καὶ ὁ κ. Τσουδερὸς ὅτι ὁ Σύλλογος δὲν πρέπει νὰ δημιουργῇ ἀποθεματικὰ ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ μὴν δημιουργῇ ὅμως καὶ τέτοιες αἱμορραγίες διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ συνάδελφοι τῶν ἐπαρχιῶν οἱ ὁποῖοι εἶναι αἱμοδόται τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Συλλόγου καὶ οἱ ὁποῖοι δὲν ἀπολαμβάνουν τίποτα ἔχουν κάθε δικαίωμα νὰ μᾶς ἐλέγξουν πρὸς τοῦτο. Διότι ἐδῶ γίνεται μία αἱμορραγία ἡ ὁποία νομίζω ὅτι μπορεῖ νὰ ἀποφευχθῇ εὑρισκομένου ἑνὸς καταλλήλου προσώπου τὸ ὁποῖον νὰ ἀναλάβῃ καὶ νὰ παρακολουθῇ.

Διότι ὅπως βλέπω τὸ ἑστιατόριον ἔχει ἕνα ἄνοιγμα σοβαρὸν καὶ μάλιστα διὰ μίαν διαχείρισιν περίπου 6μηνον. Αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πρέπει νὰ τὸ προσέξωμε, κ. Συνάδελφοι, διότι εἰς αὐτὰ τὰ οἰκονομικὰ θέματα εἴμεθα πάντοτε ἀδιάφοροι, δὲν τὰ προσέχομε καὶ καταλήγομε πολλὲς φορὲς ἐκεῖ ποὺ καταλήγομε.

Δὲν ἐπιτρέπεται σὲ Λογιστάς, σὲ ἀνθρώπους τῶν ἀριθμῶν, ὅπως εἴμεθα ἐμεῖς καὶ ὑποτίθεται ὅτι ἔχομεν μίαν πρακτικὴν γνῶσιν καὶ ἐξάσκησιν νὰ φθάνωμε εἰς αὐτὸ τὸ κατάντημα.

κ. Ε. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ: Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε σὲ ποιοὺς λογαριασμοὺς βρίσκετε τὰ κονδύλια δυσαναλόγως ηὐξημένα;

κ. Κ. ΠΑΠΠΑΣ: Μισθοδοσία προσωπικοῦ Ἑστιατορίου 53.000 δραχ.; Ἔξοδα Ἑστιατορίου ἄλλες 18.000. Πλέον ἐπιβαρύνσεις ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν. Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν αὐτὰ τὰ δύο κονδύλια ἀποτελοῦν 72.000 περίπου. Δηλαδὴ εἶναι 10.000 δραχ. περίπου τὸ μῆνα ἄνοιγμα.

Καὶ διὰ νὰ τελειώνω κ. Συνάδελφοι, θὰ ἤθελα νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τοῦ ἑξῆς θέματος. Κατὰ τὸ παρελθὸν συνειργάσθημεν μὲ τὴν Νέαν Κίνησιν. Τώρα ἡ Νέα Κίνησις ὅλοι ξέρομε ὅτι ἀποτελεῖ τὰς ἀνανεωτικὰς δυνάμεις μέσα εἰς τὴν Τράπεζα. Τὸ κίνημα ἦτο ὡραιότατον, μπορῶ νὰ πῶ ὅτι μὲ συνεκίνησε καὶ ἐνῷ μέχρι τότε ἤμουν ἀδιάφορος πρὸς τὸν Συνδικαλισμὸν, βλέποντας τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν ἐντίμων αὐτῶν νέων τοὺς ἔδωσα εὐχαρίστως τὸ χέρι μου καὶ ξεκινήσαμε ὡς συνεργάται μαζύ. Θέλω νὰ πιστεύω λοιπὸν ὅτι ἡ Νέα Κίνησις παραμείνασα κατ' οὐσίαν ἐπὶ τριετίαν εἰς τὸν Σύλλογον ἔχει ἔμπειρα στελέχη, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ χειρισθοῦν πάρα πολὺ καλὰ τὰ θέματά μας.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον παρετηρήθη παρὰ τὴν ἐμπειρίαν των ἦτο τὸ ἑξῆς: ὅτι ὁ Σύλλογος κατὰ τὴν ὑπὸ κρίσιν περίοδον παρουσίασε φαινόμενα καὶ ὑπερτατικὰ καὶ ὑποτονικά. Ἐνῶ ἄλλοτε ἤρχετο περίοδος κατὰ τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο εἰς μεγάλην δραστηριοποίησιν μετὰ ἔπιπτε εἰς μίαν ὑπότασιν καὶ περνοῦσε ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα 2 καὶ 3 μῆνες καὶ ρωτούσαμε ὅλοι: Τί γίνεται;

Νομίζω ὅτι εἰς τὸ θέμα αὐτὸ ὁ Σύλλογος ἔδειξε μίαν κατάστασιν ἡ ὁποία δὲν ἦτο ἐκείνη, τὴν ὁποίαν ὅλοι περιμέναμε ἀπὸ νέους οἱ ὁποῖοι εἶχαν ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν καὶ πιστεύω ὅτι ἐξακολουθοῦν νὰ τὴν ἔχουν.

Θὰ ἤθελα ἐπίσης νὰ εἴπω καὶ τὸ ἑξῆς: Πολλές, φορὲς εἰς τὶς ἀποφάσεις τῆς Δ. Ε., εἰς τὴν ὁποίαν συμμετεῖχον, ἐπρυτάνευε πάντοτε τὸ πνεῦμα τῆς ὀρθοδοξίας, δηλαδὴ νὰ ἀσκοῦμε ὀρθόδοξον Συνδικαλισμόν. Ἐγὼ ἐρχόμουν εἰς ἀντίθεσιν καὶ ὑπεστήριζα ὅτι ἡ ὀρθοδοξία πολλὲς φορὲς εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὸ πραγματικὸν συμφέρον τοῦ Σωματείου. Διότι πολλὲς φορὲς σὲ κοινὲς ἐνέργειες, διεπιστώνομεν τὶς διάφορες «πεπονόφλουδες» τὶς ὁποῖες μᾶς ἔβαζαν. Ἐνθυμοῦμαι κατὰ τὸ παρελθὸν ὅταν εἶχε προγραμματίσει ἡ ΟΤΟΕ μίαν ἀπεργίαν μὲ θέμα τὴν ἀποδέσμευσιν τῶν κεφαλαίων τῶν ἀσφαλιστικῶν Ταμείων.

Ὅπως ξέρετε ὅλοι, τὰ ἀσφαλιστικά μας Ταμεῖα δὲν εἶχαν πεντάρα. Κατὰ τί λοιπὸν θὰ συνεκίνει τὸν κόσμο μας ἕνα τέτοιο ζήτημα; Ἠγωνίσθημεν τότε πάρα πολὺ νὰ βάλωμε ἐκτὸς τῆς ἀποδεσμεύσεως καὶ τὴν φράσιν «ἐνίσχυσις τῶν ἀσθενῶν». Δὲν τὸ θέλησαν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα. Εἴχαμε διαφωνίες καὶ ἤλθαμε σὲ συγκρούσεις κλπ. Ποῦ βλέπετε σεῖς τὴν ὀρθοδοξίαν τοῦ Συνδικαλισμοῦ ἀπὸ τοὺς συνεργάτας μας;

Εἶναι γεγονὸς ὅτι πολλὲς φορὲς ἐζήτησα ὅπως βγοῦμε ἀπὸ τὴν ΟΤΟΕ ἀκριβῶς γιὰ νὰ μὴν γίνωμε τὸ φερέφωνον ἢ οἱ κομπάρσοι τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Εὑρῆκα τότε μίαν ἀντίθεσιν ζωηρὰν καὶ ὁ κ. Μαυρουλίδης, κατὰ τὸν περυσινὸν λόγον του, μὲ ἐπετίμησε δι' αὐτό. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐγὼ πιστεύω, ὅτι τὸ Σωματεῖον μας ἔχει εἰδικὰ θέματα. Ἐὰν καὶ ἐμεῖς εὑρισκώμεθα εἰς τὴν αὐτὴν βαθμίδα εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, βεβαίως μπορούσαμε νὰ πᾶμε δίπλα τους ἀνεπιφύλακτα, ἀλλὰ ἐμεῖς ὅμως εἴμαστε πάρα πολὺ κάτω. Κατὰ συνέπειαν πρέπει πρῶτα νὰ πᾶμε δίπλα καὶ μετὰ νὰ πηγαίνωμε ὅλοι, ἀλλὰ γιὰ νὰ πᾶμε δίπλα δὲν τοὺς συμφέρει. Ἀντιδροῦν καὶ δὲν τὸ θέλουν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀπολογισμοῦ ἡ Δ. Ε. κάνει καὶ μίαν ἔκκλησιν περὶ ἑνώσεως. Αὐτὴ ἡ ἔκκλησις ἔγινε καὶ ἐκ τῆς ἀντιπέραν ὄχθης καὶ πολλὲς φορὲς θελήσαμε νὰ δώσωμε τὰ χέρια ἐφ' ὅσον ἔχομε κοινοὺς σκοπούς, εἴμεθα παιδιὰ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας νὰ ξεκινήσωμε ὅλοι μαζὺ καὶ μὲ τὴν σύνεσιν τῶν παλαιῶν συνδικαλιστῶν καὶ μὲ τὴν ὁρμὴν καὶ τὴν καλὴν θέλησιν τῶν νέων νὰ μπορέσωμε νὰ παρουσιάσωμε ἑνιαίαν ἐκπροσώπησιν καὶ ἐφ' ὅσον αἱ σημεριναὶ δυνατότητες τῆς Τραπέζης καλλιτερεύουν νὰ ἐπιτύχωμε κάτι τὸ καλλίτερον. (Χειροκροτήματα).

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Κ. ΔΕΛΕΝΔΑ

κ.Κ. ΔΕΛΕΝΔΑΣ: Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι, εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἀνέρχομαι εἰς τὸ συνδικαλιστικὸν βῆμα καὶ δὲν πρόκειται νὰ σᾶς ἀπασχολήσω πολύ. Εἰς ὅλα τὰ ζητήματα συμφωνῶ μὲ τὴν λογοδοσίαν τῆς Δ.Ε. εἰς ἕνα διαφωνῶ. Εἰς τὸ ζήτημα τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν.

κ. Συνάδελφοι,

Δὲν γνωρίζετε τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου τὸν ὁποῖον διατρέχουν οἱ Ἀσφαλιστικοί μας Ὀργανισμοί. Ὡς ἀπεσπασμένος εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων καὶ γνωρίζων τὰ πράγματα καλλίτερον σᾶς πληροφορῶ ὅτι ὁ κίνδυνος βαίνει ὁλονὲν αὐξανόμενος. Τὸ παρὸν Δ. Συμβούλιον ὅσον καὶ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ ἐκλεγοῦν πρέπει νὰ λάβουν σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ νὰ φροντίσουν τοῦτο, ὡς ὁ πρόεδρος τῶν Συνταξιούχων κ. Χατζηανδρέου.

Ὑπάρχει ἐξ ἄλλου ἕνας Ἀσφαλιστικὸς Ὀργανισμὸς τοῦ ὁποίου τὸ Συμβούλιον δὲν ἔχει συνέλθει ἐπὶ τρισήμισυ μῆνας καὶ τοῦ Συμβουλίου τούτου μέλος εἶναι ὁ ἀξιότιμος κ. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου.

κ. Συνάδελφοι, πρέπει νὰ καταλάβωμε ὅτι θὰ γίνωμε καὶ ἐμεῖς συνταξιοῦχοι μίαν ἡμέραν καὶ πρέπει νὰ προσέξωμε τὸν Ἀσφαλιστικόν μας Ὀργανισμόν.

Χειροκροτῶ τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ Συλλόγου ἀλλὰ δὲν χειροκροτῶ τὸ ὅτι τὸ Δ.Σ. δὲν ἔβαλε ὅλα τὰ δυνατά του γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ ψωμὶ τῶν γηρατειῶν μας. Καὶ ὅλοι οἱ προλαλήσαντες ἀντιπαρῆλθον τὸ ζήτημα τοῦτο.

Νὰ ζητήσωμεν ἀπὸ τὸ νέο Συμβούλιον τὸ ὁποῖον θὰ ἐκλεγῇ μεγαλύτερη ζωντάνια διὰ νὰ γλυτώσωμε τὰ Ταμεῖα μας.

(Χειροκροτήματα)

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Α. κ. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

κ. Α. ΛΥΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι Συνάδελφοι, εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ θετικὰς λύσεις ἐπὶ τῶν σοβαρῶν θεμάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν τάξιν μας. Αὐτὸ τὸ παραδέχεται καὶ ἡ ἰδία καὶ ὡς δικαιολογίας προβάλλει τὴν ἀνώμαλον κατάστασιν, τὴν ἀντεργατικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, τὰς ἐσωτραπεζιτικὰς μεταβολάς, τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὴν κωλυσιεργείαν τῶν ἁρμοδίων κλπ.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο κύριοι συνάδελφοι, διαπράττεται καὶ τώρα καὶ πάντοτε ἕνα βασικὸν σφάλμα. Τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν ἐπαγγελματικῶν Ὀργανώσεων κρίνονται πάντοτε βασικὰ ἀπὸ τὰ θετικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν των καὶ δὲν ἀναφέρουν τὰς παρουσιαζομένας δυσκολίας καὶ ἐμπόδια διὰ νὰ δικαιολογήσουν ἀποτυχίας, ἀλλὰ διὰ νὰ τονίσουν καὶ ἐξυψώσουν ἔτι περισσότερον τὰς ἐπιτεύξεις.

Πάντως εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἀνήκει ἕνας δημόσιος ἔπαινος διὰ τὴν εὐθύτητα καὶ τὴν εἰλικρίνειαν τὴν ὁποίαν ἐπέδειξε, διὰ τὴν μετρημένην στάσιν καὶ διὰ τὴν σχετικὴν συνοχήν της. Ἐπίσης διὰ τὴν περισυλλογὴν τὴν ὁποίαν ἔκανε εἰς τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Συλλόγου μας.

Λάθη εἴτε ἐξ ἀγνοίας, εἴτε ἐξ ἐλλείψεως πείρας, εἴτε ἐκ κακῶν πληροφοριῶν εἶναι ἀνθρώπινα. Νομίζω λοιπὸν ὅτι δὲν πρέπει νὰ κρίνωμεν τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία καθ' ὅλους μας, μὲ γνώμονα πάντοτε τὸ συμφέρον τοῦ Προσωπικοῦ ἔπραξε ὅ,τι ἠδύνατο νὰ πράξῃ καὶ δὲν ἔπραξεν ὅ,τι ἦτο ἀνώτερον τῶν δυνάμεών της.

Ἂς ἀφίσωμεν λοιπὸν τὸν παρελθὸν καὶ ἂς ἔχωμεν τοῦτο ὡς δίδαγμα καὶ νὰ ἐξετάσωμεν τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον, τὰ ὁποῖα εἶναι πολὺ ἐπείγοντα καὶ πλῆθος ζητημάτων ἀναμένει τὴν λύσιν των. Κατὰ τὸ παρελθὸν σᾶς εἶχα ἐγκαίρως εἰδοποιήσει διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ Συνεταιρισμοῦ μας, ἀδιαφορήσατε καὶ πληρώσαμε μὲ τὸ ἥμισυ τῆς συνεταιριστικῆς μας μερίδος.

Ἄλλοτε πάλιν μόνος ἐν μέσῳ ἐκνευρισμένης ἀτμοσφαίρας, εἶχα ὑποστηρίξει ὅτι ἡ μήνυσις κατὰ τοῦ πρώην Διοικητοῦ Ἠλιάσκου δὲν ἦτο θέμα τῶν ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι ἐπ' οὐδενὶ δέον νὰ μετέρχωνται τὴν ἰδιότητα τοῦ Μετόχου, ἐρχόμενοι οὕτω εἰς ἀντίθεσιν ἐπὶ ζημίᾳ των μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ Ὑπαλλήλου. Δὲν εἰσηκούσθην καὶ τότε. Ἔκτοτε πέρασε πολὺς χρόνος καὶ κανεὶς δὲν ἐμίλησεν οὔτε ἔμαθε περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς τῆς ἐπικινδύνου ἐνεργείας, μὲ τὴν ὁποίαν καὶ ἐξετέθημεν καὶ οἰκονομικὴν δαπάνην ὑπέστημεν. Ἐπίσης κατὰ καιροὺς σᾶς κατετόπισα ἐπὶ τῶν κινδύνων τῆς μορφῆς ἡ ὁποία ἤδη ἐνεφανίσθη, ποὺ διέτρεχαν τὰ Ἀσφαλιστικά μας Ταμεῖα. Ἤδη εἰς τὰς χεῖρας τῆς Δ.Ε. ὑπάρχει ἐμπιστευτικὴ ἀναφορά μου, περὶ τῶν θεμάτων αὐτῶν.

Καὶ τώρα σᾶς εἰδοποιῶ ὅτι κατὰ τὸ ἀμέσως προσεχὲς μέλλον ἔχωμεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν σοβαρὰ θέματα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἤδη ὑπάρχοντα ἐπείγοντα θέματά μας, σοβαρά, τὸ οἰκονομικὸν, ὁ ὀργανισμὸς ἡ ἔνταξις, αἱ κανονικαὶ προαγωγαί, προστίθεται εἰς αὐτὰ ὅλα καὶ τὸ θέμα τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ταμείων. Ἤδη, ὅπως εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους, ἐπιχειρεῖται ἄνωθεν ἡ διαφοροποίησις τῆς βασικῆς ἀσφαλίσεως εἰς τὴν Χώραν μας, ἥτις περιλαμβάνει τὴν ἀσθένειαν καὶ τὴν σύνταξιν, δὲν ἀποκλείεται δὲ νὰ ἐπεκταθῇ καὶ εἰς τὴν ἐπικουρικὴν τοιαύτην.

Ἐν ὄψει ὅλων αὐτῶν λοιπόν, ἐπιβάλλεται ἡ ἑνότης, ἡ σύνεσις καὶ ἡ πειθαρχία ὅλων μας.

Καὶ τώρα θὰ κάνω μίαν εἰλικρινῆ πρότασιν εἰς τὴν Συνέλευσιν. Ἐπειδὴ ὅλες οἱ συνδικαλιστικὲς τάσεις ἀντιλαμβάνονται ὅτι πρέπει νὰ ἑνωθοῦν εἰς αὐτὴν τὴν κρίσιμον περίοδον διὰ νὰ μπορέσουμε νὰ ἀντιμετωπίσουμε τὰ θέματα τοῦ προσωπικοῦ, πλὴν ὅμως μέχρι στιγμῆς τίποτε δὲν ἔχει ἐπιτευχθῆ, προτείνω εἰς τὴν Συνέλευσιν ὅπως, ἀφοῦ σταθμίσει τὰ συμφέροντα τῆς οἰκογενείας μας καὶ τὰς εὐθύνας της, ἐπιβάλλει διὰ βοῆς εἰς ὅλας τὰς συνδικαλιστικὰς τάσεις, τὴν συνένωσιν ἵνα ἀπὸ κοινοῦ ὅλοι ἀγωνισθῶμεν διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν λύσιν τῶν θεμάτων μας.

Ἐὰν τοῦτο δὲν καταστῇ ἐφικτόν, πρᾶγμα λυπηρὸν καὶ ἐπιπόλαιον, ἂς παραμερίσωμεν ὅλοι πρὸς τὸ παρὸν καὶ ἂς ἐπιστρατευθῇ πρὸς τοῦτο τρίτος συνάδελφος, ἐγνωσμένου κύρους, ἐμπιστοσύνης καὶ ἱκανότητος. Νὰ παρασχεθοῦν εἰς αὐτὸν ἀπόλυτος ἐλευθερία ἐκλογῆς συνεργατῶν καὶ ἐπίσημος διαβεβαίωσις ὅλων μας, ὅτι θὰ πειθαρχήσωμεν καὶ θὰ καταβάλλωμεν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν θεμάτων μας.

Δὲν νομίζω νὰ ὑπάρχῃ συνάδελφος εἰς τὸν ὁποῖον θὰ προταθῇ τὸ τοιοῦτον καὶ θὰ ἀρνηθῇ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του. Θὰ ἄρῃ τὰς ἀμφιβολίας καὶ τὰς ἀντιρρήσεις του καὶ θὰ παρακάμψῃ κάθε ἐμπόδιο, ὥστε νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Σωματείου μας, κατόπιν τῆς πανηγυρικῆς ἐκκλήσεως τῶν συναδέλφων του, πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀντικειμενικῶν μας σκοπῶν.

(Χειροκροτήματα)

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

κ. Γ. Παπαϊωάννου: Κύριοι Συνάδελφοι, ἀντιλαμβάνομαι ὅτι θὰ κουρασθήκατε, ὅπως καὶ ἐγὼ κουράσθηκα, δι' αὐτὸ θὰ εἶμαι σύντομος, σύμφωνα ἄλλωστε καὶ μὲ τὴν ὑπόδειξιν τοῦ κ. Προέδρου. Δὲν θὰ ἐλάμβανα τὸν λόγον ἐὰν οἱ προηγούμενοι ὁμιληταὶ ἐξαντλοῦσαν ὅλα τὰ θέματα. Ἐπειδὴ ὅμως ἀντελήφθην ὅτι δὲν τὰ ἐξήντλησαν δι' αὐτὸ ἀναγκάζομαι νὰ πῶ δυὸ κουβέντες.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Συλλόγου, ἐπαναφέρουσα ἐν ἰσχύϊ τὴν σχετικὴν διάταξιν τοῦ Καταστατικοῦ ἐδημοσίευσε τὴν ἀπολογιστικήν της ἔκθεσιν εἰς τὴν Τραπεζιτικήν, ἀντὶ νὰ τὴν ἀναγνώσῃ ἐνώπιον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως. Καὶ καλῶς ἔπραξεν ἡ Δ.Ε. νὰ τηρήσῃ τὸ Καταστατικὸν καὶ τὴν συμβουλεύω νὰ τὸ τηρῇ πάντοτε καὶ ἰδίως νὰ ἀποφεύγῃ κάθε τόσο καὶ λιγάκι νὰ ζητῇ τροποιήσεις, ὅπως εἶδα εἰς τὴν τελευταίαν Τραπεζιτικήν. Διότι ἐὰν ἀπέφευγε ἡ τότε Δ.Ε. τὴν τροποποίησιν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ κυρίως τὰς συνδρομὰς τῶν μελῶν, δὲν θὰ εἶχε φθάσει ὁ Σύλλογος εἰς αὐτὸ τὸ οἰκονομικὸν κατάντημα, νὰ στέκεται στὰ πόδια του χάρις εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Τραπέζης. Ἐκεῖνοι ποὺ εἶχαν συντάξει ἔτσι τὸ Καταστατικόν, ὥστε ὁ Σύλλογος νὰ εἶναι οἰκονομικῶς ἰσχυρός, κάτι ἤξεραν. Δὲν τὸ ἔκαναν ἀπὸ χουβαρντοσύνη, ἀλλὰ διέθεσαν πολλὴν σοφίαν καὶ πεῖραν.

Ὁ Σύλλογος σήμερα εἶναι πτωχός, ὁ πρῶτος Σύλλογος τῆς Χώρας καὶ ζεῖ μὲ φιλοδωρήματα. Αὐτὸ τοὐλάχιστον προκύπτει ἐκ τοῦ δημοσιευθέντος Ἰσολογισμοῦ του. Τὸ πρᾶγμα εἶναι κακὸν, θὰ τὸ ἀντιληφθοῦμε ὅταν χρειασθοῦμε καμμιὰ φορὰ τὴν ἐνίσχυσιν τούτου, ὅπως συνέβη κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὸ παρελθόν. Αὐτὰ εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Συλλόγου καὶ τὰς μελετωμένας τροποποιήσεις.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπή, ὅπως καὶ ἡ ἰδία ἀνέφερε, μὲ πέντε βασικὰς ἐπιδιώξεις κατῆλθεν πέρυσιν εἰς τὰς ἐκλογάς: Τὴν ἔνταξιν, τὸν Ὀργανισμόν, τὸ Ἀσφαλιστικὸν θέμα, τὸ Μισθολογικόν, τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἐπαρχιακῶν συναδέλφων καὶ τὸ Στεγαστικόν.

Πάντοτε ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ἤμουνα ἀντικειμενικὸς εἰς τὰς κρίσεις μου καὶ κατὰ συνέπειαν ἀντικειμενικὸς θὰ εἶμαι καὶ τώρα. Ἔστι εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἀναγνωρίσω ὅτι ἡ Δ.Ε. κατέβαλε κάθε προσπάθειαν διὰ τὰ τέσσαρα τοὐλάχιστον πρῶτα θέματα. Τοὺς παρακολουθῶ καὶ εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ὁμολογήσω ὅτι κατέβαλεν πολὺν κόπον εἰς ὅλην τὴν θητείαν της. Δυστυχῶς ὅμως, κατὰ γενικὴν παραδοχήν, οἱ κόποι της πήγανε ἐπὶ ματαίῳ. Οὔτε τὸ Μισθολογικόν, οὔτε τὸ Ἀσφαλιστικὸν ἐσημείωσαν καὶ τὴν ἐλαχίστην πρόοδον. Διὰ τὰ ἄλλα δύο συνεκροτήθησαν, λέγει, Ἐπιτροπαί.

Τὸ πῶς τὰ ἀσχοληθοῦν αἱ ἐπιτροπαὶ αὐταὶ εἶναι ἐκ τῶν προτέρων γνωστόν. Διότι δυστυχῶς εἰς τὸν τόπον μας, ὅταν θέλουμε νὰ παρακάμψουμε ἕνα ζήτημα τὸ παραπέμπομεν σὲ Ἐπιτροπάς. Ἀποτελμάτωσις λοιπὸν τῶν ζητημάτων μας. Ἀντὶ τῆς ἴσης μεταχειρίσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συναδέλφων, βλέπομεν παραμερισμὸν αὐτῶν εἰς τὰ ἠθικὰ ζητήματα. Ὅπως εἰς τὰς τελευταίας κατ' ἐκλογὴν προαγωγάς, ὅπου ἐπὶ 20 προαχθέντων κατ' ἐκλογὴν δύο μόνον—ἐὰν καλῶς γνωρίζω—προήχθησαν προερχόμενοι ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας.

Τοῦτο τὸ λέγω ἀνεξαρτήτως τῆς ἀποστροφῆς τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι διὰ τὰς κατ' ἐκλογὴν προαγωγὰς εἰςτοὺς κατωτέρους βαθμοὺς καὶ γνωρίζετε διατί.

Εἶπα παραπάνω ὅτι ἡ Δ.Ε. κατέβαλε πολὺν κόπον διὰ τὰς τέσσαρας ἐπιδιώξεις της. Ἡ πέμπτη ὅμως, ἡ ὁποία ἀφορᾷ τὸ Στεγαστικό, δυστυχῶς εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τονίσω, ὅτι οὐδόλως φαίνεται νὰ τὴν ἀπησχόλησε. Διότι ἕνα τόσον σοβαρὸν θέμα δι' ἕνα μέρος τοῦ Προσωπικοῦ, ἀντὶ νὰ ἔχῃ ἐκ τῶν πρώτων, διὰ νὰ μὴ εἰπῶ τὸ πρῶτον εἰς τὸ νεοϋποβληθὲν εἰς τὴν Διοίκησιν Ὑπόμνημά της, τὸ κατεχώρησε κάπου εἰς τὸ τέλος. Εἰς δὲ τὸν ἀπολογισμὸν της, τὸν μακρότατον ὡς λεωφόρος Συγγροῦ, μὲ πέντε ἕως δέκα γραμμὰς μόνον ἠσχολήθη.

Καὶ ὅμως ἀγαπητοί συνάδελφοι, τὸ ζήτημα αὐτὸ εἶναι τὸ σοβαρότερον, διὰ μέγα μέρος ἐπαναλαμβάνω, τοῦ προσωπικοῦ. Καὶ ἀπὸ αὐτὰς ἀκόμη τὰς αὐξήσεις, γιατὶ οἱανδήποτε αὔξησιν καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι παίρνουμε, ποτὲ δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ ὑπάλληλος νὰ ζήσῃ μὲ τὸ ἕνα μόνον 15θήμερον, ἀφοῦ

τὸ ἄλλο θὰ τοῦ τὸ παίρνει ὁ σπιτονοικοκύρης. Καὶ ποτὲ δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ ὑπάλληλος νὰ εἶναι ἀφοσιωμένος καὶ ἀπερίσπαστος στὸ καθῆκον του, ὅπως μᾶς θέλει ἡ Τράπεζα καὶ ὅπως πρέπει ὄντως νὰ εἶναι ὅταν διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του, θὰ ἀναγκάζεται παρὰ πᾶσαν ἀπαγόρευσιν, νὰ ἀσχολῆται καὶ ἔξω τῆς Τραπέζης, πρὸς ζημίαν καὶ τῆς Τραπέζης καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας του, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς ταύτης τῆς ὑγείας του.

Πολὺ φοβοῦμαι ὅτι ἡ Δ.Ε. δὲν κατέχει τὸ θέμα, διὰ τοῦτο ἠρκέσθη εἰς τὴν συγκρότησιν μιᾶς ἐπιτροπῆς. Διὰ τοῦτο ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ τὸ ἐκθέσω δι' ὀλίγων:

Ἐν ἔτει 1951, ὁ τότε σύνδεσμος τῶν ἀστέγων, ἔπεισε τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης νὰ συγκροτήσῃ μίαν Ἐπιτροπὴν Στεγάσεως. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἐργασθεῖσα μετὰ ζήλου, συνέταξε τὸν Κανονισμὸν Στεγάσεως, τὸν ὁποῖον ὑπέβαλεν εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ ὁ τότε Διοικητὴς συνεκάλεσε τὸ Γενικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης, τὸ ὁποῖον δι' ἀποφάσεώς του ἐπεκύρωσε τὸν Κανονισμὸν αὐτόν, τὸν ὁποῖον τὸ Συμβούλιον αὐτό, τὸ Γενικὸν Συμβούλιον δηλαδή, οὐδέποτε κατήργησεν διὰ νεωτέρας ἀποφάσεως καὶ συνεπῶς εὑρίσκεται καὶ σήμερον ἐν ἰσχύϊ.

Ἐπίσης συνεκροτήθη καὶ μόνιμος Ἐπιτροπὴ Στεγάσεως, ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ τότε Ὑποδιοικητοῦ τοῦ κ. Γουναράκη, τοῦ Συμβούλου τῆς Τραπέζης κ. Βαλαωρίτου, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης, μακαρίτου Δάρμου, τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Δελένδα τοῦ Ἀρχιτέκτονος κ. Ζουμπουλίδη τοῦ Δικηγόρου κ. Πετρουνάκου καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου κ. Κώστη, τοῦ Προέδρου τῶν ἀστέγων κ. Χριστοδουλιᾶ καὶ τοῦ κ. Μουτούση.

Ἀργότερον τὴν Προεδρείαν κατέλαβεν ὁ τέως Διοικητὴς μας κ. Κυριακόπουλος. Ἐπίσης συνεστήθη εἰδικὴ Ὑπηρεσία Στεγάσεως. Τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκείνης, καίτοι βραχὺ ὑπῆρξεν λίαν γόνιμον, ἐὰν ληφθοῦν μάλιστα ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας εὑρίσκετο τότε ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα. Ἐχορήγησεν ὑπὲρ τὰ 20 δάνεια ὁλοκληρωτικῆς στεγάσεως, δηλαδὴ ἄνω τῶν 130.000 δραχμῶν εἰς ἕκαστον καὶ ὑπὲρ τὰ 300 δάνεια δι' ἀποπερατώσεις ἢ ἐπεκτάσεις τῶν 30 καὶ 40 χιλιάδων δραχμῶν εἰς ἕκαστον, μὲ ἐλάχιστον τόκον.

Τὸ ἔργον ἐκεῖνο κατεστράφη ὑπὸ τῆς Ἠλιασκικῆς πλημμυρίδος. Ἐὰν λοιπὸν εἶχεν ὅλα αὐτὰ ὑπ' ὄψιν της ἡ Δ.Ε. θὰ ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπανασύστασιν τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος πάντοτε Κανονισμοῦ Στεγάσεως Ἐπιτροπῆς καὶ Ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία νὰ ἐνεργήσῃ ἀπογραφὴν τῶν πραγματικῶς ἀστέγων ὑπαλλήλων, νὰ συντάξῃ νέον Κανονισμόν, σύμφωνα μὲ τὰ σημερινὰ δεδομένα καὶ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν στέγασιν τοῦ προσωπικοῦ, ὅπως γίνεται καὶ εἰς τὰς ἄλλας Τραπέζας.

Δὲν τὸ ἔκανε αὐτὸ ἡ Διοικ. Ἐπιτροπὴ καὶ διὰ τοῦτο εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ τὴν ψέξω ἀπόψε εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ τονίσω, ὅτι ἦτο σφάλμα μας ἡ διάλυσις τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἀστέγων, ὁ ὁποῖος τόσον λαμπρὰν δρᾶσιν ἐπέδειξε καὶ ἡ ἀντικατάστασίς του ὑπὸ δύο θνησιμαίων στεγαστικῶν Συνεταιρισμῶν, οἱ ὁποῖοι μᾶλλον τροχοπέδην ἀποτελοῦν εἰς τὴν στέγασίν μας.

Ἡ μέλλουσα Δ.Ε. πρέπει νὰ πάρῃ τὸ πρᾶγμα εἰς τὰ σοβαρὰ καὶ νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν λύσιν του, βεβαία ὅτι θὰ προσφέρῃ τὴν μεγαλυτέραν ὑπηρεσίαν εἰς τὰ περισσότερα μέλη τοῦ Συλλόγου.

Νὰ στραφῇ ἐπίσης καὶ πρὸς τὸν Συνεταιρισμὸν τῆς Φιλοθέης καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν δωρεὰν διάθεσιν ἀναλόγου ἀριθμοῦ οἰκοπέδων. Οἱ κύριοι αὐτοὶ να δείξουν κατανόησιν καὶ ἀλληλεγγύην πρὸς τοὺς νεωτέρους συναδέλφους των, διότι χάρις εἰς τὴν ἀλληλεγγύην δὲν τοὺς ἀποβάλει τὸ ἐν ἐνεργείᾳ προσωπικὸν ἀπὸ τὸ Ἐπικουρικὸν των Ταμεῖον, ἀφοῦ οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν οὐδέποτε κατέβαλον εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο ἔστω καὶ μιὰ πεντάρα, ἀφοῦ ἄλλωστε, τὸ Ἐπικουρικὸν συνεκροτήθη μετὰ τὴν ἀποχώρησίν των ἐκ τῆς Τραπέζης.

(Χειροκροτήματα)

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Θ. ΧΟΝΔΡΟΜΑΤΙΔΗ

κ. Θ. ΧΟΝΔΡΟΜΑΤΙΔΗΣ: Ὅλοι οἱ προλαλήσαντες ἐπετέθησαν κατὰ τῆς παρούσης Δ.Ε. Συμφωνῶ μὲν μὲ τὸν κ. Μελισσαρόπουλον, ὅτι ὁ ἀγὼν μας δὲν πρέπει ν' ἀποτελῇ ἀντιδικίαν πρὸς τὴν Διοίκησιν ἀλλὰ ἀναγνωρίζομεν ὅτι ὁ ἀγὼν μας πρέπει νὰ εἶναι σθεναρὸς καὶ ἐπίμονος. Πρέπει νὰ σταθῶμεν βοηθοὶ καὶ συμπαραστάται τῆς Διοικήσεως εἰς τὸ ἔργον της διὰ τὴν ἀνόρθωσιν καὶ ἐπιτυχίαν τοῦ Ἱδρύματος, ἀλλὰ πρέπει νὰ εἴμεθα καὶ ἄκαμπτοι μαχηταὶ τῆς διεκδικήσεως τῶν ὑπαλληλικῶν συμφερόντων.

Τὰ ἐπιτεύγματα τῆς Δ.Ε. κατὰ τὸ 1958, ὀφείλονται καὶ εἰς τὴν καλὴν διάθεσιν τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν σθεναρότητα καὶ ἐνεργητικότητα τῆς παρούσης Διοικ. Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ σύνολον καὶ ὄχι Νέαν Κίνησιν ἢ παλαιούς.

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων, νομίζομεν ὅτι ἡ παροῦσα Δ.Ε. εἶναι ἱκανὴ διότι ἐτακτοποίησε τὸ ζήτημα τῶν ἀσφαλίστρων, τὰς προσαυξήσεις εἰς τοὺς Λογιστὰς Β΄ καὶ Ὑπολογιστάς. Εἰργάσθη σθεναρῶς διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐντάξεως, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ θέμα συζητήσεως τῆς Διοικήσεως, ἐπέτυχε τὴν ἐνσωμάτωσιν τῶν ἐπιδομάτων, τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου Συντάξεων, ἀπομένει δὲ ἡ ὁλοκλήρωσις τῆς ἐνισχύσεως ταύτης ὡς καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ νὰ μὴ ὑπολειπώμεθα τῶν συναδέλφων μας τῶν λοιπῶν μεγάλων Τραπεζῶν, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ καὶ ὄχι ἡ αὔξησις.

Ὁ ὁμιλητὴς ἐν συνεχείᾳ ἐπικρίνει τοὺς κ.κ. Κατσιάμπαν, Παππᾶν, διότι ἀνέμιξαν τὴν κριτικὴν ἐπὶ τῆς λογοδοσίας μὲ τὴν πολιτικήν, τονίσας ὅτι ἡ ἐθνικοφροσύνη ἀποδεικνύεται εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, ἀκολούθως δὲ ψέγει τὸν κ. Μελισσαρόπουλον διὰ τὴν ἀπροκάλυπτον ὑπ' αὐτοῦ ὑποτίμησιν τῆς νοημοσύνης τῶν συναδέλφων, διὰ τῆς φράσεως, ὅτι τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενα πιθανὸν νὰ ἐκληφθοῦν ὡς «κινέζικα» ὑπὸ μερικῶν.

Ὁ κ. Χονδροματίδης συγκρίνει περαιτέρω τὴν θητείαν τοῦ κ. Μελισσαροπούλου καὶ τὴν τοῦ παρόντος Δ.Σ. ὡς ἀκολούθως:

«Ἐνῶ τὰ ἐπιτεύγματα τῆς παρούσης Δ. Ε. δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς ἕνας σκληρὸς τοκετός, ἡ Διοίκησις τοῦ τέως Προέδρου κ. Μελισσαροπούλου ἐγένετο κατὰ στεγανὰ διαμερίσματα, χωρὶς καμμίαν ἐπικοινωνίαν καὶ συνεννόησιν μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Δ. Ε. μὲ ἀποτέλεσμα νὰ χαρακτηρίζωνται λιποτάκται ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι παρέμειναν πιστοὶ εἰς τὴν ἀποστολήν των, τὴν συνείδησίν των καὶ τὴν συνείδησιν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι τοὺς ἐξέλεξαν. Καὶ διὰ τὴν διοίκησίν του αὐτὴν ὁ κ. Μελισσαρόπουλος ἔλαβε τὴν ἀπάντησιν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς 18)2)58 καὶ τὰς ἐν συνεχείᾳ ἀρχαιρεσίας. Ἡ τακτικὴ τοῦ κ. Μελισσαροπούλου, ἀφαιρουμένων τῶν περιτέχνων φραστικῶν καρυκευμάτων, συνίστατο εἰς τὴν ἐξάρτησιν τῆς λύσεως τῶν προβλημάτων τοῦ Προσωπικοῦ ἐκ τῆς καλῆς θελήσεως τῶν ἁρμοδίων. Ἤρκει κατὰ τὴν γνώμην τοῦ πρώην Προέδρου ἡ προβολή των, ἐθεωρεῖτο δὲ ἁμάρτημα θανάσιμον καὶ ἡ ἁπλῆ τούτων ὑπόμνησις. Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν ἀντεμετωπίζετο ἄρνησις, ἀντὶ τῆς εἰς πρώτην εὐκαιρίαν ἐπανόδου τοῦ θέματος καὶ ἐντόνου ὑποστηρίξεώς του, ἐκρίνετο σκοπιμωτέρα καὶ πλέον ἀκίνδυνος ἡ ἐκ τοῦ σχετικοῦ πίνακος διαγραφὴ καὶ ἀπεμπόλησίς του. Ὡς αἰτιολογία τῆς ἀνωτέρω τακτικῆς κατὰ κόρον ἐπανελαμβάνετο, ὅτι «δυστυχῶς οὐκ ἦν ἄλλως γενέσθαι». (Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο γίνεται σύστασις ὑπὸ τοῦ Προέδρου πρὸς τὸν ..ρήτορα, ὅτι ἐκφεύγει τοῦ θέματος, καθ' ὅσον ἡ κριτική του ἀνάγεται εἰς πεπραγμένα τῆς προγενεστέρας τῆς κρινομένης Διοικ. Ἐπιτροπῆς.

Τὸ Προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὑπέστη ὁμολογουμένως ἐπίθεσιν, τὴν ὁποίαν δὲν ἐγνώρισαν οἱ ἐργαζόμενοι ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Αἱ ἀπώλειαί του, ἠθικαὶ καὶ ὑλικαὶ ὑπῆρξαν τεράστιαι. Δὲν ἐκάμφθη ὅμως, ἀντέστη θαυμασίως καὶ παρὰ τὰ τραύματα τῆς τριετίας ἀνέλαβε τὴν προσπάθειαν τῆς ἀνορθώσεως (Χειροκροτήματα). Ἡ ἀπορρόφησίς του εἰς τὴν προσπάθειαν ταύτην παρεξηγήθη δυστυχῶς, ἐξελήφθη ὡς ἀδυναμία μὲ συνέπειαν τὴν ἀδικαιολόγητον παρέλκυσιν πολλῶν αἰτημάτων του καὶ τὴν ἀπόρριψιν ἄλλων.

Ἡ ὑποχωρητικότης ὅμως καὶ ἡ ὑπομονὴ ἔχουν ὡρισμένα ὅρια, ἡ ὑπέρβασις τῶν ὁποίων δημιουργεῖ ζωηρὰν ἀντίδρασιν. Οὕτω τὸ Προσωπικὸν διὰ τῆς ψήφου του ὑπὲρ τῆς «ΗΝΩΜΕΝΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ» ἔκανε μίαν ἰσχυρὰν ὑπόμνησιν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν. Ὅτι δηλ. ὑπαρχουσῶν πλέον ὅλων τῶν σχετικῶν προϋποθέσεων, ἡ ἐπίλυσις τῶν πρὸ πολλοῦ ἐκκρεμούντων ἠθικῶν αἰτημάτων του δὲν δύναται νὰ βραδύνῃ περισσότερον. Ὅτι ἡ μόνιμος οἰκονομική του ἀνόρθωσις δέον ν' ἀποτελέσῃ τὸ κύριον μέλημα τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Τραπέζης ἁρμοδίων. Ἡ τυχὸν ἐγκατάλειψίς των δημιουργεῖ μεγίστους κινδύνους διὰ τὸ κοινωνικὸν καθεστὼς καὶ τὴν οἰκονομίαν τοῦ τόπου. Τὰ διανεμόμενα κέρδη κάθε ἄλλο παρὰ καθαρὰ εἶναι. Εἶναι ἀναμεμιγμένα μὲ αὐτὸ τὸ αἷμα τοῦ Προσωπικοῦ τὸ ὁποῖον τὰ ἐδημιούργησε.

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι δὲν θὰ παραστῇ ἀνάγκη προσφυγῆς εἰς τὰ ἔσχατα μέσα. Ὅτι ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ κατανόησις θὰ πρυτανεύσῃ, ὅτι θὰ ἀποδοθῇ δικαιοσύνη εἰς τὸ ὑποστὰν τὰ πάνδεινα προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, καὶ τότε ἡνωμένοι πάντες, ὡς εἷς ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου μέχρι τοῦ κατωτάτου θὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν περαιτέρω αὔξησιν τῆς ἰσχύος τοῦ Ἱδρύματος, ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἐργαζομένων.

Οὐδεὶς ἔχει ἔναντι αὐτῆς τῆς χώρας, ἥτις εἶναι διεθνῶς ἀνεγνωρισμένη ὡς πτωχή, ἀπαιτήσεις μεγαλυτέρας τῶν δυνάμεων αὐτῆς.

Ὁμολογουμένως τὸ συμφέρον τῆς Τραπέζης προηγεῖται τοῦ ἀλλὰ καὶ ὁ ὑπαλληλικὸς κόσμος συμφέροντος τῶν ὑπαλλήλων, πρέπει νὰ ἐξυψωθῇ.

Ἡ προσπάθεια διὰ τὴν καλλιτέρευσιν τῆς τύχης τῶν ἀνθρώπων δὲν μπορεῖ νὰ ἔχῃ τέρμα, πρέπει συνεχῶς νὰ βαίνῃ πρὸς τὰ ἐμπρός. Κοινωνικὴ δικαιοσύνη μέσα εἰς τὰ πλαίσια τοῦ συμφέροντος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἰδοὺ τί ζητεῖ ἡ ἐποχή μας. Καὶ ὁ κ. Χονδροματίδης ἔκλεισε τὸν λόγον του ποιῶν ἔκκλησιν ὑπὲρ τῆς ἑνότητος οὕτω:

Ἐν τῇ ἑνώσει ἡ ἰσχύς. Δὲν δύναται νὰ νοηθῇ σεβασμὸς ἑκατέρωθεν τῶν μαχομένων στρατευμάτων, ἐὰν αἱ ἑκατέρωθεν δυνάμεις δὲν εἶναι ἰσχυραί. Μὲ τὴν ἕνωσιν—ἐπαναλαμβάνω ἀγαπητοὶ συνάδελφοι— μὲ τὴν εὐτολμίαν καὶ σταθερότητα ἡ νίκη μας εἶναι βεβαία...

(Χειροκροτήματα)

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Δ. ΒΛΑΣΗ

κ. Δ. ΒΛΑΣΣΗΣ: Κύριοι Συνάδελφοι, ἀναγνωρίζω ὅτι εἶσθε κουρασμένοι γι' αὐτὸ δὲν θὰ σᾶς ταλαιπωρήσω πολύ. Θὰ θίξω μόνον ἕνα ζήτημα τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει θιγῇ ἀπὸ τοὺς προλαλήσαντας. Τὸ ζήτημα τῆς τακτικῆς ἐνίων προσώπων τοῦ ἀπερχομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰς τὴν ὁποίαν τακτικήν των, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἀποδίδω τὴν μὴ ἐπίλυσιν ὡρισμένων αἰτημάτων μας.

Ὡς γνωστὸν κύριοι συνάδελφοι, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἶναι ἡ ἕνωσις τῶν προσώπων τῆς Νέας Κινήσεως, τὰ ὁποῖα διέπραξαν τὰ βαρύτατα σφάλματα, παρὰ τὰς συστάσεις καὶ παρὰ τὰ συμφέροντα τῶν συναδέλφων, τὸ νὰ συνεργασθοῦν καθ' ἐπανάληψιν μετὰ τοῦ κ. Μελισσαροπούλου. Καὶ τῶν προσώπων ἐκείνων τὰ ὁποῖα μὲ συνδικαλιστικὴν ὡριμότητα, προεῖδον τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον διέτρεξεν τὸ ἀνανεωτικὸν συνδικαλιστικόν μας κίνημα.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν λοιπὸν αὐτὴν τὴν σύνθεσιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, θὰ πρέπει νὰ ἀσκήσωμεν μίαν φιλικὴν κριτικὴν ἐπὶ τῶν πεπραγμένων ἢ καλλίτερα, ἐὰν θέλετε, νὰ κάμω ὡρισμένες παρατηρήσεις, οἱ ὁποῖες σκοπὸν θὰ ἔχουν νὰ ὑποβάλλουν τὰ πρόσωπα αὐτὰ εἰς μίαν αὐτοκριτικήν. Νὰ διορθώσουν τὰ λάθη των καὶ νὰ ὁδηγήσουν τὸ ὑπερφορτωμένον ἀπὸ τὰ αἰτήματά μας σκάφος εἰς ἕνα λιμένα ἀσφαλές, ἀλλὰ μὲ τὸν πλέον ἐνδεδειγμένον τρόπον.

Ἤμουν ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὁμοῦ μετὰ τῶν περισσοτέρων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐσήκωσαν τὸ βάρος τῆς γονίμου ἀντιπολιτευτικῆς δράσεως κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς θητείας τοῦ κ. Μελισσαροπούλου. Καὶ πάλιν ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι, μὴ ἀντικρούοντες τὴν συνεργασίαν μὲ τὴν πτέρυγα τὴν κατ' ἐπανάληψιν συνεργασθεῖσαν μετὰ τοῦ κ. Μελισσαροπούλου, ὅμως δὲν ἐπεθύμουν καὶ τὴν ἄνευ ὅρων μετ' αὐτῆς σύμπραξιν. Ἡ συνεργασία ἐπεβάλλετο διὰ τὴν ἑνοποίησιν τῶν ἀνανεωτικῶν δυνάμεων τῆς Τραπέζης μας. Ἀλλὰ ἐπεβάλλετο ἐπίσης καὶ ἡ εἰς δευτερευούσας θέσεις τοποθέτησις τῶν προσώπων ἐκείνων τὰ ὁποῖα ὑπῆρξαν ὄχι μόνον στενοὶ συνεργάται τοῦ κ. Μελισσαροπούλου, μέχρι τῆς 12ης παρὰ 1΄ λεπτό, ἀλλὰ τρόπον τινὰ καὶ οἱ μυστικοσύμβουλοί του καὶ οἱ βοηθοί του εἰς τὴν προσπάθειάν του νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸν ἐνοχλητικὸν τότε Γενικὸν Γραμματέα καὶ νῦν ἀντιπρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Ἤμην ἀντίθετος τῆς κλεισθείσης συμφωνίας, ἥτις προέβλεψεν εἰς τὴν παροῦσαν σύνθεσιν τοῦ ἀπερχομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου, διότι, κατὰ τὴν γνώμην μου, τόσον ὁ κ. Μαυρουλίδης, Γενικὸς Γραμματεύς, ὅσον καὶ ὁ κ. Κέης στενὸς φίλος καὶ συνεργάτης τοῦ πρώτου, ἦσαν τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὁ κ. Μελισσαρόπουλος συνεβουλεύετο διὰ πᾶσαν ἐκδήλωσίν του. Καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐστάθησαν ἀνεπαρκῆ μαζὶ μὲ τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς Νέας Κινήσεως, τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ κ. Μελισσαροπούλου, νὰ ἀνακόψουν τὸν συνδικαλιστικὸν κατήφορον.

Καὶ ἔπρεπε ἐφ' ὅσον θὰ εἶχαν μετριοφροσύνην, θὰ εἶχαν τὸ γνῶθι σ' αὐτόν, νὰ μὴ ἐπιζητήσουν τὰς θέσεις ἃς κατέχουν ἐν τῷ Συμβουλίῳ καὶ ἀπὸ τὰς ὁποίας τὰ μέγιστα ἐπηρεάζουν τὴν ἐξέλιξι τῶν ζητημάτων μας. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ μὲν κ. Κέης παρητήθη εἰς τὰς δώδεκα παρὰ τέταρτο, ὁ δὲ κ. Μαυρουλίδης εἰς τὰς δώδεκα παρὰ ἕνα λεπτὸ καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς τὴν περυσινὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, δὲν ἤσκησαν τὴν πρέπουσαν κριτικὴν ἐπὶ τῶν ἑαυτῶν των καὶ δὲν ἐζήτησαν συγγνώμην ἀπὸ τὸ σῶμα διὰ τὴν βοήθειαν τὴν ὁποίαν ἐκ συνδικαλιστικῆς ἀνωριμότητος παρέσχον εἰς τὸν κ. Μελισσαρόπουλον, ἐδημιούργησεν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι καὶ ἡ μὴ παραίτησίς των ὀφείλετο εἰς τὴν φιλαρχίαν των καὶ εἰς τὴν μεγαλοδοξίαν των, ἡ δὲ κατάληψις ἐκ μέρους των τῶν καιρίων θέσεων ἐν τῷ Συμβουλίῳ καὶ εἰς τὴν ἐκ μέρους των ἐφαρμογὴν ἰδίας τακτικῆς διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων μας τὸ γεγονὸς αὐτὸ εἶχεν ὡς συνέπειαν νὰ δημιουργηθῇ ἡ ἐντύπωσις ὅτι τὸ νῦν Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐξηκολούθη τακτικὴν Μελισσαροπούλου καὶ ἀπεμακρύνθη ἐκείνης ποὺ ὡς ἀντιπολίτευσις ἐπεζήτει.

Συνεπείᾳ ὅμως ὅλων αὐτῶν ἔχω τὴν γνώμην ὅτι ἀπωλέσθη πολύτιμος χρόνος καὶ τὰ ἐπιτεύγματα ἴσως νὰ ἦσαν περισσότερα μὲ μίαν διάφορον σύνθεσιν τοῦ ἀπερχομένου Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

κ. Γ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Βλάση μὲ συγχωρεῖτε νὰ κάνω μίαν ἐρώτησιν στὸν κ. Πρόεδρο. Κύριε Πρόεδρε, εἶσαστε ἀλληλέγγυοι μὲ τὸ Συμβούλιόν σας;

κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ: Μὰ κύριε Θεοδώρου εἶναι ἐρώτησις αὐτὴ ποὺ κάνετε;

κ. Ν. ΔΟΥΣΑΪΤΗΣ: Κύριε Βλάση μὲ συγχωρεῖτε. Κάνετε διαστολὴ στὰ πρόσωπα.

κ. Δ. ΒΛΑΣΗΣ: Τελειώνοντας, κύριοι συνάδελφοι, θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ συγχαρῶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὰ ἐπιτελεσθέντα. Εἶναι μὲν ὀλίγα ἐμπρὸς εἰς τὸ ἐξαγγελθὲν πρόγραμμά του, ἀλλὰ πολλὰ ἐμπρὸς εἰς τὰς ἐνδοσυμβουλιακὰς καὶ ἐξωσυμβουλιακὰς ἀντιξοότητας, εἰδικώτερα δὲ νὰ χειροκροτήσω τὸν κ. Πρόεδρον ὁ ὁποῖος ἤχθη ὑπεράνω τῶν παρατάξεων καὶ εἰργάσθη εὐσυνειδήτως διὰ τὴν ἄνοδον τοῦ συνδικαλισμοῦ καὶ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων μας. (Χειροκροτήματα).

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Α. ΤΣΟΛΑΚΗ

κ. Α. ΤΣΟΛΑΚΗΣ: Δὲν εἶχα σκοπὸ κ. Συνάδελφοι νὰ πάρω τὸν λόγον ἀλλὰ λόγῳ τοῦ ὅτι εἰς τὴν ἀποψινὴν Συνέλευσιν ἐθίγησαν ζητήματα ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχω γνώμην, πράττω τοῦτο.

Πρὶν κρίνω τὸ ἔργον τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ ἐπιληφθῶ ἑνὸς σοβαροῦ θέματος τὸ ὁποῖον ἔθιξαν ὅλοι οἱ προλαλήσαντες οἱ ὁποῖοι παρὰ τὴν συνδικαλιστικὴν των πεῖραν καὶ τὴν εὐφράδειάν των, ἀπέφυγον νὰ διασαφηνίσουν ὁρισμένα σημεῖα, διὰ τὰ ὁποῖα εἶχον ἀναπτύξει τὰς ἀντιρρήσεις μου εἰς τὴν τελευταίαν συγκέντρωσιν ποὺ ἔγινε σὴν Λέσχην.

Καὶ συγκεκριμένως πρόκειται περὶ τοῦ θέματος τῆς ἑνότητος τοῦ Προσωπικοῦ. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ εἴπω ὅτι εἶμαι ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ἀπολύτως εἰς τὸ ὅτι πρέπει νὰ ἐναλλάσσονται τὰ διοικητικὰ Συμβούλια εἰς ὅλους τοὺς Ὀργανισμούς. Νὰ ἐναλλάσσονται καὶ νὰ ἀνανεώνονται. Θὰ ἔπρεπε μάλιστα τοῦτο νὰ κατωχυρωθῇ καὶ καταστατικῶς. Ἡ μὴ καταστατικὴ κατοχύρωσίς του εἶχε δυσμενῆ ἀποτελέσματα καὶ εἰς τὸν Σύλλογον, ἀλλ' ὡς ὅλοι γνωρίζετε, ἰδίως εἰς τὸν Συνεταιρισμόν.

Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ νομίζω θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ μάθημα. Ἐξ ἀφορμῆς αὐτοῦ, θέλω νὰ εἴπω, ὅτι δι' ὅλους τοὺς Ὀργανισμούς μας, Ταμεῖον Ὑγείας, Σύλλογον καὶ Συν)σμὸν θὰ πρέπει τὰ Διοικητικὰ Σουμβούλια νὰ ἐναλάσσονται. Ἐλέχθη λοιπὸν καὶ ὑπεστηρίχθη ἡ ἑνότης τοῦ Προσωπικοῦ. Ποίαν ἑνότητα, κύριοι, ἐννοεῖτε; Τὴν θεωρητικὴν ἢ τὴν πρακτικήν;

Ἐγὼ τὴν θεωρητικὴν τὴν παραδέχομαι, τὴν πρακτικὴν ὅμως τὴν θεωρῶ οὐτοπίαν. Καὶ ἐξηγοῦμαι:

Ἐπὶ Προεδρίας τοῦ φίλου κ. Τσουδεροῦ, ὑπῆρχε δυαδικὸν Συμβούλιον. Παρητήθησαν ὡρισμένοι Σύμβουλοι διαφωνοῦντες. Ἐγὼ στὴν θέσι τοῦ κ. Τσουδεροῦ θὰ παρητούμην, ἵνα, ἀνανεώνων τὴν ἐκλογήν μου, προχωρήσω εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου μου. Τοῦτο δὲν ἐγένετο.

Δυαδικὸν Συμβούλιον ὑπῆρχε καὶ ἐπὶ κ. Μελισσαροπούλου. Ἡ πρᾶξις μᾶς ἀποδεικνύει, ὅτι εἶναι μοιραῖον νὰ ὑπάρχουν διάφοροι τάσεις. Ἀποτέλεσμα τώρα τῆς ἐπιμονῆς τῶν κ.κ. Τσουδεροῦ καὶ Μελισσαροπούλου, ἦτο νὰ δημιουργηθῇ καὶ ν' ἀναπτυχθῇ ἡ Νέα Κίνησις ἡ ὁποία κατ' ἐμὲ δὲν ἀποτελεῖ κόμμα. Εἶναι μία κατάστασις ἡ ὁποία προεκλήθη ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων διότι ἐπιμένοντες νὰ ἐπιβάλουν ὡρισμένας ἀρχὰς κατὰ τὴν γνώμην τους ὀρθὰς καὶ ἐγὼ τὰς παραδέχομαι, ἀλλὰ ἐφ' ὅσον αὐτὲς οἱ ἀρχὲς δὲν ἔτυχον τῆς ἐπικροτήσεως τῆς ὁλότητος τοῦ Προσωπικοῦ θὰ ἔπρεπε νὰ τοὺς πείσουν νὰ ἀφίσουν τὸ πεδίον ἐλεύθερον εἰς νέους συνδικαλιστάς. Δὲν ὁμιλῶ διὰ τὸν ἑαυτόν μου αὐτὴν τὴν στιγμήν. Δὲν ἔχω καμμίαν πρόθεσιν προβολῆς ἀλλὰ ὑποστηρίζω ὅτι θὰ ἦτο ἀποκαρδιωτικὸν δι' ἕναν ὀργανισμὸν ἐκ τριῶν ἕως τεσσάρων χιλιάδων ὑπαλλήλων νὰ μὴ δύναται κατ' ἔτος ἢ κατὰ διετίαν τοὐλάχιστον νὰ ἀναδεικνύῃ ἀνανεωμένον Διοικητικὸν Συμβούλιον ἱκανὸν ν' ἀναλάβῃ εὐθύνας.

Ἄλλωστε δὲν ἀποτελοῦμεν πολιτικὰ κόμματα διὰ νὰ ἀναλαμβάνωμεν ἐξ ἰδιοτελείας τὰ κοινά. Εἴμεθα συνάδελφοι οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὸ συνολικὸν συμφέρον, τὸν συναδελφικόν. Καὶ θὰ ἔπρεπε ὅλοι μας νὰ συνεπικουροῦμεν τὸ ἑκάστοτε Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀντὶ νὰ τὸ ἀντιμαχόμεθα δι' ἐντύπων, ἀνακοινώσεων καὶ ἄλλων ἀστόχων ἐνεργειῶν πράγματα τὰ ὁποῖα ἐγὼ ἀτομικῶς δὲν παραδέχομαι ὅσον ἀγαθὴν προαίρεσιν καὶ ἂν ἔχουν.

Διὰ τὴν ἑνότητα ρίπτω τὴν γνώμην, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναζητηθῇ ἕνα νέο σχῆμα καὶ νὰ ἐπιστρατευθοῦν διακεκριμένοι συνάδελφοι καὶ ὅσοι ἐκ τοῦ παρελθόντος ἔχουν συνδικαλιστικὴν πεῖραν διὰ νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των. Οὐδεὶς συνάδελφος θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα ν' ἀρνηθῇ τοιαύτην ὑπηρεσίαν. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἐὰν ὅλοι μας ἐφθάναμεν στὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὑπεστήριξε καὶ ὁ κ. Λυμπερόπουλος θὰ ἐπραγματοποιεῖτο ἡ ἑνότης τὴν ὁποίαν ζητοῦμεν.

Θὰ προχωρήσω τώρα δι' ὀλίγων εἰς τὴν κρίσιν τοῦ ἔργου τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

Κύριοι, ἐγὼ ἀτομικῶς ἐπίστευσα σὲ σᾶς τοὺς νέους, διότι ἐμεῖς πλέον ἐλευκάνθημεν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ φυσικὸν εἶναι νὰ ἀφίσωμεν τὸν δρόμον ἀνοικτόν. Εἶμαι ἀπὸ ἐκείνους ποὺ πιστεύουν καὶ εἰς τὴν συναδελφικὴν καριέρα περιβάλλω ὅλους τοὺς νέους μὲ ἐκτίμησιν μὲ συμπάθεια καὶ προσπαθῶ νὰ βοηθήσω εἰς τὴν προώθησίν των ὅσον τὸ δυνατὸν διότι εἰς αὐτοὺς ἀνήκει τὸ μέλλον.

Περίμενα πολλὰ πράγματα δυστυχῶς ὅμως δὲν μπόρεσαν νὰ μὲ ἱκανοποιήσουν. Καὶ τοῦτο τὸ ἀποδίδω ἴσως εἰς ἄγνοιαν ἴσως εἰς ὑπερβολικὸν ζῆλον. Καὶ λέγω τὸ ἑξῆς συγκεκριμένως:

Ἐκλείσατε κύριοι, τὴν θύραν στὸν κ. Κυριακόπουλο, ὅποιος καὶ νὰ ἦταν, ἦταν ὁ κ. Διοικητής εἴχατε ὑποχρέωσιν ἐφ' ὅσον σᾶς ἔκλεισε τὴν θύραν νὰ παραιτηθῆτε ἀπὸ τὸν Σύλλογον, αὐτὸ θὰ ἔκανα ἐγὼ τοὐλάχιστον καὶ νὰ ἀνανεώσητε τὴν ἐντολήν σας, ἐφ' ὅσον ἐπιστεύατε ὅτι ἡ γραμμή, τὴν ὁποίαν ἠκολουθεῖτε ἦτο ἡ ὀρθωτέρα.

Δεύτερον: Ἔπρεπε νὰ προσεγγίσητε τὸν κ. Χέλμην καταλλήλως. Ὅπως δὲν ἔπρεπε διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων ἀστόχων ἐνεργειῶν σας νὰ κλείσητε τὴν θύραν τοῦ κ. Κυριακοπούλου δὲν ἔπρεπε διὰ τὸν ἴδιον λόγον νὰ δημιουργήσητε τὴν ψυχρότητα μὲ τὸν κ. Χέλμην. Ἡ ἀπεργία, αὐτὸ τὸ μεγάλο ὅπλο, τὸ ὁποῖον διαθέτει ὁ συνδικαλισμὸς πρέπει νὰ φυλάσσεται καὶ νὰ χρησιμοποιῆται εἰς ἐξαιρετικάς, ἀναγκαίας περιπτώσεις ὁπότε καὶ εἶναι ἀποτελεσματικόν. Καὶ εἰς αὐτὰς τὰς περιπτώσεις πρέπει, χωρὶς βέβαια νὰ ἀφίστασθε ἀπὸ τὰ ἰδεώδη σας, νὰ σταθμίζετε σοβαρῶς ὅλα τὰ πράγματα καὶ κατόπιν νὰ προχωρῆτε.

Λαμβάνω ἐπίσης ἀφορμὴν ἀπὸ ἓν δημοσίευμα τῆς «Τραπεζιτικῆς» σχετικῶς μὲ τοὺς ἀπεργιακοὺς ἀγῶνας τῶν τροχιοδρομικῶν «Ἀλγεινὴν ἐξ ἄλλου ἐντύπωσιν δημιουργεῖ εἰς τὸν ἐπιβατικὸν κοινὸν ἡ ἀδιαφορία μὲ τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἀντιμετωπίζει τὴν προκλητικὴν στάσιν τῆς ξένης Ἑταιρίας, καλύπτον τὴν ἀσυδοσίαν της διὰ τῶν ἰδίων αὐτοῦ μεταφορικῶν μέσων, δαπανῶν μάλιστα πρὸς τοῦτο τόννους καυσίμων εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου».

Δὲν καταλογίζω εὐθύνας ἐξτρεμιστικάς.

Θέλω νὰ ὑποσημειώσω τὸ σφάλμα εἰς τὸ ὁποῖον περιέπεσεν καὶ ἡ παροῦσα Διοίκησις τοῦ Συλλόγου διὰ τὸ ὁποῖον εἶχον κατηγορήσει καὶ τὸ Συμβούλιον τοῦ κ. Μελισσαροπούλου παλαιότερον κατὰ τὴν Γεν. Συνέλευσιν εἰς τὴν αἴθουσαν ΤΡΙΚΟΥΠΗ.

Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει, κύριοι, τί θὰ κάνῃ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος. Διότι κινδυνεύομεν νὰ θεωρηθῶμεν ὅτι ἀσκῶμεν πολιτικήν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποβαίνει εἰς βάρος τῶν ζητημάτων μας.

Ἦτο τοῦτο μία ἀστοχία, τὴν ὁποίαν καταλογίζω εἰς τὸ παθητικόν σας καὶ παράδειγμα διὰ τὴν μέλλουσαν πολιτείαν σας. (Χειροκροτήματα).

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΥΡΟΥΔΗ ΚΑΙ ΑΙ ΕΞ ΑΥΤΟΥ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ

κ. ΚΩΝ. ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ: Καίτοι ἀπαράσκευος, λαμβάνω τὸν λόγον διὰ νὰ ἐπισημάνω μίαν θλιβερὰν διαπίστωσιν ἐπὶ τῶν συμβαινόντων εἰς τὸ συνδικαλιστικὸν στερέωμα τῆς συναδελφικῆς μας οἰκογενείας.

Τὸ νὰ παρελαύνουν ἑκάστοτε ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου οἱ αὐτοὶ πάντοτε ἄνθρωποι, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων ὁμολογουμένως ἀπέτυχαν συνδικαλιστικῶς, δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι

δὲν ὑπάρχουν ἀνανεωτικαὶ δυνάμεις μεταξὺ ἡμῶν.

'Αποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ἀνεπαρκείας τῆς τάξεώς μας εἶναι νὰ διευθύνουν τὰ συνδικαλιστικά μας ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι φροντίζουν πῶς νὰ ἀνεβαίνουν αἱ μετοχαὶ των εἰς τὸ χρηματιστήριον τῆς Διοικήσεως...

(Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, λόγῳ διαμαρτυριῶν τῶν κ.κ. Μελισσαροπούλου καὶ Τσουδεροῦ καὶ τοῦ ἐκ τούτων θορύβου, διακόπτεται ἡ συνεδρίασις ἐπὶ πεντάλεπτον). 'Επαναλαμβανομένης τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Μαυρουδῆς συνεχίζει:

κ. ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ὁμολογῶ ὅτι ἦτο ἀτυχεστάτη ἡ διακοπὴ ἐκ μέρους τῶν συναδέλφων οἱ ὁποῖοι διώκησαν τὰ τοῦ οἴκου μας. Σᾶς εἶπα ὅμως καὶ ἐτόνισα, ὅτι ἐπισημαίνω τὴν θλιβερὰν κατάπτωσιν τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος μεταξὺ ἡμῶν. 'Οφείλεται δὲ τοῦτο εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ Σῶμα τῶν 'Υπαλλήλων, τὸ ὁποῖον δεικνύει ἀδιαφορίαν καὶ ἀπόδειξις πασιφανὴς εἶναι ἡ πενιχρά, αὐτὴν τὴν στιγμήν, Γενικὴ Συνέλευσις.

'Ερχόμενοι εἰς τὴν κριτικήν μας ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς Δ.Ε. ἔχομεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι τὸ ἔργον της δὲν εἶναι ὁμολογουμένως μέγα. Τὰ ἐπιτεύγματα εἶναι ὀλιγάριθμα ἀλλὰ κατ' ἐμὲ ἔπραξε ἐκεῖνο ποὺ μποροῦσε νὰ πράξη. Καὶ θὰ ἔπραττε ἀπείρως περισσότερα, ἐὰν εἶχε τὴν ὁμόθυμον συμπαράστασιν τοῦ προσωπικοῦ. Μὴ σᾶς διαφεύγει κ. Συνάδελφοι, ὅτι ἐπὶ τῶν ἑκάστοτε Διοικήσεων τοῦ Συλ)γου μας ἀσκοῦνται πολλαὶ πιέσεις. Διὰ νὰ δυνηθῆ ἡ ἑκάστοτε Διοικ. 'Επιτροπὴ νὰ σταθῆ εἰς τὸ ὕψος της, ἔχει ἀνάγκην τῆς συμπαραστάσεως ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ. Τοῦτο ὅμως δὲν βλέπω νὰ συμβαίνη καὶ εἰς αὐτὸ ὀφείλονται τὰ ὀλιγάριθμα ἐπιτεύγματα τῆς Δ.Ε.

'Ερρίφθη ἀπὸ πεπειραμένους, κατ' αὐτούς, συναδέλφους, τὸ σύνθημα τῆς ἑνότητος τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἑνότητα αὐτοὶ οἱ Κύριοι ἐννοοῦν τὴν ἐκ τῶν ἄνω ἑνότητα. 'Υπὸ ἑνὸς συναδέλφου ἐρρίφθη τὸ σύνθημα νὰ ἐπιστρατεύσωμεν, τρόπον τινά, ἕνα κάποιο συνάδελφο καθ' ὅλα ἐπαρκῆ εἰς τὴν ὑπαλληλικήν του καριέρα καὶ νὰ τοῦ εἰποῦμε σώνει καὶ καλὰ θὰ σὲ κάνωμε συνδικαλιστήν.

κ. Συνάδελφοι,

Οἱ Συνδικαλισταὶ γίνονται ἀφ' ἑαυτῶν. Συνδικαλισταὶ ἀναδεικνύονται ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν μέσα τους τὴν φλόγα τῆς ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀναλώσεώς των. Καὶ εἶσθε νομίζω, εἰς θέσιν νὰ κρίνετε ἐὰν μπορῆ νὰ ὑποδειχθῆ κάποιος νὰ γίνη συνδικαλιστὴς ἐπειδὴ τὸν ἐπίεσε μία μερὶς συναδέλφων χωρὶς αὐτὸς νὰ ἔχη ἐπίγνωσιν ἐπὶ τὰς δυνάμεις του, ὅτι μπορεῖ νὰ ἐπαρκέση εἰς ἕνα τέτοιο ἔργο.

'Επίσης ἀπὸ προλαλήσαντας συναδέλφους ρίπτεται τὸ σύνθημα, ὅτι αἱ Διοικήσεις τοῦ Συλλόγου πρέπει νὰ μὴν ἐπιδεικνύουν «σκληρότητα» ἔναντι τῆς Διοικήσεως. Τοῦτο εἶναι ζήτημα στρατηγικῆς καὶ τακτικῆς καὶ θὰ ἤθελα νὰ κάμω εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὡρισμένας συστάσεις εἰς τὴν Διοικ. 'Επιτραπήν.

Καὶ ρίπτεται τώρα τὸ σύνθημα νὰ ἑνωθῆ τὸ Προσωπικὸν ὑπὸ τὴν σκέπην ὡρισμένων συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι ἀπέκτησαν τὴν ἱκανότητα νὰ λέγουν πέντε δέκα λόγια καὶ προπαρασκευασμένοι ἀπὸ χειρογράφου καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην αὐτῶν νὰ «ἑνωθῆ» τὸ Προσωπικόν. Ὄχι κύριοι, τὸ Προσωπικὸν ἔχει συναίσθησιν τῆς πραγματικότητας καὶ τὸ κριτήριο νὰ πραγματοποιήση τὴν ἑνότητα μόνο του, ἐκλέγον ἐκείνους τοὺς ὁποίους κρίνει ἱκανούς.

Ο κ. Κ. ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

κ. Κ. Μελισσαρόπουλος: κ. Συνάδελφοι, δὲν πρόκειται νὰ καταχρασθῶ τῆς ὑπομονῆς σας, ἐζήτησα τὸν λόγον ἐπὶ προσωπικοῦ θέματος. Ὄχι ὅμως μόνον ἐπὶ προσωπικοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ θέματος ἀποκαταστάσεως τοῦ ὅλου μας Σωματείου καὶ τοῦ Συνδικαλισμοῦ. 'Ο κ. Μαυρουδῆς εἶπε πρὸ ὀλίγου ὅτι οἱ Συνδικαλισταὶ ἀναλίσκονται ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τῶν κοινῶν. 'Ολίγα ὅμως λεπτὰ προηγουμένως ὡμίλησε περὶ προσπαθείας τῶν Συνδικαλιστῶν «διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῶν μετοχῶν τους παρὰ τῇ Διοικήσει».

'Η φράσις αὐτή, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι δὲν εἶναι καθόλου κοσμία ἀντιστρατεύεται πλήρως πρὸς τὴν πραγματικότητα καὶ θὰ ἐπιστήσω ἐπ' αὐτοῦ δι' ὀλίγων τὴν προσοχήν σας.

Μήπως ἠθέλησε ὁ κ. Τσουδερὸς νὰ ἀνέλθουν αἱ μετοχαὶ του παρὰ τῇ Διοικήσει, ὅταν τόσον λυσσώδη πόλεμον ἔκανε κατὰ τοῦ Διοικητοῦ 'Ηλιάσκου; Μήπως ἠθέλησα ἐγὼ νὰ ἀνέλθουν αἱ μετοχαί μου παρὰ τῇ Διοικήσει ὅταν ἐκήρυξα τὴν ἀπεργίαν; Καὶ ἐνῷ ὁ Κυριακόπουλος ἐξέδωσε μίαν ἐγκύκλιον καὶ ἐζήτησε νὰ μὴν ἀκολουθήσουν οἱ συνάδελφοι τὴν ἀπεργίαν, ἐντὸς ἡμισείας ὥρας ἐκυκλοφόρησα νέαν ἀνακοίνωσιν τοῦ Συλλόγου καὶ ἔλεγα ὅτι ἐμεῖς ὁπωσδήποτε θὰ ἀπεργήσωμε. Διατὶ ἐλησμονήθησαν οἱ ἀγῶνες καὶ οἱ δυσαρέσκειες τὶς ὁποῖες ἐπροξενήσαμεν ἐμεῖς εἰς τὸν Κυριακόπουλον, ὅστις ἐπὶ δύο μῆνας μᾶς εἶχε κλείσει τὴν πόρταν; Δὲν ὑπεβάλαμεν τὴν παραίτησίν μας, ὅπως ὑπέδειξεν ὁ κ. Τσολάκης, διότι δὲν εἶναι τόσον ἁπλᾶ τὰ πράγματα. 'Η ὑποβολὴ τῆς παραιτήσεως ἑνὸς Συμβουλίου, μὲ τὴν ὅλην διαδικασίαν τῆς ἐπακολουθήσεως ἀρχαιρεσιῶν, μὲ τὰς δαπάνας τὰς ὁποίας ἀπαιτοῦν αἱ ἀρχαιρεσίαι, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἀναστολὴν ἡ ὁποία ἐπέρχεται τῶν ὅλων προσπαθειῶν τοῦ Συλλόγου ἀπὸ μίαν παραίτησιν, δὲν καθιστᾷ καθόλου εὐχερῆ τὴν ὑποβολὴν παραιτήσεων καὶ δι' αὐτὸ δὲν εὐσταθοῦν αἱ κατηγορίαι, ὅτι δὲν ἔχουν τὴν φιλοτιμίαν τὰ Συμβούλια νὰ παραιτοῦνται. Τὴν ἔχουν τὴν φιλοτιμίαν ἀλλὰ ἀναμετροῦν καὶ τὰς ἄλλας δυσκολίας.

'Αντετάχθην λοιπὸν εἰς τὸν Κυριακόπουλον. 'Εὰν κατόπιν μετέβαλα πολιτικήν, ἡ κριτικὴ τῆς μεταβολῆς τακτικῆς, κατὰ τὸ δεύτερον κυρίως ἔτος τῆς θητείας μου, ἐκριτικαρίστηκε κατὰ τὴ περυσινὴν Γεν. Συνέλευσιν καὶ ἑπομένως δὲν ἀποτελεῖ καθόλου θέμα τῆς παρούσης Συνελεύσεως. 'Εὰν ἐγὼ ἀνεφέρθην εἰς τὰ ἐπιτεύγματα, τὰ ὁποῖα ἐπέτυχα, ἦτο διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι ἤθελα νὰ ψέξω τὴν σημερινὴν λογοδοτοῦσαν 'Επιτροπήν, ὅτι ἐνῷ ἔκρινε τὰς ἰδικάς μου ἐπιτεύξεις, βασιζομένας εἰς μίαν πολιτικὴν διπλωματικότητος, ἀνεπαρκεῖς, αὐτή, μὲ τὴν συνέπειαν ἡ ὁποία τὴν διέκρινε καὶ μὲ τὴν πίστιν εἰς μίαν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν πιστεύει, δὲν εἶχεν ἀποτελέσματα. Τὸ θέμα εἶναι τελείως ἄσχετον μὲ τὴν ὕβριν, τὴν φοβεράν, τὴν ὁποίαν ἐξέφερεν ὁ κ. Μαυρουδῆς ὅτι οἱ ἀσχολούμενοι περὶ τὰ Συνδικαλιστικὰ φροντίζουν διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῶν μετοχῶν τους. Δὲν τὸ βλέπω καθόλου αὐτό. 'Απεναντίας οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὰ Συνδικαλιστικὰ ὑφίστανται ζημίας καὶ μόνον ζημίας.

'Αλλὰ πρέπει νὰ εἴμεθα ὀλίγον σκληροὶ εἰς τοὺς ἁμαρτάνοντας. 'Ο κ. Μαυρουδῆς ὅσον καὶ ὁ κ. Χονδρομματίδης ἀντιλαμβάνονται ἰδιορρύθμως τὸν Συνδικαλισμόν, ἐπειδὴ δὲν ἐπέτυχαν προσωπικὰ ρουσφέτια ἐστράφησαν βιαίως ἐναντίον μου καὶ οἱ δύο ἀλλ' ἐστράφησαν μὲ καθυστέρησιν τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους διότι μόνον πέρυσι ἐδικαιοῦντο νὰ κάνουν ἐπίθεσιν ἐναντίον μου καὶ τὴν ἔκανε ὁ κ. Χονδρομματίδης. 'Εφέτος ἡ ὁμιλία του δὲν εἶχε καμμίαν ἔννοιαν.

'Εν σχέσει μὲ ὅσα εἶπεν ὁ κ. Δελένδας σχετικὰ μὲ τὸ Ταμεῖον Συντάξεων, δὲν ἔχει δίκαιον διότι ἀγῶνες ἔγιναν καὶ ἐπὶ τῆς ἰδικῆς μου Δ. Ε. καὶ ἐβοηθήσαμεν εἰς τὴν ψήφισιν τοῦ Νόμου, ἀλλὰ καὶ ἡ σημερινὴ Δ. Ε. ἠγωνίσθη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου.

Συνεπῶς, εἶναι δίκαιον νὰ ἔχη κανεὶς τὰς ἀπόψεις του καὶ νὰ τὰς ἐκθέτη, ἀλλὰ εἶναι πολὺ λυπηρὸν νὰ ἐπικαλῆται ἀνακριβῆ γεγονότα. Νὰ ἐγκαλῆ δηλαδὴ τὰ Συμβούλια ὅτι ἐγκατέλειψαν τὸ θέμα τὸ συνταξιοδοτικόν, τὸ ὁποῖον, τόσον ἡ δική μου 'Επιτροπὴ ὅσον καὶ ἡ παροῦσα, τὸ ἔταξεν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν προσπαθειῶν της.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Τσολάκη, ἐγὼ ὅπως ἐδήλωσα καὶ εἰς τὴν συγκέντρωσιν τοῦ Συλλόγου δὲν ἔχω καμμίαν προσωπικὴν ἀπαίτησιν καὶ εἶμαι πρόθυμος, ἐὰν παρουσιασθῆ ἕνα πρόσωπον τὸ ὁποῖον νὰ συγκεντρώνη τὰς συμπαθείας ὅλων νὰ τὸ ὑποστηρίξω μὲ πᾶσαν δύναμιν.

Ο κ. Μ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ

κ. Μ. Τσουδερός: κ. Συνάδελφοι, καίτοι νομίζω ὅτι ἡ Συνέλευσίς σας ἀπεκόμισε τὴν ἣν ἤξιζε ἐντύπωσιν περὶ τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Μαυρουδῆ, ἐν τούτοις εἶμαι ὑποχρεωμένος πρὸς διάλυσιν τυχὸν ἐσφαλμένων ἐντυπώσεων νὰ εἰπῶ δυὸ λόγια. Δηλαδὴ ὅταν κατηρτίζαμε τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ 1954 ἔχων κι ἐγὼ ἐσφαλμένην ἐντύπωσιν διὰ τὸν κ. Μαυρουδῆ ἀπετάθην εἰς αὐτὸν ὅπως μεθέξη τοῦ Ψηφοδελτίου. 'Ενῷ ἐδέχθη κατ' ἀρχήν, ἦλθε τὴν τελευταίαν στιγμὴν πελιδνὸς καὶ κάτωχρος, ὅπως εἶναι καὶ τώρα, καὶ μοῦ λέγει: Πρὸς Θεοῦ, βγάλε με ἀπὸ τὸ ψηφοδέλτιο διότι ἔχω παιδιὰ κλπ. Εὐχαρίστως, τοῦ λέγω, σέβομαι τὴν οἰκογένειάν σου... καὶ θὰ σὲ σβύσω.

Δὲν μπορεῖ λοιπὸν νὰ ὁμιλῆ περὶ ἐξ ἐπαγγέλματος Συνδικαλιστῶν ὁ κ. Κ. Μαυρουδῆς, ὅταν δὲν δέχεται εἰς ὥρας κρισίμους νὰ προσφέρη τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὰ κοινά. (Χειροκροτήματα).

Ο κ. Γ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

κ. Θεοδώρου: Θὰ ἤθελα νὰ ἐκφράσω τὴν λύπην μου διότι ἠκούσθησαν τέτοιαι ἐκφράσεις αἱ ὁποῖαι καὶ τὸ γόητρον τοῦ Σώματος, ἀλλὰ καὶ συναδέλφους ἀρίστους θίγουν.

'Ελέχθη ὅτι ὑπάρχουν κατ' ἐπάγγελμα συνδικαλισταί. Τὸ νὰ εἶναι κατ' ἐπάγγελμα συνδικαλιστὴς κάποιος τοῦτο σημαίνει ὅτι ζεῖ ἀπὸ τὸν Συνδικαλισμό. Τοὐλάχιστον ἐγὼ δὲν γνωρίζω τέτοιον ἄνθρωπο στὸ Σῶμα μας, ἀντιθέτως γνωρίζω δεκάδα συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἄριστοι ὑπάλληλοι, ἀλλὰ διότι ἠθέλησαν νὰ ἀναμιχθοῦν εἰς τὸν συνδικαλισμὸν εἶναι εἰς τὰν δρόμο σήμερα.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀμοιβὴ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, νὰ ἀκοῦνε αὐτὰ τὰ λόγια εἰς τὴν σημερινὴν Συνέλευσιν.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ: 'Η Συνέλευσις ἐρωτᾶται ἐὰν ἐγκρίνη τὴν λογοδοσίαν τῆς Δ. 'Επιτροπῆς διὰ τὰ πεπραγμένα 1958, ὡς καὶ τὸν ἀπολογισμὸν 1958 καὶ προϋπολογισμὸν 1959.

'Αναγνωσθείσης καὶ τῆς 'Εκθέσεως τῶν 'Ελεγκτῶν ἡ Γεν. Συνέλευσις ἀπαλλάσσει τὴν Δ. 'Επιτροπὴν πάσης εὐθύνης.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 3 ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εἰσερχόμεθα εἰς τὸ θέμα τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ καταστατικοῦ. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Τσουδερός.

κ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ: 'Ως πρὸς τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου τοῦ Καταστατικοῦ κ. Συνάδελφοι, ἔχω νὰ πῶ τὰ ἑξῆς: Δὲν ξέρω βέβαια εἰς τί ἀποβλέπει. 'Επειδὴ τὸ ἄρθρον προβλέπει περὶ ὑπαλλήλων ΕΘΝΙΚΗΣ & ΑΘΗΝΩΝ ἐν τῷ μεταξὺ δὲ ἐπανῆλθεν ὁ τίτλος τῆς Τραπέζης μας καὶ συνεπῶς τὸ ἄρθρον πρέπει κατὰ τοῦτο νὰ διορθωθῆ, ἔχει καλῶς.

'Εὰν ὅμως ἀποβλέπει εἰς ἄλλον σκοπὸν δηλαδὴ τὴν συγχώνευσιν τῶν δύο Συλλόγων ΕΘΝΙΚΗΣ καὶ ΑΘΗΝΩΝ δὲν νομίζω ὅτι εἶναι ἡ κατάλληλος ἐποχή. 'Εὰν σκεφθοῦμε μόνον ὅτι διὰ τῆς συγχωνεύσεως τῶν δύο Συλλόγων τώρα, ἀπεμπολοῦμε αὐτομάτως τὸ Συλλογικόν μας αἴτημα περὶ ἐπανεντάξεως εἶμαι τῆς γνώμης ὅτι θὰ συμφωνήσητε ὅλοι ὅτι δὲν πρέπει νὰ ψηφισθῆ ἡ τροποποίησις τοῦ Καταστατικοῦ—ἢ τοὐλάχιστον νὰ τεθοῦν φραγμοί. Διότι—ἂς μὴ γελιώμαστε—ἐδῶ ἦλθεν ἕνας 'Υποδιευθυντὴς εἰς τὴν Δ)νσιν τοῦ Διοικητικοῦ καὶ λίγο πολὺ ἐπηρεάζει τὰς ἀποφάσεις τῆς ὅλης Δ)νσεως τοῦ Διοικητικοῦ. Σκεφθῆτε ἐὰν εἰσάγωμεν εἰςτὸν Σύλλογόν μας ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης ΑΘΗΝΩΝ χωρὶς φραγμούς. Εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ περιέλθη καὶ ὁ Σύλλογος εἰς ἐκείνους.

Συμφωνῶ ὡς πρὸς τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου νὰ ἀπαλειφθῆ τὸ καὶ ΑΘΗΝΩΝ. Κατὰ τὰ ἄλλα νομίζω ὅτι πρέπει νὰ μείνη τὸ ἄρθρον ὡς ἔχει. Τοὐλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος.

κ. ΚΑΤΣΙΑΜΠΑΣ: κ. Συνάδελφοι, ἡ τροποποίησις διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν διατάξεων ὡρισμένων προτάσεων τοῦ ἄρθρου 3 καταλήγει εἰς τὸ ἑξῆς: «Εἰσάγονται εἰς τὸν Σύλλογον τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν καὶ ἀκόμη καὶ οἱ Κλητῆρες».

'Επειδὴ ἐγὼ καὶ εἰς τὸ παρελθὸν εἶχα τὴν γνώμην ὅτι εἶναι ἐπιθυμητὴ ἡ συνεργασία μὲ τὸν Σύλλογον τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν νὰ λυθοῦν προηγουμένως τὰ ζητήματα τὰ χωρίζοντα τοὺς δύο Συλλόγους. Νομίζω ὅτι ἡ μέλλουσα νὰ ἐκλεγῆ Δ.Ε. πρέπει νὰ μελετήση πρῶτον καλῶς τὸ θέμα τῶν περιουσιακῶν στοιχείων τῶν δύο Συλλόγων. Δεύτερον νὰ ἐξετάση ἂν ὁ Σύλλογος τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν εἶναι σύμφωνος ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐπανεντάξεως τοῦ προσωπικοῦ καὶ νὰ ἔχη τὴν σύμφωνον γνώμην του. Τρίτον νὰ λάβη τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ Συλλόγου τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν ὅτι θὰ ἀπόσχη πάσης προσπαθείας διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ τίτλου τῆς Τραπέζης. Διότι ὁ Σύλλογος τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν, ὅπως εἶναι γνωστόν, ἔχει κάνει μίαν προσφυγὴ καὶ ζητάει ὁ τίτλος ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ποὺ ἔχομε σήμερον, νὰ μεταβληθῆ καὶ νὰ γίνη ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΘΗΝΩΝ.

'Εφ' ὅσον ὁ Σύλλογος τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν παράσχη αὐτὰς τὰς διαβεβαιώσεις, ὅτι εἶναι σύμφωνος διὰ τὴν ἐπανένταξιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τραπεζῶν καὶ ὅτι εἶναι σύμφωνος εἰς τὸν τίτλον τῆς Τραπέζης τὸν σημερινὸν ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ συσταθῆ μία 'Επιτροπὴ εἴτε ἐκ τῶν δύο Συλλόγων ἢ καὶ ἐξ ὅλων τῶν παρατάξεων καὶ τῶν δύο Συλλόγων, ἡ ὁποία νὰ μελετήση τὸ θέμα τῆς συγχωνεύσεως καὶ νὰ ὑποβάλη τὰς ἀπόψεις της εἰς μίαν ἔκτακτον Γ. Συνέλευσιν ἡ ὁποία νὰ συγκληθῆ ἐπὶ τούτῳ ἢ εἰς τὴν τακτικὴν τοῦ ἑπομένου ἔτους. Ἄλλως νομίζω ὅτι διακινδυνεύομεν πολλὰ ζητήματα.

Αὐτὸ τὸ ὑποβάλλω ὡς μίαν πρότασιν εἰς τὴν Συνέλευσίν μας.

κ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ: 'Υπεβλήθη καμμία πρότασις ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου τῆς τέως 'Αθηνῶν νὰ συγχωνευθοῦν εἰς τὸν ἡμέτερον Σύλλογον;

κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ: Πρότασις δὲν ὑπάρχει οὔτε ἀπὸ μέρους μας, οὔτε ἀπὸ μέρους τους.

κ. Σ. ΔΙΛΙΝΤΑΣ: Μπορῶ νὰ δώσω μίαν ἐξήγησιν; 'Η τροποποίησις τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ οὐδόλως ὁμιλεῖ περὶ συγχωνεύσεως τῶν Συλλόγων. Τὸ ἄρθρον λέγει τὰ ἑξῆς:

('Αναγιγνώσκει τὴν προτεινομένην τροποποίησιν ὡς ἀναγράφεται εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς «Τραπεζιτικῆς»).

Δηλαδὴ ὄχι μόνον δὲν ὁμιλεῖ περὶ συγχωνεύσεως τῶν Συλλόγων ἀλλ' ἀναγνωρίζει τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἑτέρου Συλλόγου καὶ μάλιστα ἐὰν πρόσωπον ἐκ τοῦ ἑτέρου Συλλόγου θελήση νὰ παρεισφρύση εἰς ἡμᾶς καὶ δὲν διαγραφῆ καὶ δὲν ἐγκριθῆ ἡ εἴσοδός του εἰς τὸν Σύλλογόν μας ἀπὸ τὸ Δ.Σ. δὲν μπορεῖ νὰ γίνη μέλος.

κ. ΚΑΤΣΙΑΜΠΑΣ: Κύριοι, θέτω ὑπ' ὄψιν τῆς Συνελεύσεως καὶ τῆς Δ.Ε. τὴν ἑξῆς πρότασιν:

'Η μέλλουσα νὰ ἐκλεγῆ Δ. Ε. ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ Σύλλογος τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν θὰ συμφωνήση εἰς τὴν ἐπανένταξιν τοῦ προσωπικοῦ καὶ θὰ ἀπόσχη πάσης ἐνεργείας διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ τίτλου τῆς Τραπέζης νὰ μεριμνήση διὰ τὴν συγκρότησιν κοινῆς 'Επιτροπῆς εἴτε ἐκ μέρους τῶν δύο Συλλόγων εἴτε ἐξ ὅλων τῶν συνδικαλιστικῶν ἀποχρώσεων καὶ τῶν δύο Συλλόγων ἡ ὁποία νὰ μελετήση τὸ θέμα τῆς συγχωνεύσεως τῶν Συλλόγων καὶ νὰ εἰσηγηθῆ σχετικῶς εἰς μίαν ἔκτακτον Συνέλευσιν ἢ τὴν τακτικὴν μετὰ ἕνα ἔτος.

κ. Κ. ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Νομίζω ὅτι θὰ ἀποτελέσωμεν μίαν καλὴν ἀπαρχὴν τῆς ἑνότητος τοῦ Συλλόγου μας ἐὰν παρακαλέσωμεν τὴν Δ.Ε. καὶ ἡ Δ.Ε. ἐγκρίνη νὰ ἀποσύρη αὐτὴν τὴν πρότασιν. Κατὰ τὴν γνώμην μου διὰ τὸν ἑξῆς λόγον:

Τὰ ζητήματα τοῦ Καταστατικοῦ εἶναι λεπτότατα Εἴχαμε καθιερώσει πέρυσι τὴν μεταβολὴν τοῦ Καταστατικοῦ νὰ τὴν κάνωμεν τῇ συνεργασίᾳ ὅλων ὅσοι θέλουν νὰ προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὰ Συλλογικά. 'Απὸ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς νομίζω δὲν ἔπρεπε νὰ ἀποστῆ ἡ σημερινὴ Διοικητικὴ 'Επιτροπὴ καὶ νὰ ἀποφασίση μίαν μεταβολὴν τοῦ Καταστατικοῦ, κατὰ κάποιον τρόπον ἐξ ἀπήνης. Ἔπρεπε πάλιν νὰ ἀκολουθηθῆ ἡ καθιερωθεῖσα διαδικασία, τῆς προσκλήσεως ὅσων κατὰ καιροὺς ἀνεμίχθησαν εἰς τὰ Συλλογικά, ὥστε νὰ γίνη μία ἐξονυχιστικὴ ἐξέτασις τοῦ θέματος. 'Ομολογῶ ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἶμαι ἀνέτοιμος νὰ ἔχω γνώμην ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν.

'Απέκλεια ἐγὼ τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν διότι ἔχω τὴν γνώμην ὅτι δὲν πρέπει νὰ εἶναι μαζὺ εἰς τὸν Σύλλογον. Ἔχει διαφορετικὴν νοοτροπίαν τὸ βοηθητικὸ προσωπικό.

'Εν πάση περιπτώσει πέρυσι ἐκρίθη ὅτι εἶναι ἀνώριμον τὸ πρᾶγμα. Λοιπὸν φοβοῦμαι ὅτι ἀκόμα ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἀνώριμον, κυρίως ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ὅτι δὲν εἴμεθα ἕτοιμοι καὶ μελετημένοι διότι τὰ πράγματα εἶναι πολύπλοκα. 'Εὰν ὑποθέσωμεν ὅτι διαλύεται ὁ Σύλλογος ΑΘΗΝΩΝ καὶ ἔρχονται τὰ μέλη του εἰς τὸν ἰδικόν μας, ἐπέρχεται αὐτὸ ποὺ ὑπηνίχθη κάποιος. 'Ενοῦται ἕνας Σύλλογος μὲ περιουσίαν καὶ ἕνας Σύλλογος χωρὶς περιουσίαν...

'Εφ' ὅσον ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἑνότητα καὶ τσακωνόμαστε μεταξύ μας θὰ ἔλθη μία συμπαγὴς μάζα νέων μελῶν ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ καταλάβη τὴν ἀρχὴν καὶ αὐτὸ θὰ εἶναι ἐπὶ βλάβη. Δὲν λέγω ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνη ἡ ἕνωση, ἁπλῶς κάνω ἔκκλησιν πρὸς τὴν Δ.Ε. νὰ ἀποσύρη τὴν πρότασιν.

Η ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ: Θὰ δευτερολογήση ἡ Δ. 'Επιτροπή. Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Κέης.

Ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΕΗΣ

Κύριοι συνάδελφοι,

Κατόπιν ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Διοικητικῆς 'Επιτροπῆς, θὰ ἀπαντήσω εἰς τοὺς ὁμιλητὰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔκριναν τὸ ἔργον μας εἰς τὸν τομέα προβολῆς καὶ χειρισμοῦ τῶν ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων, ὡς 'Επιμελητὴς 'Επαγγελματικῶν Συμφερόντων.

Πρὶν ἀναφερθῶ κατὰ σειρὰν εἰς τοὺς ὁμιλητὰς ἐπιτρέψατέ μου νὰ ἀπαντήσω εἰς ἕνα τελευταῖον ἐξ αὐτῶν. Εἰς τὸν κ. Βλάσσην, ὁ ὁποῖος παρὰ τὴν σύστασιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Συνελεύσεως ἔθιξε ζητήματα προσωπικά. Ἴσως ὁ κ. Βλάσσης νὰ εἶναι παρὼν διὰ νὰ λάβη τὴν ἀπάντησιν, ἐὰν ὄχι θὰ ἔχη τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὴν διαβάση εἰς τὴν Τραπεζιτικήν.

'Εκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον μᾶς προξενεῖ ἐντύπωσιν ἐκ τῶν ὅσων ἐλέχθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Βλάσση εἶναι ἡ ὑπάρχουσα ἐντὸς αὐτῶν μεγάλη ἀντίφασις.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου του καθὼς καὶ εἰς τὸ τέλος συνέχαιρε τὴν Διοικητικὴν 'Επιτροπὴν διὰ τὸ ἐπιτελεσθὲν ὑπ' αὐτῆς ἔργον.

'Εκ παραλλήλου ἔψεγε δύο ἀπεσπασμένα μέλη αὐτῆς εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συλλόγου καὶ χειριζόμενα ὑπευθύνως τὰ ἐπαγγελματικὰ ζητήματα—τὸν Γεν. Γραμματέα κ. Μαυρουλίδην καὶ τὸν ὑποφαινόμενον 'Επιμελητὴν 'Επαγγ. Συμφερόντων—ὅτι δὲν ἐτήρησαν τὴν πρέπουσαν τακτική. Καὶ ἐρωτῶ τοὺς παρευρισκομένους, πῶς ἐξηγεῖται ἕνα Συμβούλιον νὰ ἔχη ἀξιέπαινα ἀποτελέσματα ἄξια συγχαρητηρίων, ὅταν τὰ δύο ἐκ τῶν τριῶν μελῶν, τῶν ὑπευθύνως χειριζομένων τὰ ζητήματα τοῦ Συλλόγου ἐτήρουν τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Βλάσση ἀναφερθεῖσαν τακτικήν;

'Η Διοικητικὴ 'Επιτροπὴ ἦτο ἀλληλέγγυος μὲ μᾶς ὥστε ὅσα μᾶς ἐκατηγόρησεν ὁ κ. Βλάσσης, ἀπευθύνονται εἰς ὅλην τὴν Διοικητικὴν 'Επιτροπήν.

Μετὰ τὴν μικρὰν αὐτὴν εἰσαγωγὴν ἀπαντῶ εἰς τοὺς ὁμιλητὰς κατὰ τὴν σειρὰν ὁμιλίας ἑνὸς ἑκάστου.

'Ο κ. Τσουδερὸς ἐτοποθέτησε τὴν κριτικήν του, κοσμημένην μὲ μερικὰς συναισθηματικὰς ἐξάρσεις, εἰς σφαίρας ὑψηλῆς συνδικαλιστικῆς πολιτικῆς. Τὰ ἐπαγγελματικὰ ζητήματα τὰ διῆλθεν ἀκροθιγῶς, ἴσως ἀπὸ συνήθειαν, ἴσως ἀπὸ ἄγνοιαν. 'Οτιδήποτε ὅμως καὶ ἐὰν συμβαίνει τὸν εὐχαριστῶ ποὺ μὲ ἀπαλλάσσει τοῦ κόπου νὰ τοῦ ἀπαντήσω.

'Ο κ. Μελισσαρόπουλος ἀνεγνώρισε κατ' ἀρχὴν ὅτι μᾶς χαρακτηρίζει θέλησις καὶ ἐπιμονή. Δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσωμεν. Εἰς τὴν παρατήρησίν του ὅμως, ὅτι εἴμεθα καλοὶ διὰ ρόλους δευτεραγωνιστοῦ καὶ ὄχι πρωταγωνιστοῦ ἂς μᾶς ἐπιτρέψη νὰ ἔχωμεν ὡρισμένας ἀντιρρήσεις. Πολλὲς φορὲς ἔχει παρατηρηθῆ ὅτι εἰς ὡρισμένα ἔργα ποὺ ὁ πρωταγωνιστὴς κακῶς ἐπελέγη διὰ τὸν ρόλον ποὺ τοῦ ἀνέθεσαν νὰ ἑρμηνεύση, ἀποτυγχάνουν καὶ κρατῶνται εἰς τὴν σκηνὴν χάρις εἰς τὰς δυνατότητας τῶν δευτεραγωνιστῶν.

Κάτι παρόμοιο ἴσως νὰ συνέβη εἰς τὸ ὑπὸ τὸν κ. Μελισσαρόπουλον Συμβούλιον. 'Η συνέλευσις τοῦ 1958 καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἔκριναν.

'Επίσης ὁ κ. Μελισσαρόπουλος μᾶς ἐκατηγόρησεν ὅτι στερούμεθα πολιτικότητος. Αὐτὸ εἶναι ἀπαράδεκτον. Καὶ εἶναι ἀπαράδεκτον διότι ὁσάκις τὸ ἀπῄτησαν αἱ περιστάσεις ἐχρησιμοποιήσαμε καὶ τὸ ὅπλο τῆς ἀπεργίας εἰς τὰ κόκκινα πεδία τῶν μαχῶν καὶ τὴν διπλωματίαν εἰς τὸ πράσινο τραπέζι της. Διὰ τὸ μόνον τὸ ὁ-

ποῖον μπορεῖ νὰ μᾶς κατηγορήση, εἶναι ὅτι δὲν ἐχρησιμοποιήσαμε διὰ τὴν προβολὴν καὶ ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων μας τὴν «μυστικὴν διπλωματίαν» τῆς ὁποίας ἔνθερμος ὀπαδός της ἦτο ὁ κ. Μελισσαρόπουλος.

Διπλωματία τύπου Μέττερνιχ δὲν ἐταίριαζε οὔτε εἰς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν μας ἀλλ' οὔτε καὶ εἰς ὅλην γενικῶς τὴν πολιτείαν μας.

Ὁ κ. Μελισσαρόπουλος ἀνέφερε σὲ ἀντιπαραβολὴ τῶν ἐπιτευγμάτων μας τὰ ἐπιτελεσθέντα ἐπὶ ἰδικῆς του Προεδρίας. Δὲν θὰ ἐπεκταθῶ εἰς τὴν σύγκρισιν σεβόμενος τὴν κούρασιν τῆς Συνελεύσεως.

Ἀλλ' ἐρωτῶ τὸν κ. Μελισσαρόπουλον: Ἀνέφερε σήμερον, ἀνέφερεν καὶ πέρυσι εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ὡς ἐπίτευγμα τὸν ὑπὸ τῆς Τραπέζης διοργανωθέντα διαγωνισμὸν γλωσσομαθῶν διὰ τὴν χορήγησιν σχετικοῦ ἐπιδόματος. Καὶ μᾶς κατηγορεῖ ὅτι τὸ ἐγκαταλείψαμε. Ἐπ' αὐτοῦ δὲν ἔχω παρὰ νὰ συμφωνήσω. Πράγματι δὲν ἐφροντίσαμε διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ ἐπιδόματος ξένης γλώσσης εἰς τοὺς ἐπιτυχόντας τοῦ διαγωνισμοῦ. Καὶ δὲν ἐφροντίσαμεν, ὄχι διότι εἴμεθα ἀντίθετοι πρὸς τὸ ζήτημα αὐτό, ἀλλὰ διότι ὁ διαγωνισμὸς εἶχε γίνει μόνον εἰς τὸ Κέντρον ἐνῶ εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας ὑπηρετοῦν συνάδελφοι, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν ἀπταίστως ξένας γλώσσας μὴ διαγωνισθέντες, ὁπότε δὲν θὰ ἐλάμβανον τὸ χορηγηθησόμενον ἐπίδομα.

Τοῦτο ἐτέθη ὑπ' ὄψιν τῆς Δ)σεως Προσωπικοῦ. Ἡ δὲ ἀπάντησις ἦτο ὅτι ὁ διαγωνισμὸς θὰ ἐγενικεύετο, ὥστε νὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτὸν καὶ οἱ εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ Ὑποκαταστήματα ὑπηρετοῦντες συνάδελφοι.

Ἀντ' αὐτοῦ ὅμως, ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ ν' ἀναφέρω, ἐθέσαμεν εἰς τὴν Διοίκησιν αἰτήματα βασικὰ τὰ ὁποῖα, οὔτε πλατωνικῶς ἐτέθησαν, κατὰ τὴν διετίαν καθ' ἣν ὁ κ. Μελισσαρόπουλος εἶχε τὸ προεδρικὸν ἀξίωμα.

Ἓν ἐξ αὐτῶν εἶναι ἡ ἔνταξις. Εἰς τὴν δημοσιευθεῖσαν ἔκθεσιν πεπραγμένων ἀναφέρεται λεπτομερῶς ὁ τρόπος ὑποβολῆς του, καθὼς καὶ ἡ ἐξέλιξίς του.

Ὅλοι γνωρίζετε τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι ἐπιβάλλουν τὴν ἐπίλυσίν του, καθὼς καὶ ὅλοι εἶναι σύμφωνοι μὲ τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον τὸ ἐτοποθέτησεν ἡ Δ.Ε. Θέμα τὸ ὁποῖον εἶχε ἐγκαταλειφθῆ ἐπὶ δύο συνεχῆ ἔτη διὰ νὰ ἐπανέλθη εἰς τὸ προσκήνιον τὸν τρίτον χρόνον, φυσικὸν ἦτο νὰ ἀντιμετωπίση ἔντονον ἄρνησιν καὶ δυσκολίας μεγαλυτέρας διὰ τὴν πραγματοποίησίν του. Ἡ πάροδος τοῦ χρόνου εἶχεν ἀμβλύνει τὴν ἐπιτακτικότητα τοῦ αἰτήματος.

Παρ' ὅλα ταῦτα, ὑπερηφάνως ἀναφέρομεν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, καθὼς καὶ εἰς τὸ σύνολον τοῦ Προσωπικοῦ, ὅτι τὸ θέμα τῆς ἐντάξεως τὸ ἐτοποθετήσαμεν εἰς τὴν ὀρθήν του βάσιν καὶ τὸ γεγονός, ὅτι τοῦτο συζητεῖται σήμερον ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς τῆς Δ)σεως Προσωπικοῦ εἰδικῶς πρὸς τοῦτο συσταθείσης, ἀποτελεῖ μεγάλην πρόοδον καὶ δὲν ἀπομένει παρὰ ἡ ἐντὸς τοῦ ἀπαιτουμένου λογικοῦ χρονικοῦ διαστήματος πραγματοποίησίς του.

Τὸ θέμα τοῦτο ἀνέφερεν, ὡς καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν εἶπα, ἀκροθιγῶς καὶ ὁ κ. Τσουδερὸς τὸ μόνον ἐξ ἄλλου ἐπαγγελματικὸν ζήτημα τὸ ὁποῖον ἔθιξε. Καὶ εἶπεν, ὅτι εὐτυχῶς, ποὺ ἡ Διοίκησις μᾶς ἐπρόλαβε συσχετίσασα τὸ θέμα τῆς ἐντάξεως μὲ τὴν τροποποίησιν τοῦ Ὀργανισμοῦ διότι ἔνταξις μὲ τὸν ἰσχύοντα ὀργανισμὸν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνη. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον μάλιστα ἀπέσπασε διὰ μίαν εἰσέτι φορὰ ἡ Διοίκησις τὰ συγχαρητήρια τοῦ κ. Τσουδεροῦ.

Ἐπ' αὐτοῦ παρατηροῦμεν, ὅτι πάντοτε τὸ θέμα τοῦ Ὀργανισμοῦ ἦτο συνταυτισμένον μὲ τὸ θέμα τῆς ἐντάξεως ἀλλὰ εἰδικὰ τὸ δεύτερον δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ καὶ μόνον του διότι τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ Ὀργανισμοῦ περὶ ἱεραρχίας βάσει τοῦ ὁποίου θὰ γίνῃ ἡ ἔνταξις δὲν χρήζει τροποποιήσεως.

Ἐπιβάλλεται ἡ τροποποίησις τοῦ Ὀργανισμοῦ, μᾶλλον ἡ ριζικὴ διαμόρφωσίς του εἰς τὰ ὑπόλοιπα 31 ἄρθρα καὶ ὄχι εἰς τὸ ἄρθρον περὶ ἱεραρχίας.

Ἂς μᾶς ἐπιτρέψη λοιπὸν ὁ κ. Τσουδερὸς νὰ ἔχωμεν τὴν γνώμην ὅτι ὀρθῶς ἐθέσαμεν τὴν ἔνταξιν.

Ἐπίσης ὁ κ. Μελισσαρόπουλος μᾶς ἐκατηγόρησεν ὅτι ἐγκαταλείψαμε τὸ αἴτημα τῆς ἐξισώσεως μὲ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐπ' αὐτοῦ θὰ ἤθελα μίαν διευκρίνισιν ἀπὸ τὸν κ. Μελισσαρόπουλον. Τὸν παρακαλῶ νὰ ἔλθη εἰς τὸ μικρόφωνο, καὶ νὰ γνωρίσῃ εἰς ἡμᾶς, καθὼς καὶ εἰς τὴν Γεν. Συνέλευσιν, πῶς θὰ ἔθετε τὸ θέμα τῆς ἐξισώσεως μὲ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐὰν ἦτο Πρόεδρος.

κ. ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ἐπειδὴ θὰ φωνάξω δυνατὰ δὲν χρειάζεται νὰ ἔρθω στὸ μικρόφωνο. Τὴν ἐξίσωσιν τὴν ἐξέθεσα στὸν κ. Κυριακόπουλον καὶ εἶπε, μάλιστα. Παίρνετε 30% λιγώτερο ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ θὰ σᾶς δώσω ἀπὸ 10% κάθε χρόνο. Αὐτὸ εἶχε πῆ ὁ κ. Κυριακόπουλος. Καὶ δὲν τὸ εἶπε μόνον σὲ μᾶς ἐνώπιον τοῦ κ. Παρασκευοπούλου. Ἀλλὰ τὸ εἶπε καὶ εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων. Καὶ εἶπεν εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων ὅτι, πρῶτα τὸ προσωπικόν, οἱ συνταξιοῦχοι, καὶ ὕστερα οἱ Μέτοχοι. Αὐτὸ τὸ εἶπεν ὅταν δὲν ἔδωσε μέρισμα εἰς τοὺς Μετόχους, κατὰ τὴν Συνέλευσιν τοῦ 1957.

Κατὰ τὴν Συνέλευσιν τοῦ 1958 ὁπότε εἶχε τεθῆ τὸ θέμα, ἔπρεπε νὰ τοῦ πῆτε: Κύριε Κυριακόπουλε πέρυσι εἴπατε ὅτι πρῶτα οἱ ἐργαζόμενοι καὶ ὕστερα οἱ Μέτοχοι. Τώρα δίδετε μέρισμα στοὺς Μετόχους. Δῶστε, λοιπόν, πρῶτα τὸ 10% ποὺ χρωστᾶτε καὶ τὸ παραδεχθήκατε στοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὕστερα προχωρῆστε εἰς τοὺς Μετόχους. Δὲν τὸ εἴπατε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ γι' αὐτὸ σᾶς λέγω ὅτι δὲν διαχειρίσθητε καλῶς τὰ θέματα. Ὄχι διότι λέγω ὅτι δὲν διεχειρίσθητε καδὲν τὰ καταφέρατε. Εἶναι φυσικὸν νὰ μὴ τὰ καταφέρετε τόσον καλὰ ὅσον ἐγὼ ποὺ ἔχω 40 χρόνια περισσότερο ἀπὸ σᾶς. Μετὰ 40 χρόνια θὰ εἶστε καὶ ἐσεῖς διδάσκαλοι.

κ. Γ. ΚΕΗΣ: Εὐχαριστῶ τὸν κ. Μελισσαρόπουλον διὰ τὴν διευκρίνισιν ἐκ τῆς ὁποίας προκύπτει σαφῶς, ὅτι δὲν ἐγκαταλείψαμε τὸ θέμα τῆς ἐξισώσεως ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπερκαλύψαμεν. Διότι ἐνῶ ἔπρεπε νὰ ζητήσωμεν αὔξησιν 10% διὰ τὸ ἔτος 1958 ἐζητήσαμεν αὔξησιν 30% ὄχι διὰ νὰ ἐξισωθῶμεν μὲ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ λόγῳ τῆς ὑπαρχούσης ἀνάγκης αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν ἐκ τῆς ἀνόδου τοῦ Τιμαρίθμου. Ἐκ τῶν ὅσων θὰ ἀναφέρω κατωτέρω θὰ ἐξαχθῆ ὅτι οὔτε τὴν ἐξίσωσιν μὲ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐγκαταλείψαμε οὔτε καὶ τὴν Γενικὴν αὔξησιν. Εἰς τὸ σχετικὸν μὲ τὴν ἐξομοίωσιν σημεῖον εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐπεκταθῶ πρὸς κατατοπισμὸν τῆς Γ. Σ. Ἐκ τῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα ἔχομεν εἰς χεῖρας μας προκύπτει ὅτι διαφορὰ μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν Ὑπαλήλων τῆς Τ. Ε. εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Δοκίμου εἶναι περίπου 3% διὰ τὴν ἀκρίβειαν μάλιστα 3,70% καὶ ἀνέρχεται εἰς 33% διὰ τὸν Τμημ. Α΄ μὲ προσαύξησιν. Μέσος ὅρος τῆς διαφορᾶς 17,10%. Ἐὰν προσθέσωμεν καὶ τὸ 5% ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιβαρυνόμεθα ἐμεῖς καὶ ὄχι οἱ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος ἡ διαφορὰ ἀνέρχεται εἰς 22%. Ὑπόλοιπον, ποσοστόν, 8%, τὸ ὁποῖον καλύπτεται διὰ τῶν χορηγουμένων προσαυξήσεων ὑπὸ τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ὑπολογιστοῦ, ἀντιστοίχου βαθμοῦ Ὑπολ. Α΄ τῆς Ἐθνικῆς, ἡ ὁποία ἀνέρχεται εἰς ποσοστὸν 15% ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ μισθοῦ. Ἐνῶ ἀντιθέτως εἰς τοὺς ὑπαλήλους τῆς Ἐθνικῆς χορηγοῦνται τὰ σταθερὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα καθώρισεν ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ.

Συνεχίζω μὲ τὰς προσαυξήσεις. Εἰς τὸν βαθμὸν τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος τὸν ἀντίστοιχον μὲ τὸν ἰδικόν μας Λογιστὴν Β΄. αὔτη εἶναι 20% μετὰ διετίαν καὶ ὄχι μετὰ τριετίαν, ὁμοίως καταβάλλεται μετὰ διετίαν καὶ εἰς τοὺς ἀπὸ τοῦ Λογιστοῦ Α΄ καὶ ἄνω βαθμοὺς ἐκ 15% καὶ ὄχι 10%.

Ἡμεῖς αἰτοῦντες τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἀναφορικῶς μὲ τὰς προσαυξήσεις, καλύπτομεν ἓν μέρος τῆς διαφορᾶς αὐτῆς. Ἄλλη αἰτία τῆς ὑπαρχούσης διαφορᾶς αἱ ἐνσωματωμέναι αὐξήσεις αἱ χορηγηθεῖσαι κατόπιν Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων. Ἐζητήσαμεν καὶ ἐπετύχαμεν τὴν ἐνσωμάτωσιν τῶν αὐξήσεων. Οὕτω ἐκάναμεν ἓν ἀκόμη μικρὸν βῆμα πρὸς τὴν ἐξίσωσιν.

κ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ: Ἡ ἐνσωμάτωσις ἀφορᾷ τοὺς ἐκ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν προερχομένους.

κ. ΚΕΗΣ: Ὥστε θὰ θέλατε κ. Τσουδερὲ νὰ ἐγκαταλείψωμε τὸ αἴτημα αὐτὸ διότι θὰ ὠφεληθοῦν καὶ οἱ ἐκ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν προερχόμενοι; Πῶς τὸ ἐννοεῖτε; Οἱ ἐκ τῆς Ἐθνικῆς δὲν ἔχουν προσαυξήσεις; Ἢ μήπως ὑπάρχει κανένα ἄρθρο τοῦ Ὀργανισμοῦ τὸ ὁποῖον ἀπαγορεύει τὴν χορήγησιν προσαυξήσεων εἰς τοὺς ἐκ τῆς Ἐθνικῆς προερχομένους ὑπαλλήλους;

κ. ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ἐπιτρέπετε νὰ σᾶς πῶ. Ἐλπίζω ὅτι δὲν θὰ γράψετε ὅτι ἡ διαφορὰ δὲν εἶναι 30% ἀλλὰ εἶναι 22%. Νὰ μὴ γραφῇ αὐτὸ παρακαλῶ, νὰ μείνῃ ὁ κόσμος μὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ διαφορὰ εἶναι 30%.

κ. ΚΕΗΣ: Ὄχι, θὰ τὸ γράψωμε κ. Μελισσαρόπουλε. Δὲν εἶναι ψευδές. Δὲν ἐσταμάτησα εἰς τὸ 22%. Ἀμέσως θὰ ἀποδείξω ὅτι αἱ διαφοραί, αἱ ὁποῖαι ὑπάρχουν ἀκόμη, καλύπτουν ποσοστὸν ἴσως καὶ μεγαλύτερον τοῦ 8%. Λοιπόν, ἡ διαφορὰ εἶπα ἔγκειται εἰς τὰς προσαυξήσεις, εἰς τὴν ἐνσωμάτωσιν τῶν αὐξήσεων διὰ τοὺς μεγάλους βαθμούς. Ἐπὶ πλέον εἰς τὰ ηὐξημένα ἐπιδόματα πολυετίας — λόγῳ τοῦ ὅτι ἀναγνωρίζεται ἡ προϋπηρεσία— εἰς τὴν χορηγουμένην παιδικὴν μέριμναν, εἰς τὰ ἐπιδόματα βαθμοῦ. Καὶ ἀναφέρω ὅτι τὸ ἐπίδομα βαθμοῦ εἰς τὸν Λογιστὴν Α εἶναι 550 δρχ., 800 διὰ τὸν Τμημ. Β΄ καὶ 1.150 διὰ τὸν Α. ἐπιδόματα τὰ ὁποῖα δὲν χορηγοῦνται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν. Ἀντ' αὐτῶν ἐξακολουθοῦν νὰ χορηγοῦνται τὰ γνωστὰ φακελλάκια μὲ τὸ ἄγνωστον περιεχόμενον.

Ἐάν, κύριοι συνάδελφοι, ἐπιτευχθῇ ἡ τροποποίησις τοῦ Ὀργανισμοῦ καθ' ὃν τρόπον τὴν αἰτούμεθα καὶ ἀναγνωρισθῇ ἡ προϋπηρεσία διὰ τὸ ἐπίδομα πολυετίας — ἡ παιδικὴ μέριμνα—τὰ ἐπιδόματα βαθμοῦ καθὼς καὶ ὅλα ὅσα ἰσχύουν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, προώθησις τῶν πτυχιούχων, ηὐξημένα ταμιακὰ ἐπιδόματα καὶ ἐπιδόματα χειριστῶν Λογ)κῶν μηχανῶν, ἐπίδομα ἀνθυγιεινῆς ἐργασίας, τότε καλύπτομεν τὴν διαφορὰν καὶ ἔτι περισσότερον ὁπότε ὁ κ. Μελισσαρόπουλος δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς κατηγορῇ ὅτι ἐγκαταλείψαμε τὸ αἴτημα τῆς ἐξομοιώσεως.

κ. ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δὲν σᾶς κατηγόρησα ὅτι τὸ ἐγκαταλείψατε ἀλλὰ διότι δὲν ἀξιοποιήσατε αὐτὴν τὴν ἀναγνώρισιν σᾶς κατηγόρησα.

κ. ΚΕΗΣ: Μὲ συγχωρεῖτε ἀλλὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἔτσι ἄκουσα καὶ ἂς μοῦ ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Μελισσαρόπουλος νὰ παρατηρήσω ὅτι ἔρριψεν τὸ θέμα τῆς ἐξομοιώσεως εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν μᾶλλον διὰ νὰ δημιουργήσῃ ἐντυπώσεις παρὰ διὰ νὰ φέρῃ κάποιο ἀποτέλεσμα.

Ἀπαντῶ εἰς τὸν κ. Παππᾶν. Ὁ κ. Παππᾶς ἀνεφέρθη καὶ εἶπεν ὅτι τὸ βοηθητικὸν προσωπικὸν ἐπέλυσε διὰ τῆς τακτικῆς του πολλὰ ζητήματά του, ἐνῶ ἐμεῖς ἀντιθέτως δὲν ἐπετύχομεν τίποτα.

Ἐὰν ἐννοεῖ ὁ κ. Παππᾶς ὡς ἐπίλυσιν αἰτήματος τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ἐκείνην τὴν ἀμφίβολον χορήγησιν, κατὰ παράβασιν τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἐκ 200 δρ. εἰς τοὺς στασίμους λόγῳ πολλῶν προσαυξήσεων δηλαδὴ τοὺς κλητῆρας Α καὶ Εἰσπράκτορας Α ἐκ τῆς Ἐθνικῆς προερχομένους, οἱ ὁποῖοι εἶχον προσαυξησιν ἄνω τοῦ 60%, ἐμεῖς δὲν τὸ θεωροῦμεν ὡς ἐπίτευγμα ἄξιον λόγου καὶ μάλιστα νὰ συζητῆται ὅταν γνωρίζομεν πολὺ καλῶς, ποῖον ἦτο τὸ ἀντάλλαγμα αὐτῆς τῆς χορηγήσεως.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ σύνολον τῶν συναδέλφων δὲν θὰ ἤθελε οὐδέποτε ὁ Σύλλογος νὰ ἐπιτύχῃ δι' ἓν μικρὸν μέρος αὐτοῦ μίαν πενιχρὰν ἐνίσχυσιν ὡς τὴν ἐκ 200 δραχ. μὲ παρόμοιον ἀντάλλαγμα. Ὁ κ. Κατσιάμπας πάλιν, ἔθιξε τὸ ζήτημα τῆς τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ καθὼς καὶ ὁ κ. Παππᾶς. Καὶ ὁ κ. Κατσιάμπας εἶπεν ὅτι ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ πλησιάσῃ τοὺς ἁρμοδίους, οἱ ὁποῖοι ἐπεξεργάζονται τὴν τροποποίησιν τοῦ Ὀργανισμοῦ. Ἐπ' αὐτοῦ ἔχομεν τὰς ἀντιρρήσεις μας.

Δὲν συμμετέχομεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὄχι ἀπὸ ἀδυναμίαν ἀλλὰ διότι κατὰ τὴν στιγμὴν αὐτὴν οἱ ἐντεταλμένοι μὲ τὴν μελέτην τῆς τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ εὑρίσκονται εἰς τὸ στάδιον τῆς συλλογῆς στοιχείων σχετικῶν μὲ τὸ τί ἰσχύει εἰς τὰς ἄλλας Τραπέζας καθὼς καὶ εἰς τὰς Τραπέζας τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ νὰ ὑποβάλῃ ἕνας ἕκαστος ἐξ αὐτῶν τὸ πόρισμά του. Ἐκ παραλλήλου ἡ Δ.Ε. ἔχει ἐκπονήσει σχέδιον καὶ ἐὰν θὰ εἶναι ἡ ἴδια εἰς τὴν ἀρχήν, τὴν ἐποχὴν ποὺ θὰ πρέπει νὰ ὑποβληθῇ αὐτό, θὰ τὸ ὑποβάλῃ, ἀφοῦ βεβαίως ἐγκριθῇ καὶ ἀπὸ τοὺς συναδέλφους, ἐπίσης δὲ πάση θυσία θὰ παρίσταται εἰς τὴν Ἐπιτροπήν.

Ὁ κ. Παπαϊωάννου ἀνεφέρθη εἰς τὰς κατ' ἐκλογὴν προαγωγάς. Διὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ νομίζομεν ὅτι ἔχει γίνει ἀρκετὰ μεγάλη συζήτησις καὶ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς Τραπεζιτικῆς καὶ δι' ἀνακοινώσεων ὁπότε περιττεύει ἡ περαιτέρω συζήτησις καὶ ἀνάπτυξις τοῦ θέματος κατὰ τὴν παροῦσαν Γεν. Συνέλευσιν.

Δὲν πρέπει ὅμως ν' ἀντιπαρέλθωμεν τὰς δυσκολίας, αἱ ὁποῖαι προέκυψαν κατὰ τὴν διενέργειαν τῶν προαγωγῶν.

Αἱ προαγωγαὶ τῶν μικρῶν βαθμῶν ἠκολούθησαν παρὰ τὸ ἐπικρατοῦν φαλκιδευτικὸν πνεῦμα μίαν ὁμαλὴν ὁδόν, ὡς ἐκ τούτου δὲν δυνάμεθα νὰ ψέξωμεν τὴν Διεύθυνσιν Προσωπικοῦ. Ἐκεῖ ὅμως ὅπου παρατηρεῖται μεγάλη δυστοκία καὶ καθυστέρησις παρὰ ποτὲ εἶναι εἰς τὰς προαγωγὰς τῶν μεγάλων βαθμῶν. Ὡς μόνη δικαιολογία, ἡ ὁποία ἀπολύτως δὲν εὐσταθεῖ εἶναι τὸ ὅτι αἱ Ὀργανικαὶ θέσεις ἔχουν περιορισθῆ εἰς τὸ ἐλάχιστον. Καὶ ὁ κ. Μελισσαρόπουλος ἐνθυμεῖται καλῶς, ὅτι τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐγένοντο αἱ προαγωγαὶ τοῦ ἔτους 1956 κατέλαβεν Ὀργανικὰς θέσεις πολὺ μεγαλύτερος ἀριθμὸς συναδέλφων ἀπὸ τὰς ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ προβλεπομένας. Διότι δὲν ἐτηρήθη ἡ σχετικὴ παράγραφος τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Ὀργανισμοῦ.

κ. ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ὑπὲρ τοῦ Προσωπικοῦ.

κ. ΚΕΗΣ: Βεβαίως ὑπὲρ τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ τότε κρινομένου, ἀλλὰ ἐναντίον τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ σήμερον ὑπὸ κρίσιν, διότι διὰ τοῦ μέτρου ἐκείνου, τοῦ τότε θεσπισθέντος, ἔκλεισαν αἱ θέσεις καὶ παρατηρεῖται σήμερον ἡ δυστοκία ἡ ἔχουσα ὡς ἀποτέλεσμα τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

κ. ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ἐγὼ εἶχα ἀποσπάσει ὑπόσχεσιν περὶ αὐξήσεως τῶν θέσεων.

κ. ΚΕΗΣ: Προφορικαὶ ὑποσχέσεις ἀπὸ πρόσωπα τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι μόνιμα εἰς τὰς θέσεις των καὶ δὲν στηρίζονται εἰς τὸν Ὀργανισμόν, ὁ ὁποῖος Ὀργανισμὸς εἶναι Νόμος, ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν δύνανται ν' ἀνατραποῦν ὅπως ἀνετράπησαν πάντα τὰ τότε θεσπισθέντα.

. ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Καὶ περισσοτέρους εἴχαμε προαγάγει, παρὰ τὸν Ὀργανισμὸν καὶ 15θήμερον παρὰ τὰς ἀπαγορευτικὰς διαταγὰς ἐλάβομεν.

κ. ΚΕΗΣ: 15θήμερον πήραμε καὶ ἐμεῖς κ. Μελισσαρόπουλε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παρουσιάζετε ὡς καταβληθὲν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν σας, μᾶς τὸ πήρανε πίσω καὶ τὸ ξαναπήραμε, καθὼς καὶ τὰ ἀσφάλιστρα, ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀπεργίαν ἀλλὰ δὲν ἐπιθυμῶ ἡ συζήτησις νὰ γίνῃ διαλογική. Ἐὰν ὁ κ. Μελισσαρόπουλος θέλῃ καὶ ἡ συνέλευσις συμφωνῇ ἂς δευτερολογήσῃ ἐπὶ τῆς δευτερολογίας μας.

Θὰ τελειώσω ἀπαντῶν εἰς ὡρισμένας παρατηρήσεις σχετικὰς μὲ τὴν διαχείρισιν τῶν Οἰκονομικῶν τοῦ Συλλόγου.

Ὁ κ. Μελισσαρόπουλος καὶ ὁ κ. Παππᾶς παρετήρησαν ὅτι ἡ μισθοδοσία τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Ἑστιατορίου ηὐξήθη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας εἰς τὸ τριπλάσιον, ἐὰν δὲν κάνω λάθος, τῆς περυσινῆς χρήσεως. Ἀλλὰ μοῦ προξενεῖ κατάπληξιν πῶς καὶ οἱ δύο, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τόσον ἰσχυρὰν μνήμην καὶ διεισδυτικὴν ἱκανότητα, ἐξέχασαν, ὅτι κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον 1957 ἡ μισθοδοσία ἦτο ἠλαττωμένη διότι κατὰ τὰς 15 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς εἶχεν ἀναλάβει τὸ ἑστιατόριον ὁ ἐπιχειρηματίας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου συμφωνούντων τῶν κ.κ. Μελισσαροπούλου καὶ Παππᾶ, ὁ ὁποῖος ἐπιχειρηματίας ὑπεχρεοῦτο εἰς τὴν καταβολὴν τῆς μισθοδοσίας τοῦ Προσωπικοῦ.

Οὕτω τὸν μῆνα Μάρτιον 1957 δὲν κατέβαλε ὁ Σύλλογος οὔτε μίαν δραχμήν, ἀντιθέτως τὸν Μάρτιον 1958 κατέβαλεν διὰ μισθοδοσίαν 10.000 δραχ. κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον 1957 κατεβλήθησαν εἰς τὸ προσωπικὸν 1.497 δραχ. τὸν αὐτὸν μῆνα ἔτους 1958 κατεβλήθησαν 15.000 περίπου, τὸ αὐτὸ δὲ ἰσχύει καὶ διὰ τὸν Μάϊον.

Ἐξ αὐτῶν καὶ μόνον τῶν στοιχείων προκύπτει, ὅτι ἐτηρήσαμεν τὴν αὐτὴν ἐπιμέλειαν περὶ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἑστιατορίου μὲ τὴν προηγουμένην Δ.Ε. σημειωτέον δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου 1958 ἡ μισθοδοσία προσωπικοῦ ἑστιατορίου ἐμειώθη κατὰ 2.000 δραχ. ἐν συγκρίσει μὲ τοὺς αὐτοὺς μῆνας τοῦ ἔτους 1957.

Ἐπίσης κ. Συνάδελφοι ὑπάρχει καὶ ἕτερον σημαντικὸν στοιχεῖον. Ἡ χρῆσις 1957 (Συμβούλιον κ.κ. Μελισσαροπούλου καὶ Παππᾶ) εὗρεν ἕνα παλαιὸν λογαριασμὸν ὑπὸ τίτλον «Διαχείρισις Ἑστιατορίου». Τὸν λογ)σμὸν τοῦτον τὸν ἔκλεισε τὸ τότε Συμβούλιον τὸ δὲ ὑπόλοιπον αὐτοῦ ἐκ δρχ. 27.000 περίπου, ἤχθη εἰς πίστωσιν τοῦ Λο)σμοῦ «Μισθοδοσία Προσωπικοῦ Ἑστιατορίου» καὶ «Ἔξοδα Ἑστιατορίου». Ἰδοὺ ἄλλη σοβαρὰ αἰτία τῶν μειωμένων ὑπολοίπων.

Ὁμοίως λόγος ἐγένετο διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ταχ)κῶν καὶ τηλ)κῶν ἐξόδων. Πάλιν ἡ μνήμη τοῦ κ. Μελισσαροπούλου δὲν τὸν ἐβοήθησε. Ἐξέχασεν ὅτι ὑπῆρχε ἕνα κονδύλι ἐκ 2.500 διὰ τηλ)κὰ ἔξοδα ὑποκαταστήματος Θεσσαλονίκης ἔτους 1957 τὸ ὁποῖον δὲν εἶχεν καταχωρηθῆ πέρυσι διότι δὲν τὸ ἐνέκρινε ὁ κ. Παναγιωτόπουλος καὶ τὸ ὁποῖον ἐπεβάρυνε τὴν χρῆσιν 1958.

κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ἦτο πολὺ ὀρθὴ ἡ ἀπόφασις περὶ μὴ καταχωρήσεώς του.

κ. ΚΕΗΣ: Ὅπως θέλετε κ. Παναγιωτόπουλε πάντως ἐμεῖς τὸ καταχωρήσαμε καθ' ὅσον μὲ αὐτὸ τὸ κονδῦλι μᾶς εἶχεν χρεώσει τὸ Ὑποκ)μα Θεσ)νίκης. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν αὔξησιν τοῦ λογαριασμοῦ «Διάφορα ἔξοδα κλπ.» μετὰ λύπης μου ἀναφέρω, ὅτι εἰς χρέωσιν αὐτοῦ ἤχθησαν τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα κατετέθησαν εἰς τὸ Ἄσυλον Ἀνιάτων καὶ τὸ ΤΥΠΕΤ εἰς μνήμην τῶν συναδέλφων θυμάτων τῆς Δοδώνης καθὼς καὶ τὰ ἔξοδα διὰ κατάθεσιν στεφάνων εἰς τοὺς ἀποθανόντας κατὰ τὸ διάστημα τῆς θητείας μας. Ἐπίσης τὴν παροῦσαν διαχείρισιν ἐπεβάρυνε καὶ εἰσφορὰ μας εἰς ἔκτακτον ἔρανον ὑπὲρ τῆς Κύπρου διὰ δραχ. 5.000.

Ἀπήντησα, ὅσον ἠδυνάμην πλέον συνοπτικῶς, εἰς τοὺς ὁμιλητάς, οἱ ὁποῖοι ἔκριναν τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ Σύλλογος ἐχειρίσθη τόσον τὰ Ἐπαγγελματικὰ ζητήματα ὅσον καὶ τὰ οἰκονομικά του, μὲ τὴν βεβαίωσιν ὅτι τὰ ἐχειρίσθημεν κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον, ὥστε νὰ αἰσθανώμεθα ὑπερήφανοι ἔναντι τῶν συναδέλφων.

Καὶ τελειώνων ἐκφράζω τὴν εὐχὴν ὅπως τὸ μέλλον νὰ μᾶς διαδεχθῇ Συμβούλιον ἀκολουθήσῃ τὴν αὐτὴν μὲ ἡμᾶς ἄκαμπτον καὶ ὀρθὴν τακτικὴν τόσον διὰ τὴν προβολὴν ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων μας καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὅσα δὲν ἐπραγματοποιήθησαν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας λόγῳ τῆς στενότητος τοῦ χρόνου, θὰ πραγματοποιηθοῦν κατὰ τὴν θητείαν τοῦ ἑπομένου Συμβουλίου, τηρουμένων πάντοτε τῶν ὡς ἄνω προϋποθέσεων, διότι εἶναι ζητήματα ἀπολύτως ἠθικὰ καὶ κατὰ συνέπειαν δίκαια.

(Χειροκροτήματα)

Ο κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΙΛΙΝΤΑΣ

κ. ΣΠ. ΔΙΛΙΝΤΑΣ: Ἐκ μέρους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου θ' ἀπαντήσω εἰς ὡρισμένα μόνον θέματα τὰ ὁποῖα ἔθιξαν οἱ προλαλήσαντες ὁμιληταί.

Καὶ πρῶτον θὰ ἀπαντήσω εἰς ἓν θέμα τὸ ὁποῖον ἔθιξε κυρίως ὁ κ. Κατσιάμπας.

Ὁ κ. Κατσιάμπας ἐσχολίασεν, ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ εἴπω, ὅτι ἐκατηγόρησε τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπήν, ὅτι ἐν μέρει ἀσκεῖ πολιτικήν, σχολιάζουσα κυβερνητικὰς ἐνεργείας.

Δυστυχῶς, κύριοι συνάδελφοι, εἴτε τὸ θέλομεν, εἴτε ὄχι, αἱ Κυβερνήσεις θεσπίζουν Νόμους, εἴτε γενικούς, ἀφορῶντας ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν εἴτε εἰδικοὺς δι' ὡρισμένας κατηγορίας, δι' ὡρισμένα στρώματα ἢ δι' ὡρισμένας τάξεις αὐτοῦ. Πολλοὶ ἐκ τῶν Νόμων τούτων ἀφοροῦν καὶ θίγουν τοὺς ἐργαζομένους. Ἐὰν λοιπὸν ἐκεῖνοι εἰς τοὺς ὁποίους ἡ τάξις τῶν ἐργαζομένων ἐνεπιστεύθη τὰς τύχας της, δὲν κατακρίνουν, δὲν σχολιάσουν δὲν διαφωτίσουν τὴν κοινὴν γνώμην ἐπὶ τῷ κινδύνων τοὺς ὁποίους περικλείουν οἱ Νόμοι οὗτοι, τότε ποία εἶναι ἡ ἀποστολή των; Νὰ χειροκροτοῦν τοὺς Νόμους τούτους ἢ νὰ σιωποῦν. Ἔτσι δηλ. θὰ ἔπρεπε νὰ ὑποδεχθοῦμε τοὺς Νόμους τῆς συγχωνεύσεως, τὸν Ν. 2510, τὸν Ν. 3072 κ.λ.π. Τότε δὲν θὰ ὑπῆρχε συνδικαλισμός, οὔτε θὰ ἦτο ἀνάγκη νὰ συνερχώμεθα καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτήν.

Ἐπομένως, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δηλώσωμεν ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον οὐδόλως ἀσκεῖ πολιτικήν. Οὐδόλως στρέφεται κατὰ τῆς οἱασδήποτε Κυβερνήσεως. Στρέφεται κατ' ἐκείνων τῶν πράξεων καὶ Νόμων, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὰ συμφέροντά μας ὡς ἐργαζομένων ἀνεξαρτήτως ἀπὸ ποίαν Κυβέρνησιν προέρχονται.

Ἐπίσης ὁ κ. Κατσάμπας εἶπεν ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διοικεῖται ἀπὸ μέλη ἀνήκοντα εἰς τὴν Νέαν Κίνησιν.

Ὀφείλω, ἐκ μέρους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, νὰ δηλώσω, πρὸς τοῦτο δὲ ἐπικαλοῦμαι καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ κ. Μελισσαροπούλου, ὅτι τόσον ἡ Νέα Κίνησις, ἡ ὁποία ὡς ὀρθῶς ἐτόνισεν εἷς ὁμιλητής, ἦτο δημιούργημα μιᾶς ἄσχημης διὰ τὰ συνδικαλιστικά μας πράγματα καταστάσεως, αὐτοδιελύθη ἀφ' ἧς ἔγινε τὸ πρῶτον Συμβούλιον τοῦ κ. Μελισσαροπούλου. Ἐπίσης ἡ νέα κατάστασις, τὴν ὁποίαν πάλιν ἐδημιούργησεν ἡ ἀδεξιότης τοῦ κ. Μελισσαροπού-

λου αὐτοδιελύθη μόλις ἔγινε Δ. Συμβούλιον δηλαδὴ τὸ νῦν λογοδοτοῦν Διοικ. Συμβούλιον. Ἑπομένως δὲν πρέπει νὰ ὁμιλῶμεν περὶ μελῶν τῆς Νέας Κινήσεως, οὔτε κἂν περὶ Νέας Κινήσεως.

Τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀνεδείχθησαν ἐξ αὐτῆς τῆς Κινήσεως εἶναι σήμερον μέλη τοῦ Δ. Σ. καὶ δὲν ἔχουν κανένα σκοπὸν πλὴν ἐκείνου τὸν ὁποῖον ἀνέφερεν ὁ κ. Τσουδερός, ν' ἀγωνίζωνται δηλ. μέχρις ὅτου πραγματοποιηθοῦν αἱ ὑπὲρ τοῦ Προσωπικοῦ ἐπιδιώξεις των ἢ μέχρις ὅτου ταφοῦν οἱ ἴδιοι.

Διὰ τὸ θέμα τῆς ἑνότητος τοῦ Προσωπικοῦ, ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ καὶ πάλιν ν' ἀνατρέξω εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς Νέας Κινήσεως. Ὅταν ἐδημιουργήθη αὐτὸ τὸ σχῆμα οἱ πρωταγωνισταί του ἐκάλεσαν ὅλους τοὺς συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι ἤθελαν τὴν καλλιτέρευσιν τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος, νὰ συνεργασθοῦν. Οὐδένα ἀπέκλεισαν καὶ ὁ κ. Παππᾶς ἦτο ἐκ τῶν πρώτων συνεργατῶν. Ὁ κ. Μελισσαρόπουλος ἐστηρίχθη εἰς ἐκεῖνα τὰ πρόσωπα τῆς Ν. Κινήσεως διὰ νὰ ἐπιλύσῃ τὰ ζητήματά μας, διὰ τῆς τακτικῆς, τὴν ὁποίαν οὗτος ἐνόμιζεν ὀρθήν. Ἐφ' ὅσον λοιπόν, ἡ Ν. Κίνησις οὐδένα ἀπέκλεισε, εἰργάσθη κατὰ τῆς διαιρέσεως τοῦ Προσωπικοῦ εἰς νεοκινησιακοὺς καὶ μή. Ὡς ἐπίσης καὶ τὸ νῦν Διοικ. Συμβούλιον οὐδένα θὰ ἀπέκλειεν ἐκ τῆς μετ' αὐτοῦ συνεργασίας. Ἀλλ' ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ποίαν συνεργασίαν θὰ πραγματοποιήσωμεν. Συνεργασίαν διὰ νὰ βαδίσωμεν πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἢ πρὸς τὰ ὀπίσω;

Μία συνεργασία, ἡ ὁποία θὰ ἔχῃ ὡς σκοπὸν καὶ ἀποτέλεσμα νὰ κωλυσιεργήσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γνησίας καὶ ἀνοθεύτου συνδικαλιστικῆς δράσεως, ἡ ὁποία εἶναι ἱκανὴ νὰ ἐπιλύσῃ τὰ προβλήματά μας ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος, μία τοιαύτη συνεργασία, ἐπαναλαμβάνω, δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ δεκτή.

Μία συνεργασία, ἡ ὁποία θὰ περικλείσῃ εἰς τοὺς κόλπους της τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα τὸ σύνολον τῶν συναδέλφων ἀπεδοκίμασεν ἢ θὰ ἀποδοκιμάσῃ, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιβληθῇ δι' ἑνὸς «οἰκουμενικοῦ» ψηφοδελτίου εἰς τοὺς συναδέλφους;

Ἐὰν πράγματι ἀναπηδήσουν νέαι δυνάμεις, νέα τελείως πρόσωπα, τὰ ὁποῖα θὰ παραμερίσουν καὶ ἡμᾶς καὶ τὴν «παλαιὰν φρουράν», εὐχαρίστως θὰ χειροκροτήσωμεν τὴν διὰ τῆς ψήφου τῶν συναδέλφων ἀνάδειξίν των.

Ἑπομένως διὰ νὰ μὴ δημοκοποῦμεν περὶ τὴν ἔννοιαν τῆς ἑνότητος, δηλῶ ὅτι τὴν ἑνότητα τὴν θέλομεν ὅλοι. Ἀπόδειξις δὲ ὅτι τὸ Προσωπικὸν θέλει τὴν ἑνότητα, εἶναι τὸ ὅτι ἡνωμένον ὑπὸ οἱονδήποτε Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἐκτελεῖ πιστῶς τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ ὁσάκις καλεῖται εἰς τὴν μάχην τὴν δίδει, ὅσον σκληρὴ καὶ ἂν εἶναι αὐτή, σύσσωμον, μὲ πρωτοπορείαν τὸ Διοικ. Συμβούλιον (Χειροκροτήματα).

Ο κ. ΕΠ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ

κ. ΕΠ. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ: Κύριοι Συνάδελφοι,

Ἡ ἔκθεσις πεπραγμένων ἐτελείωνε μὲ μίαν ἔκκλησιν πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ὅπως τὰ ἐν αὐτῇ μέλη τοῦ Συλλόγου συμβάλουν δι' ὑποδείξεως μέσων καὶ τρόπον ἐνεργείας, ὥστε νὰ ὑπερπηδηθοῦν αἱ ἀδυναμίαι τὰς ὁποίας ὡς ἦτο φυσικὸν ἐπαρουσίασεν ἡ ἀπερχομένη Δ.Ε. κατὰ τὴν θητείαν της. Ἀδυναμίας βεβαίως περὶ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἐγκριθέντος ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τοῦ Προσωπικοῦ προγράμματός της, τὸ ὁποῖον συνίστατο εἰς τὸ τετράπτυχον: Ἔνταξις—Ὀργανισμός, Μισθολογικόν, Συνταξιοδοτικόν, Ἀνόρθωσις συναδέλφων Ἐπαρχιακῶν Ὑποκαταστημάτων.

Δυστυχῶς, πλὴν ἐλαχίστων περιπτώσεων, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁμιλητῶν μετέθεσαν τὴν βάσιν τῆς συζητήσεως, ἀπὸ τοῦ οὕτω τεθέντος ἐποικοδομητικοῦ σκοποῦ τῆς Συνελεύσεως, εἰς τὴν προσπάθειαν ὅπως δικαιολογήσουν πράξεις ἢ παραλείψεις των τοῦ ἀπωτέρου παρελθόντος.

Ὡς γνῶμαι ἐποικοδομητικαὶ διὰ τὸ ἔργον τῆς μελλούσης Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου, δύνανται νὰ ληφθοῦν ὡρισμένα σημεῖα τῶν ὁμιλιῶν τῶν κ.κ. Τσουδεροῦ, Κατσιάμπα, Λυμπεροπούλου καὶ Παπαϊωάννου.

Ὁ κ. Τσουδερὸς εἶπεν, ὅτι διὰ τὴν λύσιν τοῦ Ἀσφαλιστικοῦ προβλήματος, θὰ πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν ὁδὸν τῆς Κλαδικῆς Ἀσφαλίσεως, τοῦ Τραπεζικοῦ ΙΚΑ. Ὀρθωτάτη καὶ ὡς γνώμη καὶ ὡς βάσις ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος. Πλὴν ὅμως ἡ παροῦσα στιγμή, καθ' ἣν τελοῦμεν ἐν αὐστηρᾷ ἐπιφυλακῇ διὰ ν' ἀποτρέψωμεν τὴν ἐπιβουλὴν κατὰ τῆς αὐτοτελείας τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ταμείων, δὲν προσφέρεται πρὸς προβολὴν τοῦ μέσου τούτου. Διότι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι μερικοὶ τῶν συμμάχων μας εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον δὲν προσανατολίζονται εἰς τὴν ἰδέαν αὐτήν, χρησιμοποιεῖται τὸ σύνθημα τῆς «κλαδικῆς» ἀσφαλίσεως, ὡς μέσον ὄχι ἐξυγιάνσεως τῆς ἀσφαλίσεώς μας, ἀλλ' ὡς μέσον διασπάσεως τοῦ ἀμυντικοῦ μας μετώπου, ἢ τοὐλάχιστον, ὡς ἐνδιάμεσος σταθμὸς διὰ τὴν ὁλοκληρωτικὴν μας ὑπαγωγὴν εἰς τὸν Γενικὸν Κεντρικὸν Φορέα.

Ἐπίσης ὁ κ. Τσουδερός, ἐρχόμενος μάλιστα εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὸν κ. Κατσιάμπαν, εἶπεν ὅτι ἡ κριτική μας διὰ τὸ ἔργον τῆς ἡγεσίας τῆς ΓΣΕΕ. ἦτο ὀρθῶς τοποθετημένη καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἡ γνώμη του βαρύνει ἐν προκειμένῳ διότι ὁ κ. Τσουδερὸς γνωρίζει τὰ τῆς ΓΣΕΕ πολὺ καλῶς.

Ὁ κ. Κατσιάμπας ἀντιθέτως, εἶπεν ὅτι διεβάλομεν τὴν ἡγεσίαν τῆς ΓΣΕΕ ἐὰν ἐνθυμοῦμαι καλῶς...

Κ. ΚΑΤΣΙΑΜΠΑΣ: Εἶπα ὅτι ἡ ἔκφρασίς σας ἔβλαψε, διότι θὰ χρειασθῆτε τὴν βοήθειαν τῆς ΓΣΕΕ.

Μ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ: Μπορῶ νὰ σᾶς διακόψω; Ἤθελα νὰ εἴπω ὅτι συνεβάλλατε εἰς τὴν ἴασιν αὐτῆς διὰ τῶν δημοσιεύσεών σας.

Ε. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ: Εἰς τὴν ἴασιν ὄχι, διότι δὲν ἐπραγματοποιήθη αὐτή. Πάντως συνεβάλομεν ἔστω καὶ ἐπ' ἐλάχιστον εἰς τὸ νὰ γίνῃ ἡ ἀρχὴ τῆς δημιουργίας ἑνὸς ὑγιοῦς συνδικαλιστικοῦ κινήματος καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, νομίζω ἠθέλατε νὰ εἴπῆτε, ὅτι ὠφέλησαν τὰ δημοσιεύματά μας.

Μ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ: Μάλιστα.

Ε. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ: Περιορίζομαι λοιπὸν εἰς αὐτὸ καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν ποὺ ἐπικροτήσατε τὸ ἔργον μας.

Πέραν ὅμως τούτου αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἀναφέρομεν διὰ τὴν Γενικὴν Συνομοσπονδίαν δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ ἐν συνόψει ἡ ἀσκηθεῖσα εἰς τὸ 13ον Πανελλαδικὸν Συνέδριον κριτική. Εἶναι αἱ γενικαὶ διαπιστώσεις τῶν συνδικαλισμένων ἐργατοϋπαλλήλων καὶ τῶν Ὀργανώσεών των μελῶν τῆς ΓΣΕΕ διαπιστώσεις τὰς ὁποίας καὶ ὁ ἴδιος ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς ΓΣΕΕ ἐδέχθη καὶ αἱ ὁποῖαι ἀπετέλεσαν τὰς βάσεις διὰ τὰς ληφθείσας εἰς τὸ Συνέδριον ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι ἐπεκυρώθησαν καὶ ἀπὸ τὴν Διεθνῆ τῶν Ἐλευθέρων Συνδικάτων.

Ἀνεμένομεν ἀπὸ τὸν κ. Κατσιάμπαν, ὡς παλαιὸν συνδικαλιστὴν κατέχοντα τὰ ζητήματά μας, νὰ ἀσκήσῃ μίαν βαθυτέραν κριτικὴν νὰ προβῇ εἰς συγκεκριμένας ὑποδείξεις πλὴν ὅμως περιωρίσθη εἰς τὸ νὰ διέλθῃ τὰ θέματα ἀκροθιγῶς.

Κ. ΚΑΤΣΙΑΜΠΑΣ: Καθυστέρησεν ἡ κυκλοφορία τῆς ἐκθέσεως πεπραγμένων καὶ δὲν εἶχα τὸν χρόνο νὰ τὴν μελετήσω.

Ε. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ: Θὰ σᾶς ἀπαντήσω καὶ εἰς αὐτό. Ἡ λογοδοσία μας δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν Σαββάτου 14)2)59 «Τραπεζιτικήν», ἐτέθη, διὰ λόγους τεχνικούς, εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τοῦ Προσωπικοῦ τὴν Δευτέραν 16)2)59. Πιθανὸν τύποις νὰ εἴμεθα ἐκπρόθεσμοι, ἀλλὰ τὸ ὅτι διὰ πρώτην φορὰν τηροῦμεν τὸ Καταστατικὸν θέτοντες τὴν λογοδοσίαν μας εἰς διάθεσιν ὁλοκλήρου τοῦ Προσωπικοῦ ἔστω καὶ τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς συνελεύσεως εἶναι μεγάλο βῆμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ μᾶς ἀναγνωρισθῇ.

Εἰς τὴν παροῦσαν Συνέλευσιν ἐλέχθη ὅτι δὲν θὰ ἠθέλομεν αὐξήσεις ἀλλὰ ἴσην μεταχείρισιν μετὰ τῶν συναδέλφων μας τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν Ἑλλάδος καὶ Ἀγροτικῆς.

Κύριοι Συνάδελφοι, οὐδέποτε πρέπει νὰ θέτωμεν τὰ ζητήματά μας διαζευκτικῶς. Ἀμφότερα τὰ αἰτήματα ταῦτα εἶναι ζωτικώτατα ἀφορῶντα αὐτὴν ταύτην τὴν ὕπαρξίν μας. Ζητοῦμεν καὶ αὐξήσεις διότι οἱ μισθοί μας ἔχουν χάσει τὴν ἀγοραστικήν των δύναμιν ἀλλὰ ἀξιοῦμεν καὶ ἴσην μεταχείρισιν διότι ἦτο κεκτημένον δικαίωμά μας, τὸ ὁποῖον μᾶς ἀφήρεσαν.

(Χειροκροτήματα)

Ὁ κ. Λυμπερόπουλος εἶπεν, ὅτι ἀνεφέρθη δι' ἐπιστολῆς του εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον διὰ θέμα σχετικὸν μὲ ἕνα ἐκ τῶν Ἀσφαλιστικῶν ἡμῶν Ὀργανισμῶν. Ἤδη πρὸ τῆς λήψεως τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Λυμπεροπούλου, τὸ Δ.Σ. εἶχε συνεργασθῆ ἐπὶ τοῦ θέματος μὲ ἑτέρους συναδέλφους γνώστας τοῦ ζητήματος καὶ κατετοπίσθη ἐπ' αὐτοῦ.

Δὲν ἐγένετο ἀκόμη συνεδρίασις τοῦ Δ.Σ. τοῦ ἐν λόγῳ Ὀργανισμοῦ, ὁ δὲ Σύλλογος δὲν δύναται νὰ προκαλέσῃ ταύτην εἰδικῶς ἐπὶ ἑνὸς θέματος τὸ ὁποῖον, κατόπιν τῆς ὡς ἄνω γνώμης, δὲν θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ συζητηθῇ.

Ὁ κ. Παπαϊωάννου μᾶς ἐπέκρινε, διότι δὲν ἐχειρίσθημεν τὸ ζήτημα τῆς στεγάσεως καθ' ὃν τρόπον τὸ εἰσηγήθη εἰς τὴν παροῦσαν Συνέλευσιν. Πληροφορῶ τὸν κ. Παπαϊωάννου καὶ τὴν Συνέλευσιν, ὅτι ἡ ὑποβληθεῖσα πρὸς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης ἔκθεσίς μας διὰ τὸ αἴτημα τῆς Στεγάσεως, περιλαμβάνει εἰς τὸ ἱστορικὸν μέρος αὐτῆς, ὅλα ὅσα μᾶς ἀνέγνωσε πρὸ ὀλίγου ὁ κ. Παπαϊωάννου.

Μὲ τὴν σειράν μου διαμαρτύρομαι διὰ τὰ λεχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Βλάσση καὶ παραπονοῦμαι καὶ πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως, διότι ἀφῆκε τὸν κ. Βλάσσην νὰ ἐνεργήσῃ προσωπικὰς ἐπιθέσεις, παρὰ τὴν σχετικὴν ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Συνελεύσεως γενικὴν προειδοποίησιν.

Μὲ τὴν σειράν μου ἐπίσης, δηλῶ, ὅτι τὸ Συμβούλιον, εἶναι ἀρραγὲς καὶ τὰ μέλη του ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνα διὰ τὴν ὅλην διαχείρισιν τῶν κοινῶν, ὥστε ξεχωρισταὶ εὐθῦναι δὲν εὐσταθοῦν.

Λυποῦμαι πολὺ ποὺ ὁ κ. Βλάσσης, παλαιὸν μέλος τοῦ Συλλόγου μας, δὲν γνωρίζει στοιχειώδη πράγματα περὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Ἂς μοῦ ἐπιτραπῇ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ κ.κ. Συνάδελφοι νὰ κάμω μίαν διακοπὴν εἰς τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν ἐπικρίσεων τοῦ ἔργου τῆς Δ. Ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ ἐκθέσω τὰς ἀπόψεις τῆς Δ.Ε. ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ.

Κύριοι συνάδελφοι, τὸ ἔτος 1959, ἴσως νὰ προδιαγράφεται ὡς ἔτος βασικῶν ἐξελίξεων διὰ τὰ πάσης φύσεως ἐπαγγελματικά μας ζητήματα. Ἐν ἧ περιπτώσει λοιπὸν ἐπεβάλλετο νὰ ἔχωμεν μεταβολὰς εἰς τὰς Ὀργανώσεις μας, ἰδία τὰς Ἀλληλοβοηθητικάς, αἱ ὁποῖαι, ὡς γνωρίζετε, εἶναι τμήματα τῶν Συλλόγων καὶ δὴ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς συγκεντροποιήσεως αὐτῶν, δὲν πρέπει τὸ Καταστατικὸν τοῦ Συλλόγου μας νὰ παρουσιάζεται ὡς ἐμπόδιον.

Διευκρινίζω ὅτι, ὅπως ἀναφέρεται ἄλλωστε καὶ εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν, ἡ ψήφισις τῆς τροποποιήσεως οὐδόλως ἤθελεν ἐπιφέρει ἄμεσον μεταβολήν, Διότι τὰ μέλη ἄλλου Συλλόγου δύνανται νὰ γίνουν μέλη τοῦ Συλλόγου μας, ἐφ' ὅσον παύσουν ν' ἀποτελοῦν μέλη ἑτέρου Συλλόγου καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἤθελε προηγηθῇ ἔγκρισις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἐγγραφήν των εἰς αὐτόν. Τὴν ἀνάγκην δὲ τῆς τοιαύτης ἐγκρίσεως ἤθελεν ἐπιβάλῃ ἡ μελλοντικὴ διαμόρφωσις τῶν συνθηκῶν, ἀπαραίτητα στοιχεῖα τῆς ὁποίας, θὰ ἦσαν ἡ ὁμοφωνία τῶν Συλλόγων καὶ ἡ δημιουργία ἐν τῷ μεταξὺ συνειδήσεως εἰς τὸ Προσωπικόν, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐξέλιξις εἶναι ἀναγκαία.

Τὸ Καταστατικὸν μας ἄλλωστε σήμερον δὲν πρέπει, μετὰ τὴν ἀνάκτησιν ὑπὸ τῆς Τραπέζης τοῦ παλαιοῦ της τίτλου, νὰ θεωρῇ τοὺς νεοεισερχομένους ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης ὡς ὑπαλλήλους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν καὶ νὰ ταλαιπωρῇ τούτους δι' αἰτήσεως ἐγγραφῆς πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οὐδέποτε συνέβαινε παλαιότερον εἰς τὸν Σύλλογόν μας.

Εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Καταστατικοῦ, ὁ κ. Κατσιάμπας ὥρισε προϋποθέσεις διὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὸν Σύλλογόν μας συναδέλφων ἐκ τῆς τέως Ἀθηνῶν καὶ κλητῆρας. Ἡμεῖς οὐδεμίαν συγκεκριμενοποίησιν ἐνεφανίσαμεν, ἐπειδὴ ὅμως διὰ τῆς τοιαύτης τοποθετήσεως τοῦ πράγματος δημιουργοῦνται, εὐλόγως, ἐρωτήματα, ἀπαντῶ:

1) Ἡ περιουσία τοῦ Συλλόγου μας δὲν ἀποτελεῖ ἐμπόδιον συγκεντρώσεως τῶν Συλλόγων, δεδομένου ὅτι αὐτὴ ἀνήκει εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τοῦ Συλλόγου καὶ ὄχι εἰς τὰ φυσικὰ τοιαῦτα, τὰ μέλη του, τὰ ὁποῖα κατ' οὐδεμίαν περίπτωσιν ἀποτελοῦν μετόχους τῶν Κεφαλαίων τοῦ Συλλόγου.

2) Τὴν ἐπανένταξιν ἔχει δεχθῆ καὶ ὁ Σύλλογος τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοὺς ἰδίους ἀκριβῶς ὅρους, οὓς ἔθεσεν καὶ ὁ ἡμέτερος Σύλλογος.

κ. Μ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ: Ἐγγράφως τὴν ἔχει ἀποδεχθῆ;

Ε. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ: Βεβαίως ἐγγράφως, διὰ συνοπτικοῦ ὑπομνήματος. Τὸ γράφομεν ἄλλωστε καὶ εἰς τὸν Ἀπολογισμόν μας.

3) Πράγματι ὁ Σύλλογος τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἔχει κάμει προσφυγὴν πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας κατὰ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ παλαιοῦ τίτλου τῆς Τραπέζης. Πλὴν ὅμως αἰσθανόμενος ὁ ἐν λόγῳ Σύλλογος τὴν ἀνάγκην συνεννοήσεως ὅλων τῶν μερίδων τοῦ Προσωπικοῦ ὡς προτιμωτέραν καὶ πλέον ὠφέλιμον ἀπὸ μίαν ἐκδήλωσιν συναισθηματισμοῦ, ἔχει ἀναστείλει τὴν δικάσιμον μὲ τάσιν ματαιώσεως τῆς συζητήσεως.

Ὅταν δὲ ἐγένετο γνωστὴ ἡ προσφυγὴ αὐτὴ ἐκατηγορήθημεν διατὶ δὲν ἠγείραμεν θόρυβον. Καὶ ἐρωτῶ τώρα:

Τί θὰ προσέφερεν ὁ τοιοῦτος θόρυβος ὁ ὁποῖος θὰ προσέθετε ἄλλην μίαν μορφὴν κρίσεως συναισθηματικοῦ παροξυσμοῦ εἰς τὸν Σύλλογόν μας; Περισσότερον ἀπὸ ὅτι προσέφερε ἡ ἐκδήλωσις ἀμοιβαίας κατανοήσεως;

Ἀναφέρομαι τώρα εἰς τὰς ἐπικρίσεις τὰς γενομένας ὑπὸ μελῶν τοῦ Συλλόγου, τὰ ὁποῖα, μὴ ἐννοήσαντα τὸν πραγματικὸν σκοπὸν τῆς Συνελεύσεως μετέθεσαν τὴν συζήτησιν ἐπὶ ἄλλων βάσεων, δημιουργήσαντα ἐντυπώσεις.

Ἐκρίθη ἡ παροῦσα Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ὡς στερουμένη κύρους, ἐλλείψει ὡρισμένων ἱκανοτήτων τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν προσώπων.

Ἓν Σωματεῖον, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ἀποκτᾷ κῦρος ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς βάσεως, τοῦ συνόλου δηλ. τῶν μελῶν, πρὸς τὴν ἡγεσίαν. Αὐτὴ ἡ ἐμπιστοσύνη δίδει εἰς αὐτὸ τὴν δύναμιν τῆς προβολῆς του. Ἀλλὰ ἡ ἐμπιστοσύνη αὐτὴ καὶ συνεπῶς τὸ κῦρος τοῦ Σωματείου δὲν ἀποκτᾶται οὔτε μὲ τὴν ἀπραξίαν, οὔτε μὲ τὴν εὐθυγράμμισιν πρὸς τὰς ἀπόψεις τῶν ἐργοδοτῶν— λαμβάνω τὴν περίπτωσιν ταύτην ὡς μίαν καλοπροαίρετον ἀντίληψιν ἡ ὁποία ὅμως καθ' ἡμᾶς δὲν εὐσταθεῖ—οὔτε μὲ τὴν ἀστάθειαν εἰς ἀναλαμβανομένους ἀγῶνας, τῶν ὁποίων νὰ καταβάλλεται προσπάθεια ἐξουδετερώσεως δι' ἀπεργοσπαστικῶν κλιμακίων καὶ ἄλλων ἀκατανοήτων ἐνεργειῶν. Τοὐναντίον ἡ εὐθύτης καὶ ἡ συνέπεια, ἡ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας θαρραλέα προβολὴ τοῦ δικαίου τῶν ἀξιώσεων συγκεντρώνει τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν μελῶν εἰς τὸ Συνδικαλιστικὸν Ὄργανον, ἡ ὁποία τοῦ δίδει δύναμιν καὶ ἀνυψώνει τὴν ἠθικήν του θέσιν ἔναντι ἐκείνων μετὰ τῶν ὁποίων θὰ συνδιαλλαγῇ.

Ἐὰν δὲν συμβαίνῃ αὐτὸ δὲν ὁμιλοῦμεν περὶ κύρους τοῦ Νομικοῦ Προσωπικοῦ ἀλλὰ περὶ προβολῆς τῆς προσωπικότητος τοῦ φυσικοῦ προσώπου, τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Συλλόγου. Τότε, ὑπὸ τὴν εὐνοϊκωτέραν περίπτωσιν, τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι, ἡ ἀνάπτυξις ἱκανῆς ἐπιχειρηματολογίας ἀλλὰ μέσα σὲ ὅρια δωματίου ἢ σαλονιοῦ.

Ἡ παροῦσα Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπροτίμησε νὰ στηρίξῃ τὸ κῦρος της εἰς τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν τῆς παρέσχεν ἡ ἐμπιστοσύνη τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου, ὁπότε τὸ κῦρος ἀσφαλῶς ἀντανακλᾷ καὶ εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου, καὶ τοῦτο δι' ἐκείνους ἐκ τῶν ἐπικριτῶν μας, οἱ ὁποῖοι δὲν θέλουν νὰ βλέπουν ἰδίαν προσωπικότητα εἰς τὰ μέλη τῆς Δ.Ε.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, οὕτω πιστεύοντες, οὐδέποτε, ὅπου ἀπετάθημεν, εὕρομεν θύρας κλειστάς.

Ἐχρησιμοποιήθη καὶ ἡ λέξις «σύνθεσις» εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ κύρους τοῦ Συλλόγου. Λέγουν δηλ. ὅτι ἔχομεν Συμβούλιον ἐκ συναδέλφων μικρῶν βαθμῶν καὶ δι' αὐτὸ στερεῖται τοῦτο κύρους.

κ. ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δὲν ἐλέχθη τέτοιο πρᾶγμα.

κ. Ε. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗΣ: Ἴσως νὰ μὴν ἐλέχθη ἀπὸ σᾶς προσωπικῶς. Ἐπεκρίθη ὅμως τὸ Δ. Συμβούλιον ὅτι δὲν ἔχει κῦρος λόγῳ τῆς συνθέσεώς του.

Κύριοι συνάδελφοι, ἀπὸ τῆς συγχωνεύσεως καὶ ἐντεῦθεν, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς ἐκβολῆς ἐκ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῶν συναδέλφων συνδικαλιστῶν ἀνωτέρων βαθμῶν, τὸ συνδικαλιστικὸν κίνημα ἐν τῇ Τραπέζῃ περιῆλθεν, ὡς ἦτο ἑπόμενον, εἰς τοὺς συναδέλφους μικροτέρων βαθμῶν.

Τὸ ὑπὸ τὸν κ. Τσουδερὸν Δ. Συμβούλιον τῶν ἐτῶν 1954 καὶ 1955, ἂν ἐνθυμοῦμαι καλῶς, εἶχε τὴν ἰδίαν σύνθεσιν μὲ τὸ παρόν. Ἐπίσης τὸ σῶμα τῶν μετέπειτα ὑπὸ τὸν κ. Μελισσαρόπουλον Συμβουλίων ἀπήρτιζε κατὰ μέγα μέρος τὸ σῶμα τοῦ παρόντος Δ. Συμβουλίου.

Τὸ παρὸν Δ. Συμβούλιον, προήγαγε καὶ ἐπέλυσε περισσότερα ζητήματα ἀφορῶντα τοὺς συναδέλφους τῶν ἀνωτέρων βαθμῶν ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀφεώρων κατωτέρους βαθμούς. Καὶ τοῦτο ὄχι διότι τὸ Συμβούλιον ἔκαμε διάκρισίν τινα, ἀλλὰ τοὐναντίον ἀσκοῦν πίεσιν ἐπὶ τῶν ἁρμοδίων, ὡδήγησε τὰ θέματα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἐπιλύσεως, ἀνεξαρτήτως σειρᾶς καὶ ἐνδιαφερομένων προσώπων.

Ἑπομένως, κ. Συνάδελφοι, τὸ σύνθημα αὐτὸ ρίπτεται ἀπὸ ἐχθροὺς τοῦ Συλλόγου μὲ σκοπὸν νὰ διασπάσῃ αὐτόν. Μὴ ὑπαρχούσης ἀληθοῦς βάσεως, τὰ μὲν ἁπλᾶ μέλη τοῦ Συλλόγου πρέπει νὰ παύσουν νὰ ἀποτελοῦν φερέφωνα μιᾶς τοιαύτης προθέσεως, οἱ δὲ τιμίως συνδικαλιζόμενοι δὲν πρέπει χάριν προχείρων ἀντιπολιτευτικῶν σκοπῶν νὰ γίνωνται, ἀκουσίως βέβαια, ὄργανα τῶν ἐχθρῶν τοῦ Συλλόγου. Κ α τ ό π ι ν τ ῶ ν δ ι ε υ κ ρ ι ν ί σ ε ω ν τ ο ύ τ ω ν, ν ο μ ί ζ ω ὅ τ ι ἐ ὰ ν τ ὸ δ ι α β ρ ω τ ι κ ὸ ν α ὐ τ ὸ σ ύ ν θ η μ α ε ἰ σ ῆ λ θ ε ν ε ἰ ς τ ὴ ν σ κ έ ψ ι ν μ α ς π ρ έ π ε ι ἀ π ὸ α ὐ τ ῆ ς τ ῆ ς σ τ ι γ μ ῆ ς ν ὰ π α ύ σ ῃ ν ὰ ὑ π ά ρ χ ῃ.

Ρίπτεται ἐπίσης τὸ σύνθημα καὶ πολὺς λόγος γίνεται, περὶ «ἑνότητος» τοῦ προσωπικοῦ διὰ τῆς συνεργασίας τῶν ὑποψηφίων ἡγετῶν.

Κύριοι συνάδελφοι, ἡ ἑ ν ό τ η ς τ ο ῦ Π ρ ο σ ω π ι κ ο ῦ ὑ π ά ρ χ ε ι.

Τὸ νὰ ἔχῃ ἓν ὡρισμένον ποσοστὸν συναδέλφων μίαν διαφορετικὴν ἄποψιν ἐπὶ τοῦ τρόπου χειρισμοῦ τῶν ζητημάτων, οὐδόλως ἀποτελεῖ ἔλλειψιν ἑνότητος.

Τὴν ἑνότητα ὅπως ἀκριβῶς διεκηρύξαμεν καὶ πέρυσι, ὅπως διεκηρύξαμεν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας μας καὶ διακηρύσσομεν καὶ τώρα, τὴν ἐννοοῦμεν ὡς προσήλωσιν, πειθαρχίαν καὶ συσπείρωσιν ὅλων περὶ τὴν νόμιμον ἡγεσίαν τοῦ Συλλόγου, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰ μὴ οἱ φορεῖς τοῦ προγράμματος σκοπῶν καὶ μέσων ἐπιδιώξεως αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἐνεκρίθη ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τῶν συναδέλφων.

Ἡ ἑνότης ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔννοιαν ὑπάρχει. Ὅταν λέγωμεν τὸ ἀντίθετον, δὲν πράττομεν ἄλλο τι εἰ μὴ νὰ εἰσάγωμεν ἐντὸς τῆς πολυτίμου Ὀργανώσεώς μας τὸ σαράκι τῆς διαλύσεως.

Ἀπαντῶ εἰς ὡρισμένα ζητήματα τὰ ὁποῖα ἔθεσεν ὁ κ. Τσουδερός. Εἶπεν ὁ κ. Τσουδερὸς ὅτι οἱ Νόμοι οἱ ὁποῖοι ἠμπόδισαν τὸ ἔργον μας ἴσχυον καὶ ἐπὶ τῆς ἰδικῆς του προεδρίας καὶ ὅμως τὸν εἴχομεν κατηγορήσει δι' ἀπραξίαν.

Πρέπει ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, νὰ σᾶς γνωρίσω ὅτι διεμαρτυρήθημεν πρὸς τὸν κ. Τσουδερὸν τότε διὰ τοῦ συνδικαλιστικοῦ τύπου, ὅτε ἡ ἀπραξία τοῦ ὑπ' αὐτὸν Συμβουλίου εἶχεν ὁδηγήσει εἰς τὴν ἀνυπαρξίαν τοῦ Συλλόγου. Κατόπιν, ὅτε παρὰ τὰς ἐπιφυλάξεις του, τὰς ὁποίας, πρὸς τιμήν του, παρεμέρισε καὶ συνεστήθη ἡ Ὁμοσπονδία, τὸν συνεχάρημεν χωρὶς ὅμως καὶ αὐτὸ νὰ ἐσήμαινε ὅτι ἦτο ἀρκετὸν διὰ νὰ ἀποτινάξῃ ὁ Σύλλογος τὴν κληρονομίαν τῆς ἀνυπαρξίας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τονίζω καὶ εἰς τοῦτο διαφωνῶ μὲ τὸν κ. Παππᾶν, ὅτι ἡ ὕπαρξις τῆς Ὁμοσπονδίας εἶναι ἀπαραίτητος. Ἂς μὴ λησμονῶμεν ὅτι ἡ διάσωσις τῶν Ἀσφαλιστικῶν μας Ταμείων τὸ 1956 καὶ ἡ ἀποτροπὴ μέχρι στιγμῆς τοῦ κινδύνου τῆς διαλύσεώς των ὀφείλονται εἰς τὴν ὕπαρξιν τῆς Ὁμοσπονδίας.

Ὡς πρὸς τὴν θιγεῖσαν παρὰ τοῦ κ. Τσουδεροῦ μισθοδοσίαν Τσακίρη, διευκρινίζω ὅτι αὐτὴ κατεβάλλετο ἀπὸ τοῦ ἔτους 1957 ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδίας τῆς ὁποίας οὗτος ἦτο ὑπάλληλος μετὰ τήν, διὰ τὴν συνδικαλιστικήν του δρᾶσιν, ἀπόλυσίν του ἐκ τῆς Ἰονικῆς Τραπέζης.

Τὸ παρὸν Δ.Σ. εἰσῆλθεν εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Ὁμοσπονδίας ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου 1958, ὅτε ὁ κ. Τσακίρης εἶχεν ἀπολυθῆ ἐξ αὐτῆς, ὡς ἀναμιχθεὶς εἰς τὴν πολιτικήν.

Οἱ κ.κ. Παππᾶς καὶ Μελισσαρόπουλος ὡμίλησαν περὶ τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Συλλόγων τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀσπαζομένη τὴν ἀρχὴν τῆς εἰλικρινοῦς συνεργασίας ἐδέχθη τὴν ἐν ἰσοτιμίᾳ σύστασιν τῆς Ἐπιτροπῆς αὐτῆς. Ὅταν ὅμως διεπιστώθη ὅτι δὲν ὑπῆρχον αἱ προϋποθέσεις ἐκεῖναι διὰ νὰ συνεχισθῇ ἡ εἰλικρινὴς συνεργασία, ἡ Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ ἔπαυσε νὰ ὑφίσταται.

Ἡ Συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν ὁποίαν τόσος θόρυβος ἐγένετο καὶ ἀρκετὴ μελάνη καταναλώθη, δὲν εἶχεν ἡλικίαν πέραν τῆς ἑβδομάδος.

Ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰς ἐπικρίσεις τοῦ κ. Μελισσαροπούλου ὅτι: 1) ἡ Τραπεζιτικὴ δὲν ἐδημοσίευσε λεπτομερείας τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Μετόχων 2) δὲν ἀνεφέρθη ἡ Δ.Ε. εἰς τὸν τότε Ὑπουργὸν Ἐργασίας κ. Καποδίστριαν διὰ τὴν κατα-

κράτησιν τοῦ περυσινοῦ ἐκτάκτου δεκαπενθημέρου 3) δὲν διετήρησεν ἡ Δ. Ε. τὴν Προεδρίαν τῆς Ὁμοσπονδίας, ἣν οὗτος κατεῖχε καὶ ἐγκατελείφθη τὸ αἴτημα τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ προπολεμικοῦ ἑορτολογίου διὰ τὸ ὁποῖον εἶχεν οὗτος, ὡς Προεδρεύων, κάμει διάβημα εἰς τὸν Μακαριώτατον καὶ 4) δὲν ἐπελύθη ἀμέσως τὸ ὡράριον τῶν Ὑποκαταστημάτων ὡς εἶχεν ὑποσχεθῆ ἡ παροῦσα Δ.Ε. προεκλογικῶς, ὁ κ. Μαυρουλίδης διακοπτόμενος συνεχῶς, ἔδωσε τὰς κάτωθι ἀπαντήσεις:

1) Τὸ 8σέλιδον φύλλον τῆς «Τραπεζιτικῆς» τῆς 16)2)1958 ἦτο ἀφιερωμένον κυρίως εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων καὶ τὰ ἐν αὐτῇ λεχθέντα εἶχον διατυπωθῆ κατὰ τρόπον μὴ ὑπολειπόμενον τῶν ἐκτεθέντων εἰς τὸ ἀντίστοιχον φύλλον τῆς Προεδρίας τοῦ κ. Μελισσαροπούλου.

2) Ὁ κύριος ὑπαίτιος τῆς κατακρατήσεως τοῦ 15θημέρου ἦτο ὁ τότε Ὑπουργὸς Συντονισμοῦ πρὸς τὸν ὁποῖον καὶ ἐστράφησαν ὅλαι αἱ ἐνέργειαι.

3) Καθήκοντα Προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας ἤσκει ὁ κ. Μελισσαρόπουλος λόγῳ ἀσθενείας τοῦ Προέδρου τῆς ΟΤΟΕ καὶ παραιτήσεως τοῦ Α΄. ἀντιπροέδρου αὐτῆς. Δὲν προεβλήθη τὸ ἑορτολόγιον διότι τὸ Ἐκτελεστικὸν Συμβούλιον τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. ἠσχολήθη ἐφέτος μὲ τὰ σοβαρὰ ζητήματα τοῦ κλάδου, ὡς ταῦτα διετυπώθησαν εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Α΄. Πανελλαδικοῦ Τραπεζοϋπαλληλικοῦ Συνεδρίου.

4) Οὐδεὶς ὑπεσχέθη ἄμεσον ἐπίλυσιν τοῦ ὡραρίου ὡς καὶ τῶν λοιπῶν βασικῶν ζητημάτων. Τὰ θέματα ἐτέθησαν ἐπὶ τῆς ὀρθῆς αὐτῶν βάσεως, διεξάγεται ἀγὼν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐπιδιώξεών μας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οἱ ἐπαρχιακοὶ συνάδελφοι δύνανται νὰ γνωρίζουν καλλίτερον παντός.

Ὁ ὁμιλητὴς συνέχισε καὶ ἐπέρανε τὸν λόγον του ὡς ἀκολούθως:

Ἐπεκρίθημεν διότι δῆθεν εἴπομεν, ὅτι τὸ συνταξιοδοτικὸν δὲν ἐνδιαφέρει τὸν Σύλλογον τῶν ἐν ἐνεργείᾳ. Καλῶ τὸν ἐπικριτήν μας νὰ διαβάσῃ πάλιν τὶς ἀνακοινώσεις μας.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον διεκηρύξαμεν εἶναι: νὰ μὴ δίδεται εἰς τὸ συνταξιοδοτικόν, ἐν συγκρίσει μὲ τὰ λοιπὰ αἰτήματά μας, ἔννοια διαζευκτική. Εἴπομεν, ὅτι οὐδέποτε θὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ προβάλλεται τὸ συνταξιοδοτικὸν ὡς κώλυμμα διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν λοιπῶν αἰτημάτων μας.

Καὶ τὸ συνταξιοδοτικὸν καὶ τὰ λοιπὰ αἰτήματα πρέπει νὰ λυθοῦν.

Ἂς μοῦ συγχωρήσῃ ἡ Συνέλευσις τὸ ὅτι ἠσχολήθην διὰ μακρῶν μὲ τοὺς μεταθέσαντας τὸ ἔργον αὐτῆς ἐπὶ ἄλλων βάσεων, ἀλλὰ νομίζω ὅτι θὰ συμφωνήσῃ ἐπὶ τοῦ ἀπαραιτήτου τῆς εὐρείας μου ταύτης παρεκκλίσεως.

Τελειώνων μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἐπερχομένη Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἀφίσει βαθειὰ εἰς τὴν συνείδησιν ἑκάστου μέλους τοῦ Συλλόγου ἀνεξαρτήτως ἂν τοῦτο ἐκφράζεται ἢ ὄχι, τὴν πίστιν, ὅτι, ἐβάδισεν εἰς τὸ ἔργον της μετὰ παρρησίας, ὅτι ἀνύψωσε τὸ κῦρος τοῦ Συλλόγου καὶ ὅτι εἰς τὴν θητείαν της, ἡ ὁποία ἦτο θητεία περισυλλογῆς ἐντὸς ἐξαιρετικῶν ἀντιξοοτήτων, ἐπέτυχε ἀρκετὰ ὑλικὰ ἐπιτεύγματα, πέραν τοῦ ἠθικοῦ κέρδους τὸ ὁποῖον εἶναι ἀνεκτίμητον.

Παραδίδει δὲ εἰς τοὺς διαδόχους της τὴν σκυτάλλην μὲ τὴν ἑξῆς ἐντολήν.

Βάδιζε ἄκαμπτος. Ἔχε τὴν ἀγάπην τῶν συναδέλφων σου καὶ ἡ νίκη εἶναι δική σου.

(Χειροκροτήματα)

Ο κ. Α. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

κ. Α. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ Κύριοι Συνάδελφοι. Εἶμαι ὁ προτελευταῖος ἀπὸ τοὺς ὁμιλητάς, δὲν θὰ σᾶς ἀπασχολήσω περισσότερον τοῦ πενταλέπτου καὶ τοῦτο ἔχω ὑποχρέωσιν νὰ κάνω, διότι κατὰ τὴν ὁμιλίαν τῶν ἐπικριτῶν τοῦ ἔργου τῆς λογοδοτούσης Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, ἐθίγησαν καὶ ζητήματα ἀφορῶντα τὴν ἐπαρχίαν. Καὶ ἕνας ἄλλος λόγος ὁ ὁποῖος μὲ ὑποχρεώνει νὰ λάβω τὸν λόγον, εἶναι αἱ ἀτυχεῖς καὶ θλιβεραὶ παρεμβάσεις ὡρισμένων συναδέλφων αἱ ὁποῖαι εἶχον ὡς συνέπειαν νὰ διασαλεύσουν τὴν τάξιν τῆς Συνελεύσεως μὲ τὸν κίνδυνον τῆς ἐκτροπῆς αὐτῆς ἀπὸ τὸν προορισμόν της.

Καὶ ἀρχίζω ἀπὸ τὸ τελευταῖο.

Κάποιος ἀπαντῶν εἶπε: Κρῖμα, αὐτὸ εἶναι τὸ εὐχαριστῶ;

Κύριοι συνάδελφοι, καταδικάζω τὰ ὅσα ἐξεστόμισε ὁ συνάδελφος ὁ ὁποῖος θέλησε νὰ κατηγορήσῃ συναδέλφους του ἀναμιγνυομένους εἰς τὰ συνδικαλιστικὰ καὶ τονίζω, ὅτι ὅλοι οἱ ὁποῖοι καλούμεθα νὰ διαχειρισθῶμεν τὰ κοινά, διαπνεόμεθα μόνον ἀπὸ τὴν ὄρεξιν νὰ φανῶμεν χρήσιμοι εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κοινῶν συμφερόντων καὶ ὄχι μόνον δὲν ἔχομεν βλέψεις ἰδιοτελείας, ἀλλὰ πολλάκις κα ἰσυνήθως μόνον τὴν καταστροφὴ εἰς τὸ τέρμα τῆς καριέρας μας.

Τὸ δεύτερον σημεῖον τῆς ἀτυχοῦς παρεμβολῆς προεκλήθη ἐξ αἰτίας ὑπαινιγμοῦ τοῦ κ. Παππᾶ. Θρασεῖα παρεμβολὴ συναδέλφου θέλησε νὰ ἀποδώσῃ μομφὴν εἰς τὴν συνδικαλιστικὴν θέσιν τῆς παρούσης Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς. Εἰς τὸν κύριον αὐτόν, ἔχω τοῦτο νὰ πῶ:

Αἰσθανάμεθα τόσον μεγάλο τὸ ἀνάστημα τῶν πεποιθήσεών μας, ὥστε δὲν θὰ τὸ ρυπάνωμεν καταβιβάζοντες αὐτὸ τόσον χαμηλὰ ὥστε νὰ κάνωμεν ἀπολογισμὸν τῶν τοιούτων πεποιθήσεών μας, πρὸς ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος ἐταύτισε τὴν σοβαρότητά του μὲ τὴν σοβαρότητα τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἀναφερθέντων προσώπων.

Διὰ τὸν κ. Παππᾶ, τὸ πάτρωνα τοῦ ἐπεισοδίου αὐτοῦ,—ἂς μὲ συγχωρήσῃ διὰ τὴν ὀξύτητα τῶν πρὸς αὐτὸν ἐκφράσεών μου—ἔχω νὰ πῶ τοῦτο: Λυποῦμαι, διότι μᾶς γνωρίζει ὁ κ. Παππᾶς καὶ ὁ κ. Παππᾶς ἔπρεπε ν' ἀποφύγῃ τὴν κακοτοπιὰ αὐτή, διότι πάντοτε θὰ ὑπάρχουν οἱ κακοθεληταί, οἱ ὁποῖοι θὰ θελήσουν νὰ κάνουν ἐκμετάλλευσιν ἑνὸς ζητήματος τὸ ὁποῖον μπορεῖ ἄλλως πῶς καὶ καλοπροαιρέτως νὰ εἶχε θέση ὁ κ. Παππᾶς.

Κύριοι συνάδελφοι, Ἐπειδὴ ἐγένετο λόγος πολὺς διὰ τὴν Νέαν Κίνησιν, ἔχω τοῦτο νὰ σᾶς πῶ:—Φαίνεται ὅτι ὑπάρχει ἐκείνη ἡ παληὰ παρεξήγησις ὅτι ἡμεῖς οἱ μικροὶ τὸν βαθμόν, θελήσαμε νὰ ὀρθώσωμεν τὸ ἀνάστημά μας διὰ νὰ γίνωμεν πρόξενοι ἑνὸς διχασμοῦ τοῦ προσωπικοῦ εἰς μικροὺς καὶ μεγάλους.

Τὸν κίνδυνον αὐτῆς τῆς νοοτροπίας ἐπεσημάναμεν καὶ ἄλλοτε καὶ εἴπαμεν ὅτι εἶναι κακόβουλος ὁ χαρακτηρισμὸς διότι ἡμεῖς οὐδέποτε ἐσκέφθημεν τοιοῦτον τι.

Ἡ ἀπραξία ὅμως ἡ ὁποία παρετηρήθη εὐθὺς μετὰ τὴν Ἠλιασκικὴν κατοχήν, ἀπὸ τὴν τότε Διοικοῦσαν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὸν κ. Τσουδερόν, μᾶς ἠνάγκασε νὰ σκεφθῶμεν ὅτι πρέπει νὰ κινηθῶμεν ἐντονώτερον. Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ μας αὐτῇ συμπήξαμεν μίαν ὁμάδα τῆς ὁποίας αἱ προθέσεις δὲν ἦσαν ἄλλαι παρὰ σκοποὶ ἀνανεώσεως τῶν συνδικαλιστικῶν μας πραγμάτων. Δυστυχῶς ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῆται ἡ ἀντίληψις αὐτή, ὅπως τοὐλάχιστον ἀντιλαμβάνομαι καὶ κρίνω ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ὁ κ. Μελισσαρόπουλος μᾶς κατηγόρησεν, ὅτι δὲν εἴχαμε τὸ γόητρον καὶ τὸ ἀνάστημα ἐκεῖνο ὡς Σύλλογος διὰ νὰ προβάλωμεν ὡς ἔπρεπε τὰ αἰτήματά μας.

Κύριε Μελισσαρόπουλε, ὅταν ἐσεῖς εἴχατε τὸ εὐτύχημα νὰ μπῆτε μειράκιον εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ αὐτὴ σᾶς ἐνεπιστεύθη τὸν κάλαμον καὶ τὰ γραμματοεντάλματά της, ἐμεῖς εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτὴν ἐπεφορτίσθημεν μὲ πολὺ μεγαλύτερον βάρος. Ἡ Πατρίδα μᾶς ἐνεπιστεύθη τὸ ὅπλον καὶ μὲ τὸ ὅπλον αὐτὸ ἐξασφαλίσαμεν αὐτὴν τὴν ζωή σας ἐδῶ μέσα.

(Χειροκροτήματα)

Ἔχομεν ἐπομένως τὴν ἀξίωσιν νὰ σέβεσθε τὴν θέσιν μας αὐτήν, διότι ἡ μακρόχρονος ὑπηρεσία μας εἰς τὸ στράτευμα μᾶς ἔφερε ἐδῶ μεγάλους εἰς τὰ χρόνια. Τί ἐννοεῖτε ὅταν λέτε ὅτι δὲν ὑπάρχει γόητρον; Μήπως κρίνετε τὸ γόητρον καὶ τὸ ἀνάστημα μιᾶς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς ἀπὸ τὸ μέγεθος τῶν σωματικῶν καμπυλοτήτων; Ἀλλὰ θὰ σᾶς ποῦμε τότε ἡμεῖς διὰ νὰ μὴ δημιουργηθῇ ἐξ ἀντιθέτου παρεξήγησις, ὅτι δὲν εἴχομεν λάβει ποτὲ ὡς πρότυπον τὰ σωματικὰ προσόντα τοῦ Δισκοβόλου τοῦ Μύρωνος.

Μήπως ἐννοεῖτε τὸ ὕψος τῶν βαθμολογικῶν βαθμίδων τῆς ἐν τῇ Τραπέζῃ ἱεραρχίας; Τότε ἐπιχειρεῖτε ἐμμέσως νὰ ἀμαυρώσετε αὐτὴν τὴν καλὴν ἰδέαν τοῦ συνδικαλισμοῦ καὶ νὰ καθιερώσετε τὴν ἀρχὴν τῶν ἐγκαθέτων.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν ἔχετε παρὰ νὰ καλέσετε τὸν κ. Σπηλιόπουλον νὰ ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου, πλαισιούμενος ἀπὸ τοὺς ὑπολοίπους Διευθυντάς. Διότι ἄλλως δὲν βλέπω διὰ ποῖον λόγον δὲν ἔχουμε κῦρος καὶ ἀνάστημα.

Εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἐπαρχιακῶν ἐπιτεύξεων ἐκατηγορήθημεν ὡς Διοικητικὴ Ἐπιτροπή, ὅτι δὲν ἐδώσαμε τὴν πρέπουσαν προσοχήν. Ἐπειδὴ τυγχάνω ἀντιπρόσωπος τῆς Θεσσαλονίκης καὶ κατὰ συνέπειαν τῆς ἐπαρχίας, ἔχω νὰ διευκρινίσω τοῦτο:

Ἐκάναμε πολλοὺς ἀγώνας, διότι εἶναι γεγονός, ὅτι, ὅσον περισσότερον πρὸς τὸ κέντρον εὑρισκόμεθα, τόσον αἱ εὐκολίαι αὐταὶ ἀπηχοῦν περισσότερον καὶ ὅσον ἀπομακρυνόμεθα, τόσον αἱ δυσκολίαι, ἀντιστρόφως, εἶναι μεγαλύτεραι.

Νὰ μὴ σᾶς πῶ περισσότερα, ἕνα μικρὸ παράδειγμα: Τὸ ζήτημα τῶν ὡρῶν ἐργασίας τῶν ὑποκ)των Θεσ)νίκης. Ἐκυνήγησα τὸ ζήτημα αὐτὸ ἐπὶ ἑνάμισυ ὁλόκληρο ἔτος καὶ ὅταν ὁ κ. Μελισσαρόπουλος ἦταν Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μας. Ἀτυχῶς δὲν ἐπελύθη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του, ἐν τούτοις ὅμως κατορθώσαμεν τώρα νὰ τὸ τακτοποιήσωμεν κατὰ κάποιον τρόπον ὁπωσδήποτε ἱκανοποιητικόν.

Οὐδεμία ὑπέρβασις γίνεται πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, οὐδὲ καὶ δευτερολέπτου. Κατορθώσαμεν παρὰ τὸ κατὰ τὸν κ. Μελισσαρόπουλον, μικρὸν ἀνάστημά μας, νὰ δώσωμεν νὰ καταλάβῃ εἰς τὴν ἐκεῖ Διεύθυνσιν ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ σκέπτεται ὅπως ὁ κ. Μελισσαρόπουλος. Καὶ θὰ τονίσω ἐπ' αὐτοῦ, ὅτι τὴν πόρτα δὲν μᾶς τὴν ἔκλεισε κανείς. Μᾶς τὴν ἔκλεισαν μόνον ὅταν ὁ κ. Μελισσαρόπουλος ἦτο Πρόεδρος.

Εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἔχομεν συνδεθῆ μὲ ἀντιπροσώπους μας μὲ τοὺς ὁποίους ἐπικοινωνοῦμεν τακτικὰ καὶ οἱ ὁποῖοι μᾶς διαβεβαιώνουν ὅτι τοὐλάχιστον ἐφ' ὅσον δὲν ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐξομοίωσις στὸ ζήτημα τῶν συνθηκῶν καὶ ὡρῶν ἐργασίας μὲ τὸ Κέντρον, δὲν γίνεται πλέον καταστρατήγησις τοῦ κανονικοῦ ὡραρίου.

Κύριοι Συνάδελφοι, δὲν προχωρῶ περισσότερον στὸ ζήτημα ποὺ ἔθιξα προηγουμένως. Μὲ δύο πράγματα ἀκόμη συμπληρώνων τὴν μικρὴ ὁμιλίαν μου, θὰ τελειώσω.

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην πρὸ ἡμερῶν ἐγένετο μία συνέλευσις τῶν ἐκεῖ συνταξιούχων. Ἐκλήθην καὶ παρέστην. Ἐκεῖ ἤκουσα καὶ ἔνοιωσα τὸν πόνον τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν οἱ ὁποῖοι παρεπονοῦντο ὅτι, μακρὰν ἀπὸ ἡμᾶς δὲν ἔχουν οὐδεμίαν δυνατότητα νὰ ἀγωνισθοῦν καὶ οὐδεμίαν ἐλπίδα νὰ ἐπιτύχουν κἄτι τὸ ὁποῖον θὰ ἀνακούφιζε τὴν δεινῶς χειμαζομένην τάξιν των.

Προέτεινα καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ μέλλουσα νὰ ἐκλεγῇ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ τὸ ἐνστερνισθῇ, ἐπειδὴ πρέπει διότι ὅλοι ἐκεῖ βαδίζομεν, νὰ μὴν ἀφίσωμεν ἀνυπερασπίστους αὐτοὺς τοὺς πατέρες μας, νὰ εἴμεθα κοντὰ σὲ κάθε ζήτημά τους καὶ νὰ τὸ φροντίζομεν ὡς ἰδικόν μας. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ συνδέσωμεν μὲ τὰ ἰδικά μας.

Προσεφέρθην, τοὐλάχιστον ὅσον ἀνήκω εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου, νὰ ἀποτελέσω τὸν συνδετικὸν κρίκον τῆς ἐκεῖ ἀντιπροσωπείας τῶν συνταξιούχων μὲ τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ Συλλόγου καὶ παρεκάλεσα νὰ κάνουν καὶ αὐτοὶ τὸ ἴδιο ὁρίζοντας ἕνα ἐκεῖ ἀντιπρόσωπόν των διὰ τὰς συνεννοήσεις μας.

Τώρα ζητῶ ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ ἐκλεγῇ Διοικητικὴν Ἐπιτροπήν, νὰ φροντίσῃ ὥστε μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου νὰ παρίσταται ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Συλλόγου παρὰ τῷ Συλλόγῳ Συνταξιούχων καὶ ἀντιστρόφως μέλος τοῦ Συλλόγου Συνταξιούχων νὰ παρίσταται ὡς ἐκπρόσωπος παρὰ τῷ Συλλόγῳ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ προσωπικοῦ, διὰ τὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα θὰ ἀπασχολοῦν τὰς τάξεις μας ἀπὸ κοινοῦ.

(Χειροκροτήματα)

Πολὺ πιθανὸν καὶ ἰδικά μας σφάλματα, πολὺ πιθανὸν καὶ σφάλματα τοῦ ἰδικοῦ των Συλλόγου νὰ ὡδήγησαν εἰς προστριβάς. Κύριοι, σέβομαι τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς καὶ παρακαλῶ νὰ μὴν ἀφίσωμεν καμμίαν στιγμὴν νὰ μὴ δείξωμεν αὐτὴν μας τὴν ἀγάπην.

Ἕνα ζήτημα, τὸ τελευταῖο, τὸ ὁποῖον μοῦ ἔκανε ἐντύπωσιν ἐνῶ συνεζητεῖτο καθ' ὃν τρόπον συνεζητήθη, ἦτο ἡ ἔκκλησις τὴν ὁποίαν ὡρισμένοι ἀπὸ τοὺς ὁμιλητὰς ἐξέπεμψαν πρὸς ἑνότητα.

Κύριοι Συνάδελφοι, παρουσιαζόμεθα κατ' ἔτος στὸ προσωπικὸ ὡς Σύλλογος, τοῦ λέμε τί ἐπράξαμε, μᾶς κρίνει, μᾶς κατακρίνει ἢ ἐπικροτεῖ καὶ καλεῖται νὰ ἐκλέξῃ τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι τὸ ἑπόμενον ἔτος θὰ τὸ διοικήσουν.

Ὑποτιμῶμεν καὶ τὴν νοημοσύνην τῶν συναδέλφων ὅλων, ἀλλὰ καὶ τὸ δικαίωμα ποὺ ἔχουν, τὸ ἀναφαίρετον δικαίωμα νὰ ἐκλέγουν τοὺς ἀνθρώπους ποὺ θέλουν αὐτοί, μὲ τὸ νὰ θέλωμεν νὰ ἐπιβάλλωμεν ἐμεῖς, οἱ τέσσερες, πέντε, δέκα ὁμιληταί, τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ τὸ διοικήσουν. Τὸ προσωπικὸν εἶναι ἐλεύθερον καὶ μόνον ἁρμόδιον νὰ ἐκλέξῃ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ τὸ διοικήσουν.

Ἀλλὰ ἤθελα νὰ καταλήξω στὸ ἑξῆς, μὲ τὴν νῦξιν αὐτὴν ποὺ κάνω: Ἐπειδὴ ἤκουσα ἀντιρρήσεις πολλὲς ἐξ αἰτίας τῆς συζητήσεως περὶ τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Καταστατικοῦ, ἀπορῶ πῶς οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι ζητοῦν ἑνότητα στὸ δικό μας Σύλλογο καὶ ἀπεμπολοῦν τὴν ἑνότητα ὅλων τῶν Συλλόγων. Διότι ὅταν λέγομεν ὅτι θέλομεν νὰ εἴμεθα ἡνωμένοι, νὰ ἔχωμεν ἕνα ψηφοδέλτιον, αὐτὸ σημαίνει, ὅτι σκεπτόμαστε πῶς ἔτσι θὰ μποροῦμε μὲ μεγαλύτερον κῦρος μὲ μεγαλύτερη δύναμι νὰ προβάλλομεν τὰ ζητήματά μας.

Ἀλλὰ διατὶ δὲν εἶναι ἀκόμη πιὸ μεγάλη, δὲν εἶναι πολλαπλασίως ἰσχυροτέρα ἡ δύναμις ἑνὸς Συλλόγου ὁ ὁποῖος ἀπαρτίζεται ἀπὸ ὁλόκληρον τὸ προσωπικόν, διότι καλῶς ἢ κακῶς εὑρισκόμεθα πρὸ μιᾶς καταστάσεως.

Ἡ συγχώνευσις ἔγινε, ἀποσυγχώνευσις δὲν συζητεῖται καὶ κατὰ συνέπειαν βαδίζομεν πλέον πρὸς γεγονὸς τὸ ὁποῖον δὲν πρόκειται νὰ ἀπογίνῃ ποτέ.

Μόνον ὅσοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὸ «Διαίρει καὶ Βασίλευε», μόνον ἐκεῖνοι δὲν θέλουν αὐτὴν τὴν ἑνοποίησιν.

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὸν Δεκέμβριον, κατόπιν προσκλήσεώς μας διὰ ζητήματα τοπικά, ἦλθεν ὁ κ. Μαυρουλίδης μὲ τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου Τραπέζης Ἀθηνῶν κ. Γκιτᾶκον. Ἐκεῖ ἀπὸ καιροῦ, ἔχουμε καλλιεργήσει τὸ πνεῦμα αὐτὸ τῆς ἑνοποιήσεως ὅλων τῶν Συλλόγων. Εὗρεν ἀπήχησιν θαυμασίαν, οἱ δὲ ἀντιπρόσωποι τῶν δύο Συλλόγων ἔμειναν κατάπληκτοι πρὸ τῆς συνοχῆς τοῦ Προσωπικοῦ τῆς Θεσ)νίκης.

Διεβεβαιώθην ὅτι ὁ Σύλλογος τῶν Ὑπαλλήλων Τραπέζης Ἀθηνῶν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐντάξεως δὲν ἔχει ἀντιρρήσεις καθ' ὃν τρόπον τὸ προβάλομεν καὶ ἐπομένως δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς λόγος ὁ ὁποῖος νὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ μὴ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἑνοποίησιν τῶν Συλλόγων. Ἐναπόκειται εἰς ἡμᾶς νὰ μελετήσωμεν λεπτομερείας καὶ νὰ προχωρήσωμεν. Βέβαια αὐτὸ δὲν γίνεται τώρα, δὲν γίνεται αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἀλλὰ ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν πρέπει νὰ ἀκουσθῇ καμμία συζήτησις ὅτι πρέπει νὰ καταδικασθῇ.

Κύριοι Συνάδελφοι, ἀποχωροῦμεν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐπράξαμεν τὸ καθῆκον μας εἰς τὸ ἀκέραιον, διαβεβαιοῦμεν δὲ καὶ πάλιν ὅλους ὅτι ἡ μόνη σκέψις μας ὑπῆρξεν ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν συμφερόντων τοῦ Προσωπικοῦ καὶ ὅτι δὲν θὰ κουρασθῶμεν νὰ προσφέρωμεν τὰς ὑπηρεσίας μας αὐτάς, ἐφ' ὅσον θὰ ἤθελε τὸ Προσωπικὸν νὰ τὰς ἐκτιμήσῃ.

(Χειροκροτήματα)

Ο κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

κ. Γ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ: Δὲν θὰ σᾶς κουράσω περισσότερον ἀπὸ δύο λεπτά. Πολλοὶ ἐξ ὑμῶν γνωρίζετε ὅτι ὅταν πρὸ διετίας τὸ 1957 ἀπεφάσισα νὰ κατέλθω εἰς τὸν συνδικαλιστικὸν στῖβον, δὲν ἐκινήθην ἀπὸ φιλοδοξίαν νὰ διοικήσω τὸν Σύλλογον, ἀλλὰ ἀπὸ δύο ἀναμφισβήτητα γεγονότα.

Τὸ ἓν ἦτο ἡ συνεχιζομένη κατάρρευσις τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος ἐν τῇ Τραπέζῃ καὶ τὸ ἄλλο ἡ ἀπαράδεκτος ἐν αὐτῇ κρατοῦσα κατάστασις.

Δύναμαι αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ ἰσχυρισθῶ ὑπερηφάνως ὅτι τὸ πρῶτον ἐπετεύχθη χάρις εἰς τὴν ἰδικήν σας διορατικότητα ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν θέλησιν, τὴν ὁποίαν ἐξεδηλώσατε κατὰ τὴν περυσινὴν ψηφοφορίαν.

Ἀλλὰ ἐξ ἴσου δύναμαι νὰ ὑπερηφανευθῶ ὅτι καὶ ἡμεῖς ποιοῦντες καλὴν Χρῆσιν τῆς δυνάμεως τὴν ὁποίαν σεῖς μᾶς ἐδώσατε, ἐπαναφέραμεν τὸ συνδικαλιστικὸν κίνημα εἰς τὸ ὕψος εἰς τὸ ὁποῖον σήμερον εὑρίσκεται καὶ τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὅλα τὰ Σωματεῖα εἶναι ζηλευτόν.

Δυστυχῶς ἡ ἐν τῇ Τραπέζῃ κρατοῦσα κατάστασις, παρὰ τὴν ἀλλαγὴν τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἐπὶ σκηνῆς, ἐξακολουθεῖ νὰ μὴ παρουσιάζῃ οὐσιώδεις μεταβολάς. Ὑπάρχουν ἀκόμη ὡρισμένα πρόσωπα, ὡρισμένα παράσιτα μπορῶ νὰ πῶ, τὰ ὁποῖα ἐξακολουθοῦν νὰ βάλλουν κατὰ τοῦ Προσωπικοῦ.

Πιστεύω ὅμως ἀκραδάντως καὶ δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, ὅτι ἐὰν ἡ μέλλουσα νὰ προέλθῃ ἐκ τῶν προσεχῶν ἀρχαιρεσιῶν Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξακολουθήσῃ νὰ τηρήσῃ τὴν γραμμή, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς μέχρι τοῦδε ἐτηρήσαμεν, νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι τὰ ἄτομα θὰ ἐνδώσουν καὶ θὰ ἀκολουθήσουν τὸν δρόμον τῆς δικαίας καὶ ἠθικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς τάξεως ἐν τῇ Τραπέζῃ.

Διότι, κύριοι συνάδελφοι, ἕνας καὶ μόνον εἶναι ὁ δρόμος. Ὁ δρόμος αὐτὸς εἶναι ἡ ἀπονομὴ δικαιοσύνης εἰς τοὺς ἐργαζομένους καὶ ἡ δικαία καὶ ἴση μεταχείρισις αὐτῶν. Δυστυχῶς οἱ κύριοι οὗτοι προσπαθοῦν νὰ δημιουργήσουν νέες κλῖκες, νὰ δημιουργήσουν πρόσωπα εὐνοούμενα, τὰ ὁποῖα νὰ καταβάλλουν προσπάθειαν καὶ τὸ συνδικαλιστικὸν κίνημα νὰ ἀνατρέψουν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιβληθοῦν, παρ' ἀξίαν, ὡρισμένοι ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῶν συναδέλφων των.

Προσωπικῶς κύριοι συνάδελφοι, θὰ ἤθελα διὰ λόγους ὑγείας, τοὺς ὁποίους οἱ περισσότεροι ἐξ ὑμῶν γνωρίζετε νὰ ἀποσυρθῶ τοῦ συνδικαλισμοῦ. Ἀλλὰ ἕνας τίμιος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἀγωνίσθηκε καὶ ἀγωνίζεται εἰς ὅλην του τὴν ζωήν, δὲν δύναται νὰ παραλείψῃ καὶ νὰ μὴν ὑποταχθῇ εἰς τὰς παρακλήσεις τῶν μέχρι χθὲς συνεργατῶν του. Εἶμαι ὑποχρεωμένος λοιπὸν ὑποτασσόμενος εἰς τὰς παρακλήσεις τῶν συνεργατῶν μου ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς πολλοὺς συναδέλφους οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ δὲν παρέλειψαν νὰ μὲ παρακαλέσουν, νὰ ἐξακολουθήσω τὸν ἀγῶνα καὶ θὰ τὸν ἐξακολουθήσω μέχρις ἐπικρατήσεως τῶν ὀρθῶν καὶ ὑγιῶν ἀντιλήψεων.

Ὑγιεῖς δὲ—ὅπως εἶπα προηγουμένως—καὶ ὀρθαὶ ἀντιλήψεις εἶναι ἡ ἀπονομὴ δικαιοσύνης καὶ ἠθικὴ ἀποκατάστασις τῶν ἐν τῇ Τραπέζῃ ἐργαζομένων.

Δὲν θὰ σᾶς κουράσω, δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς λόγος νομίζω ἔπειτα ἀπὸ ὅσα ἀνέπτυξαν οἱ κ. Συνεργάται μου, οἱ ὁποῖοι ἀνέλυσαν τὸ ἔργον τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἀνέτρεψαν τὰς ἐπικρίσεις τῶν ἀγορητῶν τῆς σήμερον, οἱ ὁποῖοι θέλησαν νὰ δημιουργήσουν ἐντυπώσεις, ἀλλὰ θὰ σᾶς διαβεβαιώσω καὶ πάλιν ὡς κατὰ τὸ παρελθὸν ὅτι ὁ συνδικαλισμὸς χρήζει ἐξυγιάνσεως, ἔχει ἄμεσον ἀνάγκην ἀνθρώπων ὑγιῶς σκεπτομένων, ἀνθρώπων οὐχὶ μὲ διπλωματίαν, ἀλλὰ ἀνθρώπων προβαλλομένων κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν ἀποκτοῦν ἐκ τῆς ὁλότητος τοῦ συναδελφικοῦ κόσμου.

Πᾶς συνδικαλιζόμενος ὀφείλει πρῶτος νὰ εἶναι ὑγιής, ἄψογος ἐὰν θέλῃ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸ ἔργον του, διότι μόνον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ταύτην δύναται νὰ προβάλλῃ τὰ αἰτήματα τῶν συναδέλφων του, νὰ ἀγωνισθῇ δι' αὐτὰ καὶ νὰ φέρῃ τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα.

Κλείνω ἀγαπητοί μου συνάδελφοι, τὴν σημερινὴν Γενικὴν Συνέλευσιν καὶ ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν ὅτι ἡ ἐμπιστοσύνη τὴν ὁποίαν μᾶς ἐδώσατε τὴν 16ην καὶ 17ην Μαρτίου τοῦ 1958 καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς ἀπορρεύσασα δύναμις, ἐχρησιμοποιήθη κατὰ τὸν τιμιώτερον καὶ εὐσυνειδητότερον τρόπον.

Εἶμαι ὑπερήφανος διότι ἀπέρχομαι ἄψογος ἐκ τοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον μᾶς ἐνεπιστεύθητε, εὔχομαι δὲ καὶ εἰς τὴν μέλλουσαν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ τηρήσῃ τὴν αὐτὴν τακτικὴν καὶ νὰ εἶσθε ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι ἀσυγκρίτως ἱκανοποιητικώτερα τῶν ἐφετεινῶν.

(Χειροκροτήματα)

Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΑΠΕΣΥΡΘΗ

κ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σᾶς παρακαλῶ, διὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐγκρίνετε τὴν τροποποίησιν; Δι' ἀνατάσεως τῆς χειρὸς παρακαλῶ.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 ἀποσύρεται ἡ πρότασις.

ΩΡΑ ΛΗΞΕΩΣ 12.40΄

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
"ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ"
ΜΟΥΛΑΓΙΑΝΝΗ-ΚΑΖΟΥΡΗ
70 ΑΙΟΛΟΥ 70
ΣΤΟΑ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ-ΑΘΗΝΑΙ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΣ ΟΔΗΓΙΑΙ ΤΗΣ ΚΕΝ. ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Καταστατικοῦ, προκειμένου περὶ συναδέλφων ὑπηρετούντων ἢ κατοικούντων εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ ὑποκαταστήματα, ἡ ψηφοφορία λαμβάνει χώραν εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἑδρεύουν ὑποκαταστήματα εἰς τὰ ὁποῖα ὑπηρετοῦν ἢ κατοικοῦν 5 τουλάχιστον μέλη τοῦ Συλλόγου.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ κατ' ἀκολουθίαν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως καὶ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 14 τοῦ Καταστατικοῦ ὁρίζει ὡς ἐκλογικὰ κέντρα τοὺς τόπους ἔνθα ἑδρεύουσι τὰ ἐν τῷ σχετικῷ πίνακι ἀναγραφόμενα Καταστήματα. Ὁμοίως ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ὁρίζει τὰ ἐκλογικὰ κέντρα ἔνθα θὰ ψηφίσουν οἱ συνάδελφοι μέλη τοῦ Συλλόγου οἱ ὑπηρετοῦντες ἢ κατοικοῦντες εἰς ὑποκαταστήματα τῶν ὁποίων ἡ ἐκλογικὴ δύναμις εἶναι κατωτέρα τῶν 5. Τὰ ὑποκαταστήματα ταῦτα ἀναγράφονται κάτωθι τῶν ὑποκαταστημάτων ἐκλογικῶν κέντρων.

Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ὁριζομένων ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαρχιακῶν καταστημάτων, τὰ ὁποῖα ὡρίσθησαν ὡς ἐκλογικὰ κέντρα, ὅπως εὐθὺς ὡς λάβουν ἐπιστολὴν τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, συγκεντρώσουν, τὸ ταχύτερον, πάντως ὄχι βραδύτερον τῶν δύο ἡμερῶν πρὸ τῶν διὰ τὰς ἀρχαιρεσίας ὁρισθεισῶν, τὰ μέλη τὰ ὑπηρετοῦντα ἢ κατοικοῦντα εἰς τὸ ὑποκατάστημα καὶ προβοῦν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς τοπικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τριῶν τακτικῶν μελῶν καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν ἥτις καὶ θὰ διεξαγάγη τὰς ἀρχαιρεσίας.

Ἐφιστᾶται ἐπίσης ἡ προσοχὴ εἰς τὰς ἐκλεγησομένας τοπικὰς Ἐφορευτικὰς Ἐπιτροπὰς ὅπως λάβωσι πρόνοιαν διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς αὐτὰς δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἀρχαιρεσιῶν.

Μερίμνη τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς θέλει ἀποσταλῆ ἐγκαίρως εἰς τοὺς τοπικοὺς ἀντιπροσώπους τὸ ἀπαιτούμενον ἐκλογικὸν ὑλικὸν ἵνα παραδοθῆ εἰς τὴν ἐκλεγησομένην τοπικὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπήν.

Παρακαλοῦνται αἱ κατὰ τόπους ἐκλεγησόμεναι Ἐφορευτικαὶ Ἐπιτροπαὶ ὅπως κατατυπίσουν πλήρως καὶ λεπτομερῶς, συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικόν, τοὺς προσερχομένους πρὸς ψηφοφορίαν συναδέλφους.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΤΟΠΙΚΑΣ ΕΦΟΡΕΥΤΙΚ. ΕΠΙΤΡΟΠΑΣ

Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν συγκροτηθησομένων τοπικῶν Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν, ὅπως τὸ Πρακτικὸν τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ψηφισάντων ὡς καὶ αἱ ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποσταλεῖσαι καταστάσεις ψηφοφόρων, ὑπογεγραμμέναι ὑπὸ τῶν ψηφισάντων ἔναντι τοῦ ὀνόματος ἑνὸς ἑκάστου, μετὰ τῶν ἐσφραγισμένων φακέλλων τῶν ψηφοδελτίων τεθοῦν ἐντὸς μεγάλου φακέλλου ἐσφραγισμένου δι' ἱσπανικοῦ κηροῦ καὶ ἀποσταλοῦν ἀμέσως καὶ ἐπὶ συστάσει πρὸς τὸν κ. Π. Κοτσώνην ὑπεύθυνον τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς Post Restante — ΑΘΗΝΑΣ.

Τὰ ψηφοδέλτια καὶ οἱ φάκελλοι θὰ δίδωνται παρὰ μέλους τῆς τοπικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τοὺς προσερχομένους κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας, οἱ ὁποῖοι εἰσερχόμενοι εἰς τὸ παραβὰν θὰ κάμουν ἐπιλογὴν ὡς καὶ πιθανὰς διαγραφάς, ἀντικαταστάσεις ὑποψηφίων ἢ προσθήκας ἄλλων ὀνομάτων. Ψηφοδέλτια μὴ φέροντα τὴν σφραγῖδα τοῦ Συλλόγου θὰ εἶναι ἀκυρα ὅπως καὶ ἀκυρα θὰ εἶναι ἐφ' ὅσον καὶ οἱ φάκελλοι ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ εἶναι τοποθετημένα ταῦτα δὲν θὰ εἶναι ἐξ ἐκείνων οἵτινες θὰ φέρωσιν ὡσαύτως τὴν σφραγῖδα τοῦ Συλλόγου.

Μέλη ψηφίζοντα μακρὰν τῆς ἕδρας των θὰ μεταβοῦν εἰς τὸ οἰκεῖον ἐκλογικὸν κέντρον διὰ τῶν συνήθων συγκοινωνιακῶν μέσων.

Ἐν ᾗ περιπτώσει θὰ ἀναγράφωνται εἰς ψηφοδέλτιον ὀνόματα περισσότερα τοῦ ἑνὸς διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῶν Συνελεύσεων ἢ περισσότερα τῶν 17 τακτικῶν καὶ 9 ἀναπληρωματικῶν διὰ τοὺς συμβούλους τὰ τυχὸν πέραν τῶν ἀριθμῶν τούτων ψηφιζόμενα ὀνόματα δὲν θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτη ὁ ψηφιζόμενος διὰ τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου τῶν Συνελεύσεων ἢ ὁ ἀριθμὸς τῶν συμβούλων θὰ λαμβάνεται κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐν τῷ ψηφοδελτίῳ ἀναγραφῆς των μέχρι συμπληρώσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ καθοριζομένων θέσεων.

ΣΚΙΤΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Τελείωσε καὶ αὐτὴ ἡ Γενικὴ Συνέλευση. Ὅπως κάθε χρόνο, ἔτσι κι' ἐφέτος ἀκούσαμε τὴν κριτικὴ τῶν πεπραγμένων ἀπ' τοὺς καθιερωμένους πλέον «ρήτορας»!

*

Ὁ κ. Τσουδερὸς ἐσημείωσε προόδους περὶ τὴν ὀρθὴν διατύπωσιν ἐννοιῶν ἐκ τοῦ προχείρου, μὲ μόνη τὴ διαφορὰ ὅτι ἡ κριτική του περὶ ἀπραξίας τῆς Δ.Ε. ἔπεσεν εἰς τὸ κενόν. Διότι κανένας συνάδελφος δὲν ἐπίστεψεν ὅτι ὁ κ. Τσουδερὸς εἶναι ὁ κατάλληλος νὰ καταλογίση ἀπραξία εἰς τὴν Δ.Ε., ὅταν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του, καθὼς ἐτόνισε δευτερολογῶν ὁ κ. Μαυρουλίδης, ὁ Σύλλογος ἐκινδύνευσε ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία...

*

Οἱ κ.κ. Μελισσαρόπουλος καὶ Τσουδερὸς ἐταράχθησαν «σφόδρα» ὅταν ἤκουσαν ὀξύτατον καὶ ἄστοχον χαρακτηρισμὸν συναδέλφου ὁμιλήσαντος περὶ ἀνόδου...μετοχῶν.

Ἡ ταραχὴ τοῦ πρώτου ὅμως ἦτο τόσο μεγάλη, ὥστε ἐγερθεὶς ἐκ τῆς θέσεώς του, διέσχισε δρομαίως τὴν αἴθουσα καὶ ἀπεμακρύνθη αὐτῆς ἐπ' ὀλίγον. Ἡ ἐσπευσμένη ἀποχώρησίς του ἐσχολιάσθη κι' ἠκούσθη κάποιος ἀπ' τοὺς ἀκροατὰς λέγων: «Γιατί τρέχει καὶ φεύγει; Μήπως ἐφοβήθη πτῶσιν καὶ πάει νὰ προλάβη;»

*

Ἔχει καὶ τὸ καλό του ὁ οἶστρος τῆς ρητορικῆς. Κάνει τὸν ρήτορα νὰ ξεφεύγη ἀπὸ τὸ πρόγραμμα καὶ νὰ λέη καὶ λίγη ἀλήθεια.

Ἔτσι ὁ κ. Πρόεδρος τῆς προκατόχου τῆς λογοδοτούσης Δ.Ε. παρομοίασε τὴν τελευταίαν, σχετικῶς μὲ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐνισχύσεως τοῦ Ταμείου Συντάξεων, ὡς ἐκεῖνον τὸν πρωτόγονον τὸν πιστεύοντα ὅτι ὁ ἥλιος ἀνατέλλει χάρις εἰς τὴν προσευχήν του. Ἐν συνεχείᾳ δὲ ἀνεγνώρισε ὅτι καὶ ἡ παροῦσα Δ.Ε. ἠγωνίσθη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου.

*

Ὁ κ. Κατσιάμπας δὲν ἠμπόρεσε ν' ἀποφύγη τὰς κοινοτυπίας καὶ τὰς...συμβουλὰς περὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς θεωρίας «Σφᾶξε μ' ἀγᾶ μου ν' ἀγιάσω!!». Οὔτε λίγο - οὔτε πολὺ ἰσχυρίσθη ὅτι ἡ Δ.Ε. πολιτεύεται ὅταν ἀντιτάσσεται εἰς τὰ ἀντεργατικὰ μέτρα.

Ὁ κ. Διλιντᾶς ἔδωσε δευτερολογῶν ἀποστομωτικὴν ἀπάντησιν διὰ τῆς φράσεως «..δὲν κρίνομεν τὰς κυβερνήσεις, ἐπικρίνομεν τοὺς θεσπιζομένους Νόμους, οἵτινες ἀντιβαίνουν πρὸς τὰ συμφέροντα τῶν ἐργατοϋπαλλήλων...» Καὶ ὀρθῶς, διότι κατ' ἐφαρμογὴν τῆς θεωρίας τοῦ κ. Κατσάμπα, θὰ ἔπρεπε νὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς διὰ τὴν συγχώνευσιν, ὑπερήφανοι διὰ τὸν Νόμον - Ὀργανισμὸν τῆς Τραπέζης καὶ...τρελλοί... διὰ τοὺς ὑπολοίπους Νόμους, ποὺ μᾶς ἔφεραν εἰς ἀπόγνωσιν. Αὐτὸ θὰ πῆ νᾶσαι... ἀπὸ καθέδρας συνδικαλιστής! Ἄφεριμ κ. Κατσιάμπα.

*

Ὁ συνάδελφος κ. Δελένδας μὲ λίγα λόγια ἐτόνισε τὴν ἀνάγκη τῆς ἐκθύμου ὑποστηρίξεως τῶν ἀσφαλιστικῶν Ὀργανισμῶν μας, τῶν ὁποίων ἡ ὕπαρξις καὶ ἡ ἀρτία λειτουργία πρὸς εὐόδωσιν τῶν σκοπῶν των πρέπει νὰ εἶναι κύριον μέλημα τῆς ἑκάστοτε Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου. Διότι ὅπως ἐτόνισεν «... οἱ φοντέδες, καὶ σοῦπα-μοῦπες, τὰ ἀσφάλιστρα καὶ ὅλα τὰ τοιαῦτα, ἔχουν φυσικὴ κατάληξι νὰ γίνης μιὰ μέρα ἕνας ἁπλὸς φάκελλος στὸ Ταμ. Συντάξεων».

Πολὺ φιλοσοφημένη παρατήρησις, οὐ πολὺ ἀπέχουσα τοῦ: Ματαιότης ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης!

Πόσοι ἄραγε ἀπ' αὐτοὺς ποὺ μία λέξις τους ἦτο Νόμος εἰς τὴν Τράπεζα, πόσοι ἄραγε ἀπ' αὐτοὺς ποὺ σὲ παρωχημένες ἢ καὶ πρόσφατες ἐποχές, ὑπῆρξαν τὰ «φόβητρα» τοῦ Προσωπικοῦ, σήμερα δὲν ἀποτελοῦν ἕνα Νούμερο στὸ Ταμ. Συντάξεων; Sic transit gloria!

*

Ὁ ἄλλοτε ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Παππᾶς, ἐκάθητο εἰς τὸ ...διπλωματικὸν θεωρεῖον, περιστοιχιζόμενος ἀπὸ συναδέλφους τῆς Ὑπηρεσίας πληροφοριῶν. Λαβὼν τὸν λόγον, ἠσχολήθη μὲ «ὑπονοούμενα» τὰ ὁποῖα εἶχον κακὰς συνεπείας ἐν γένει διὰ τὴν Συνέλευσιν. Ὁ λόγος ἐδημιούργησε δυσμενεῖς ἐντυπώσεις καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Συνελεύσεως ἐταράχθη ἐπ' ἀρκετόν. Ἀποκατασταθείσης τῆς τάξεως, ἔσπευσε ὁ κ. τέως ἀντιπρόεδρος νὰ τελειώση τὸν λόγον του καὶ κάτωχρος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν θέσιν του, καταρώμενος ἑαυτὸν διότι ὡμίλησε. Ὁ ὄγκος τῶν ἐπιχειρημάτων του δὲν ὑπῆρξεν ἀνάλογος τοῦ ...ὄγκου του καὶ ἀπὸ τὰς ἀπαντήσεις τῶν μελῶν τῆς Δ.Ε. κατέρρευσεν. Ποῦ ὁ Παππᾶς τοῦ Συνεταιρισμοῦ! Μεγάλη πτῶσις. Ἂν καὶ τμηματάρχης Πληροφοριῶν αἱ... πληροφορίαι του ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Δ.Ε. εἶχον συλλεχθῆ πλημμελῶς.

*

Ὁ κ. Τσουδερὸς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ λόγου του καὶ δὴ εἰς τὸ σημεῖον «ἠθικὴ κάθαρσις» ἐνθυμηθεὶς φαίνεται καὶ πόσον ἐβοήθησε σ' αὐτὸ ἡ θεωρία του περὶ «ἀλλαγῆς τακτικῆς» ἀπηυθύνθη πρὸς τὴν Συνέλευσιν καὶ μὲ τρέμουλο εἶπε: «Ἤμαρτον, ἤμαρτον, ἤμαρτον, κ. Συνάδελφοι». Πολλὰ μάτια.. βούρκωσαν!! Ἕνας γνωστὸς θρησκευόμενος συνάδελφος εἶπεν πρὸς τὸν παρακαθήμενόν του: «Ἀναβίωσις τῆς Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς». Καὶ ὁ ἄλλος ἀπαντᾶ συλλογισμένος: «Ναὶ ἀλλὰ σήμερα θὰ τὴν ποῦμε Μαρία ἡ Ρεθυμνιώτισσα».

*

Παραξενεύθηκαν πολλοὶ συνάδελφοι. Πῶς ὁ μὲ διαστάσεις πρωτοπυγμάχου Πρόεδρος τῶν Συνελεύσεων ἄφισε καὶ διεσαλεύθη ἡ τάξις μερικὲς στιγμές;

Μά! Ἀπήντησε κάποιος. Ὁ ἄνθρωπος ἐπερίμενε νὰ διευθύνη Συνέλευσιν. Ἄλλως θὰ εἶχε κάνει...προπόνηση.

*

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς πολλὰ μέλη τῆς Δ.Ε. τὰ ὁποῖα ἐπαρουσίαζαν ἔκδηλον ἐκνευρισμόν, ὁ Πρόεδρος αὐτῆς κ. Καραπᾶνος διεκρίνετο διὰ τὴν ἀταραξίαν του. Καίτοι πυρέσσων, παρηκολούθει μὲ ἐξαιρετικὴν νηφαλιότητα τὰ ὅσα τοῦ κατεμαρτύρουν κινῶν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν κεφαλὴν σὰν νὰ ἔλεγε «ὁ λύκος κι' ἂν ἐγέρασε...» γιὰ μερικούς, ἢ «Αὐτὲς ἦταν οἱ βόμβες σας; Τὸ φρούριο εἶναι γερὸ καὶ δὲν πέφτει..»

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΚΕΝΤΡΑ ΕΝΘΑ ΘΑ ΔΙΕΞΑΧΘΟΥΝ ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΤΗΣ 21ης ΚΑΙ 22ας ΜΑΡΤΙΟΥ 1959

1) ΒΟΛΟΣ (Ἀλμυρὸς).
2) ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Μοῖραι)
3) ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (Γιαννιτσᾶ, Κιλκίς, Λογκαδᾶς, Νιγρίτα)
4) ΚΑΒΑΛΑ
5) ΚΑΛΑΜΑΙ (Μεσσήνη, Πύλος)
6) ΠΑΤΡΑΙ (Καλάβρυτα)
7) ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Ἱεράπετρα)
8) ΑΓΡΙΝΙΟΝ
10) ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ (Διδυμότειχον, Σουφλίον)
11) ΑΡΓΟΣ (Νεμέα)
12) ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ
13) ΑΡΤΑ
14) ΑΤΑΛΑΝΤΗ
15) ΒΕΡΡΟΙΑ
16) ΔΡΑΜΑ
17) ΕΔΕΣΣΑ (Φλώρινα)
18) ΖΑΚΥΝΘΟΣ
19) ΘΗΒΑ
20) ΙΤΕΑ (Ἄμφισσα)
21) ΙΩΑΝΝΙΝΑ (Μέτσοβον)
22) ΚΑΛΥΜΝΟΣ
23) ΚΑΡΔΙΤΣΑ
24) ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ
25) ΚΑΣΤΟΡΙΑ
26) ΚΑΤΕΡΙΝΗ
27) ΚΕΡΚΥΡΑ (Ἠγουμενίτσα)
28) ΚΙΑΤΟΝ (Ξυλόκαστρον)
29) ΚΟΖΑΝΗ (Ἀμύνταιον, Γρεβενά, Πτολεμαΐς)
30 ΚΟΜΟΤΙΝΗ
31) ΚΟΡΙΝΘΟΣ
32) ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ (Γαργαλιάνοι)
33) ΛΑΜΙΑ (Καρπενήσιον)
34) ΛΑΡΙΣΑ (Ἐλασσὼν)
35) ΛΕΒΑΔΕΙΑ (Ἀμφίκλεια, Ὀρχομενὸς)
36) ΛΕΥΚΑΣ
37) ΜΕΓΑΡΑ
38) ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ (Αἰτωλικὸν)
39) ΜΥΤΙΛΗΝΗ (Λῆμνος, Πλωμάρι)
40) ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ
41) ΝΑΟΥΣΑ
42) ΝΑΥΠΛΙΟΝ
43) ΞΑΝΘΗ
44) ΟΡΕΣΤΙΑΣ
45) ΠΡΕΒΕΖΑ
46) ΠΥΡΓΟΣ (Ἀμαλιὰς)
47) ΡΕΘΥΜΝΟΝ
48) ΡΟΔΟΣ (Κῶς)
49) ΣΕΡΡΑΙ
50) ΣΗΤΕΙΑ
51) ΣΠΑΡΤΗ (Γύθειον)
52) ΣΥΡΟΣ (Θήρα, Μύκονος)
53) ΤΡΙΚΑΛΑ
54) ΤΡΙΠΟΛΙΣ (Δημητσάνα, Μεγαλόπολις)
55) ΦΑΡΣΑΛΑ
56) ΧΑΛΚΙΣ (Ἱστιαία, Κύμη)
57) ΧΑΝΙΑ
58) ΧΙΟΣ (Καρδάμυλα)
59) ΒΑΘΥ—ΣΑΜΟΥ.

ΠΡΟΣΟΧΗ

ΔΙΑ ΝΑ ΜΗ ΑΚΥΡΩΘΟΥΝ ΤΑ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΑ ΣΑΣ

Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν κ.κ. συναδέλφων, ὅπως εἰς περίπτωσιν διαγραφῆς ὑποψηφίων νὰ μὴν ἀντικαθίστανται ὑποψήφιοι σύμβουλοι τοῦ Κέντρου δι' ὑποψηφίων Συμβούλων τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τ' ἀνάπαλιν.

Διότι ψηφοδέλτια περιέχοντα περισσοτέρους τῶν δώδεκα (12) συμβούλων τοῦ Κέντρου ἢ περισσοτέρους τῶν πέντε (5) ἐπαρχιακῶν συμβούλων εἶναι ἄκυρα.

ΠΡΟΣΟΧΗ λοιπὸν εἰς τὰς ἀντικαταστάσεις διὰ νὰ μὴν πάη χαμένη ἡ ψῆφός σας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΚΕΝΤΡΙΚ. ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Καθίσταται γνωστὸν εἰς τοὺς κ.κ. συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀρχαιρεσιῶν εὑρίσκονται μακρὰν τῆς ἕδρας των, ὅτι δύνανται νὰ ψηφίσουν εἰς τὸ ἐκλογικὸν Κέντρον τῆς πόλεως ἔνθα εὑρίσκονται.

Αἱ Τοπικαὶ Ἐφορευτικαὶ Ἐπιτροπαὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως ἐγγράφουν τούτους εἰς τὰς Καταστάσεις τῶν ἐκλογέων, κατόπιν ἐξακριβώσεως τῆς ταυτότητός των.

ΠΙΝΑΞ

ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΠΡΟΣΛΗΦΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ ΜΑΡΤΙΟΥ ΚΑΙ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1958 ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΘΑ ΨΗΦΙΣΟΥΝ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΣ ΤΗΣ 21ης καὶ 22ας ΜΑΡΤΙΟΥ.

Γεώργιος Λομβαρδᾶς, Ἑλένη Ραφαήλ, Γεώργιος Φλῶρος, Ἑλ. Θεοδωράτου, Εὐστρ. Κράλλης, Μ. Γεωργιάδου, Ε. Μουτζουρέλλης, Ἑλ. Γαβριηλίδου, Ἀγλαΐα Φουστάνου, Νινέττα Μάτσα, Αἰκ. Λιναρδῆ, Ζωὴ Γκριτζᾶ, Φραγκίσκη Βαγενᾶ, Αἰκ. Κουτουμπλῆ, Ἀγγ. Μπεράτου, Βασιλικὴ Λύκου, Καλλιόπη Τάταρη, Καλλιόπη Καμπάνη, Γεωργία Σαμίου, Βαρβάρα Ροσοπούλου, Μαρία Παυλίδου, Αἰκ. Πάτρα, Μαρία Φουρνάρου, Τρ. Παπαγιαννοπούλου, Αἰκ. Πατσούρη, Ἀθ. Κωνσταντόπουλος, Γ. Τζορμπατζάκης, Νικόλαος Φουτουδάκης, Βασίλειος Ἀλεξανδρίδης Ἀθανάσιος Καλυβιώτης, Ἀναστ. Μαρτζούκος, Χρυσάνθη Ἀθανασιάδου, Ἰωάννης Μπιζίμης, Δημήτριος Παπαδόπουλος, Δημ. Δημητριάδης, Δημήτριος Τζιᾶκος Στέφανος Παπανικολάου Ζήσης Παπαζήσης Σοφία Γκρίλα, Γεώργ. Σηφάκης, Ἑλ. Μπαρτζελιώτου, Παναγιώτης, Γκίνης, Δημήτριος Ἀγγελόπουλος Ἀναστάσιος Γιαπράκης Στυλιανὸς Κανακάκης Στεφ. Παπαστεφανάκης Κωστούλα Καλαποδᾶ, Ἀναστ. Χατζόπουλος Γρηγ. Παπαντωνόπουλος, Χρίστος Τεγουζίκ, Μπέρτς Στεπανιὰν, Κυριακὴ Κοττίκα, Βασιλικὴ Καραμίχου, Γεώργιος Λαζαρίδης, Φωτεινὴ Γρηγοριάδου Χαρίλαος Τρακοσόπουλος Κων. Γιακουμᾶκος, Ἀθαν. Σταθακόπουλος, Ἰωάν. Μαρούδας, Π. Παπανδρεόπουλος Ἰωάννης Ἀλεβίζος, Κων. Σταματίου, Ἑλ. Γεροβασίλη, Ν. Ἀναστασοπούλου, Χ. Ρομπούλου, Ἀφρ. Ἀγγελάκη, Ἀσημ. Βαρβαρέσου, Ἑλ. Καλινόγλου, Δημ. Δικαιάκου, Ἀγγελ. Ξανθᾶ Κλεοπ. Τράμπου, Κων. Πολίτου, Αἰκ. Ἀλυματύρη, Χρυσ. Τούτση, Ἰσμήνη Κάνουλα Μαρ. Ἀμπουσαλέμ, Στυλ. Ἀδαμαντίδου, Ἄννα Ἐλευθεράτου Γεωργία Σαρασίτου, Π. Ἀναγνωστοπούλου Μαργαρίτα Κανελαΐδου, Δέσποινα Τσαγκάρη, Ἀγγελικὴ Σιδηρᾶ, Ἄννα Κάζου, Εὐτυχία Λαναρᾶ, Σοφία Μπακανάκη, Αἰκ. Σκληᾶ, Ἀναστ. Ζαχαριάδου, Γ. Κουμουνδοῦρος, Ἀργυρ. Μπάζος, Σταῦρος Βῆγος, Μ. Σαλοῦστρος, Γ. Λουτράκης, Ἰάκωβος Φριζῆς, Ἄννα Ποταμιανοῦ, Αἰκατερίνη Θεοδώρου, Κων. Μινωτάκης, Μιχελάκης Μενέλαος, Παντελῆς Κωτσόβος, Ἀντ. Κοτρωνάκης, Νικόλαος Ζακυνθινός, Παναγ. Ἡλιόπουλος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ Κ. Ε. Ε.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπή, ἡ ἐκλεγεῖσα ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 18ην Φεβρουαρίου 1959 ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Γεωργίου Λαμπρινοπούλου, Παναγιώτη Κοτσώνη, Βασιλείου Στεργίου, Εὐαγγέλου Ἀποστόλου καὶ Στεφάνου Μυτιληναίου, συνελθοῦσα εἰς συνεδρίασιν σήμερον τὴν 28.2.59, ἀπεφάσισε τὴν ἐνέργειαν ἀρχαιρεσιῶν διὰ τὴν 21ην καὶ 22αν Μαρτίου 1959 ἡμέρας Σάββατον καὶ Κυριακὴν καὶ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ Καταστατικοῦ

ΚΑΛΕΙ

Τὰ μέλη τὴν 21ην καὶ 22αν Μαρτίου 1959 καὶ ἡμέρας Σάββατον καὶ Κυριακὴν διὰ τὴν ἐκλογὴν ὑπ' αὐτῶν:

1) Προέδρου Συνελεύσεων, 2) δώδεκα (12) συμβούλων περιοχῆς Κέντρου, 3) πέντε (5) συμβούλων ἐπαρχιακῶν ὑποκαταστημάτων, 4) ἓξ (6) ἀναπληρωματικῶν συμβούλων περιοχῆς Κέντρου, 5) τριῶν (3) ἀναπληρωματικῶν συμβούλων ἐπαρχιακῶν ὑποκαταστημάτων καὶ 6) δύο (2) ἐλεγκτῶν.

Ὡσαύτως συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν τῆς Ο.Τ.Ε. διὰ τὴν ἐκλογὴν 1) δεκαπέντε (15) ἐκπροσώπων διὰ τὸ πανελλαδικὸν συνέδριον τῆς Ο.Τ.Ο.Ε. ὡς καὶ 1) ἑπτὰ (7) τακτικῶν ἀντιπροσώπων διὰ τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν.

Ἡ ἐκλογὴ ὡς πρὸς τὰ μέλη τὰ ἐργαζόμενα εἰς τὰ Καταστήματα τῆς περιοχῆς τοῦ Κέντρου καὶ τὰ ὑπ)τα Πόρου, Κυθήρων, Ποταμοῦ Κυθήρων καὶ Ἄνδρου, θέλει λάβει χώραν ἐνώπιον τῆς Κεντρικῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐν Ἀθήναις, εἰς τὸ πρατήριον ὑφασμάτων τοῦ Προμηθευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπὸ ὥρας 9 π.μ. μέχρι τῆς 8 μ.μ. καὶ κατὰ τὰς ὡς ἄνω ὁρισθείσας ἡμέρας (Σάββατον, Κυριακήν).

Διὰ τὰ λοιπὰ μέλη τὰ ἐργαζόμενα εἰς τὰ λοιπὰ ὑποκ)τα, εἰς τὰς πόλεις τὰς ὁρισθείσας ὡς ἐκλογικὰ Κέντρα ὡς ταῦτα ἀναγράφονται εἰς τὸ Συλλογικὸν Δελτίον καὶ παρουσίᾳ τῶν ἐκλεγησομένων, βάσει τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Καταστατικοῦ, Τοπικῶν Ἐφορευτικῶν Ἐπιτροπῶν, αἵτινες καὶ θέλουσι καθορίσει κατὰ τὰς ὡς ἄνω ἡμέρας (Σάββατον, Κυριακὴν) τὸν τόπον καὶ ὥραν διενεργείας τῶν Ἀρχαιρεσιῶν.

Τὰ ὑπὸ τὴν ἄνω σύνθεσιν ψηφοδέλτια ὑποψηφίων δέον ὅπως συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Καταστατικοῦ, κατατεθῶσι μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 4ης Μαρτίου 1959 εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν (Γραφεῖα Συλλόγου, Ἀκαδημίας 60).

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΦΟΡΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Γεώργ. Λαμπρινόπουλος, Παν. Κοτσώνης, Βασ. Στεργίου, Εὐάγγ. Ἀποστόλου, Στεφ. Μυτιληναῖος.